د قرآن پلوشې

د یوسف سوره

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلورل شوی صحرايي زلمی!

څنگه له زندانه قصر ته ورسېدو

او د نړۍ تر ټولو د ستر او متمدن ملك پاچا شو؟

راشئ د يوسف له سورې ئې زده کړو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

سریزه

که تاریخي پېښنو ته په عامیانه سترګه وکتل شي نو دا ګمان په انسان کي راولاړوي چي اقتدار به تل په واکمني طبقې کي له یوه نه بل ته انتقالېږي او له واکمنانو به د دوی اولاد ته په میراث پاته کېږي، دا ورته ګران او حتی محال برېښي چي په لاندي طبقې کي چا ته اقتدار په لاس ورشي، د عامیانه ذهن خاوندان دا د تاریخ پرېکنده حکم ګڼي چي واکمنه طبقه به تل حکومت کوي او محکومه طیقه به تل د دوی واکمنۍ ته غاړه ږدي، د پیغمبرانو علیهم السلام او د مصلح دعوتګرانو او انقلابیونو یوه لویه ستونزه تل دا وه چي څنګه خلك په دې قانع کړي چي دا یو غلط ذهنیت دی، دا ذهنیت د ټولني روان وضعیت په دوی کي راپیدا کړی، دوی کولی شي دا حالت بدل کړي، د ظالمو واکمنانو تخت او تاج رانسکور کړي او اقتدار ئې پای ته ورسوي، عام ولس یوازي په استدلال سره په دې خبري نه شو قانع کولی چي په دوی کي د دې حالت د بدلولو او د یوه انقلاب راوستو توان شته، که دوی همت وکړي، ملا وتړي، د ظلم په خلاف پاځي نو الله تعالی به ئې مرسته کوی، په دې وینا د باور کولو لپاره باید داسي تاریخي واقعیتونه د دوی مخي ته کېښودل شي چي دا حقیقت ثابتوي، دلته ده چي په مخکنیو تاریخي پېښنو د استناد ضرورت مخي ته راځي او همدا سبب دئ چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن د تېرو امتونو قصې زموږ مخې ته ږدي، قرآن د همدې لپاره د يوسف عليه السلام او موسی عليه السلام قصه په ډېر تفصيل سره رااخلي او په ترڅ کې ئې همدا حقيقت موږ ته ثابتوي، موږ ته وايي: وګورئ څنګه يو پلورل شوی صحرايي زلمی له زندانه قصر ته ورسېدو او د نړۍ تر ټولو د ستر او متمدن ملك پاچا شو؟ وګورئ د فرعون د غلامانو له ډلې نه څنګه يو فراري زلمی په دې موفق شو چې مظلومان د ظالمانو په ضد متحد او پاڅون ته چمتو کړي، بري ته ورسېږي او فرعون او لښکري ئې د سيند په څپو کې غرق شي؟!!

د يوسف سوره په مکه مکرمه کې هغه وخت نازله شوې چې پيغمبر عليه السلام د قريشو له سخت مخالفت سره مخامخ وو، د دغو مخالفتونو لاربښوونه د قريشو هغو مذهبي او قومي مشرانو کوله چې پيغمبر عليه السلام او د هغه دعوت ئې د خپل زعامت لپاره ستر ګواښ بالو، هغوی د رسول الله صلي الله عليه وسلم د فکري او اخلاقي عظمت په وړاندې ځان وړوکی احساساوو او داسي ئې انګېرله چې د ده سپېڅلی شخصيت، لوړ اخلاق، اوچت افکار، عدالت غوښتنه، د مظلومانو ملګرتيا او له ظلم، فساد او بې عدالتۍ سره ئې نه پخلا کېدونکې مبارزه به د دې سبب شي چې د قريشو مذهبي او قبيلوي زعما او مشران له زعامته خلع شي او ټول خلك به پيغمبر عليه السلام د زعيم او مشر په توګه غوره کړي، د همدې لپاره ئې د پيغمبر عليه السلام په ضد مخالفتونو ته لمن وهله او د لازياتولو لپاره ئې هلې ځلې کولې

دغو مخالفتونو هغه وخت زور واخيست چې د قريشو مشرانو وليدل چې د قوم ځوانان او د ټولنې صالح او نېك شخصيتونه د پيغمبرعليه السلام دعوت ته په پراخه پيمانه لبيك وايي، د غورځنګ لمنه په چټکۍ سره پراختيا مومي او د مؤمنو ځوانانو ګواښل، تعذيب او فشار هم د دغه دعوت د مخ په زياتېدونکې خپرېدو مخه نه شي نيولی، له همدې امله د دوی يوې ډلې هڅه کوله چې رسول الله صلي الله عليه وسلم له مکې نه تبعيد کړي، بله ډله ئې د ده په وژلو پسې وه او نورو د ده په بندي کولو ټينګار کاوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې مبارکې سورې کې د انسان څو اساسي پوښتنو ته ځواب ويل شوی:

- په فکري او سياسي مبارزاتو کې وروستۍ بريا د چا په برخه کېږي؟ هغه چې په وسلو سمبال وي، تر خپل حريف او رقيب ئې مادي او مالي امکانات زيات او وسايل ئې مخکې تللي؟ او که هغه چې له فکري او اخلاقي پلوه پر خپل حريف برلاسی وي؟
- آيا صالح او نېك شخصيتونه به هيڅکله له کړاوونو سره نه مخامخ کېږي، تل او د ژوند په هر پړاو کې به بريالي وي؟ د دوی ملګري او د دوی په لار تلونکي به هم له ستونزو سره نه مخامخ کېږي، څوك به ئې مخالفت نه کوي، د دوی د دښمنۍ لپاره به ملا نه تړي؟ او که څوك د دوی دښمنۍ ته ملا وتړي نو تل به ناکام او نامراده وي؟
- آيا له کړاوونو، ستونزو او آزمېښتونو سره مخامخېدل د يوه شخصيت يا يوې ډلې د اشتباهاتو، غلطيو، تېروتنو او ناسموالي نښه وګڼو؟ او داسي وانګېرو چې د الله تعالی له لوري په عذاب اخته شوي، د خپلو ګناهونو سزا ورکړی شوې او د الله تعالی له تأييد او حمايت نه محروم شوي؟
- که داسي نه وي نو له مصيبتونو سره د دوی د مخامخېدو لپاره څه توجيه لرو؟ آيا دا يو طبيعي بهير دئ؟ د الله تعالی سنت داسي دئ چې هم نېکان له آزمېښتونو سره مخامخ کوي او هم بدان؟ آيا د چا لپاره ستونزي او کړاوونه د بدو عملونو سزا وي او چا ته د درجو د لوړولو، کمال ته د رسولو او د فکري او عملي ودې ورکولو ذريعه؟

دې پوښتنو ته د سم او دقيق ځواب نه موندل او په دې اړه ناسم او غلط قضاوت د دې باعث شي چې انسان د پېښو په اړه په خپلو قضاوتونو کې اشتباه وکړي، غلط دريځ غوره کړي، ناکام ته د کامياب په سترګه او برياليي ته د نامراد په سترګه وګوري!!

دا يوازې قرآن نه دئ چې دې اساسي پوښتنو ته ئې دقيق او علمي ځوابونه ورکړي، بايبل د نړېوالو بل ستر مذهبي کتاب هم د دې هڅه کړې چې دغو پوښتنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ځواب ووايي، خو داسي ناقص ځواب چي خپل هيڅ مخاطب نه شي قانع کولی، بايبل د ايوب عليه السلام د قصې په ترځ کي دې پوښتنو ته د ځواب ويلو هڅه کړې، خو ناکامه هڅه. که څه هم په بايبل کي تر ټولو غوره برخه چي په ويلو ارزي همدا د ايوب عليه السلام قصه ده. بايبل د يوسف عليه السلام قصه هم په ډېر تفصيل سره رااخيستې، خو داسي لکه څوك چي د يوه قوم شجره بيانوي، يا د پېښنو تاريخ ليکي، نه مخاطب ته کوم پند او نصيحت په کي نغښتی. نه د ادب مينه وال خوند ترې اخلي او نه د عقل او پوهي خاوندانو زړه ته لار مومي، خو په مقابل کي ئې قرآن له يوې خوا د بايبل غلطې تاريخي خبرې تصحيح کوي، د پېښنو حقيقي انځور وړاندي کوي، له بلې خوا دا قصه د څو ډېرو اساسي او مهمو پوښتنو په ځواب کي وړاندي کوي او د قصې په هري برخي کي يوې پوښتنې ته ځواب وايي او د يوه ستر حقيقت تاريخي بېلگه زموږ مخي ته ږدي. له يله پلوه ئې بيان هومره جالب او زړه راښکونکی چي په يو ځل اورېدو سره د انسان د زړه تل ته رسي او په حافظې کي ځای نيسي، د قصو په اړه د بايبل او قرآن تر منځ نه يوازي له دې پلوه ژور توپيرونه شته چي د قرآن وينا، د بيان اسلوب، الفاظ او جوړښت ئې ډېر دقيق، خوندور او اغېزناك دي، هر لفظ ئې په ډېر دقت سره غوره شوی او په خپل مناسب او ښايسته ځای کي کارول شوی او هر يو خاص مطلب افاده کوي، خو د بايبل داسي چي يوه برخه ئې د بلې برخي متناقض. الفاظ او د جملو ترکيب ئې له رکاکتونو ډك. نه ئې عقلمن انسان منلی شي او نه د ادبي سليقې خاوند ترې خوند اخيستی شي. بلکي له دې پلوه به هم د دواړو ترمنځ ژور توپير وگورئ چي د قرآن قصې ځانگړې موخې او اهداف تعقيبوي، هره قصه د يوه ستر مطلب د ښه توضيح لپاره وړاندي کوي، په هري قصې کي لارښووني او درسونه لري، خو د بايبل قصې فقط قصې او شجرې دي، د يوسف عليه السلام قصه ئې يوه ښه بېلگه ده. دا قصه په قرآن کي په دومره ښايسته او خوندورې بڼې کي راغلې چي د قرآن هر مينه وال ئې په ډېرې آسانۍ سره حفظ کولی شي، په عربي هېوادونو کي خو وضعيت داسي دئ چي اکثر امامان په دې خاطر په لمانځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د دې سورې له قرائته ډېره کوي چې که احياناً په کې غلط شي نو له ډېرو خواوو به فتحه ورکول کېږي. په همدغې خوندورې او آسانې سورې کې د الله د لارې مجاهدينو ته هومره ژورې او پراخې توصيې او لارښوونې شوې چې هر مجاهد ته ئې يادول ضروري برېښي.

دا هم د قرآن يو ستر اعجاز دئ چې د نزول له نېټې تر ننه په مليونهاوو خلکو هغه حفظ کړی، تاسو به په ټولې نړۍ او ټول بشري تاريخ کې هيڅ داسې مذهبي او غير مذهبي، د شعر يا د نثر کوم کتاب ونه مومئ چې د قرآن په اندازه حافظان ولري!! د بايبل له منونکو پوښتنه کوو: دا ولې تاسو په خپل اوږده تاريخ کې د بايبل محدود شمېر حافظان هم نه لرئ؟!! ځواب ئې څرگند دئ؛ انسان هغه کلام ژر حفظ کولی شي چې د زړه دړه ئې ورته پرانيستلې شي، له عقل سره ئې اړخ ولگوي، محتوی ئې لوړه او د الفاظو ترکيب ئې خوندور وي، باور وکړئ چې ما په ټول بايبل کې يوازې د داؤد مزامير داسې وموندل چې څه نا څه د انسان د زړه دروازه ورته خلاصه شي او په هغه کې معنوي او ادبي خوند او ښکلا احساس کړي، له دغو څو پاڼو پرته نور په ټول بايبل کې څوك دا خوند او ښکلا نه شي موندلی.

د نړۍ د يوه داسې ستر او متمدن ملك پاچايي چې سيال ئې نه درلود، د يوه داسې صحرايي زلمي په لاس کې پرېوتل چې خپلو ورونړو په څاکې وغورځاوو، د يوه مريي په توگه په لږه بيه خرڅ شو، د پاك لمنۍ په جرم زندان ته ولاړ او نږدې لس کاله ئې د زندان په تورو خونو کې تېر کړل، له هر چا سره دا پوښتنه راولاړوي چې آيا دا يو تصادف وو؟ او که د الله تعالی يو ثابت او نه بدلېدونکی سنت؟ څوك چې په خدای او په دنيا او آخرت کې په الهي مکافات او مجازات باور لري نه داسې پېښو ته د يوه تصادف په سترگه گوري او نه د نړۍ نورو پېښو او حوادثو ته، که دا په عالم کې طبيعي پېښې دي او که د انسان په ژوند کې لوړې ژورې، که دا د ښه او نېك انسان له ستونزو او کړاوونو سره مخامخېدل دي او که د شرير او بد انسان سوکاله، مرفه او آرام ژوند، که دا د مستحق ماتې ده او که د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامستحق بریا، خو هغه چې په الله تعالی باور لري او هغه د عالم او د عالم د ټولو پېښو پالونکی او سمبالوونکی ګڼي، د پېښو په اړه نه داسي باور ساتلی شي او نه داسي قضاوت کولی شي، هغه د ښه، نېك عمله او صالح انسان د مکافات او د بد عمله او طالح انسان د مجازات کېدو لپاره خو مضبوط دليل لري او دا د عادل الله تعالی له لوري مکافات او مجازات ګڼي او همدا د الله تعالی د شته والي په اړه د دليل په توګه وړاندي کوي، خو د دې عکس حالت او هلته چې نېکان له کړاوونو سره مخامخ وي، زندانونو ته ځي، له هېواده شړل کېږي او پر له پسې ستونزي ګالي او مفسدين او ظالمان د اقتدار پر ګدۍ ناست او مرفه او سوکاله ژوند لري، ناچار بايد د دې لپاره د منلو وړ توجيه وړاندي کړي چې هم خپل تشويشونه او اندېښني رفعه کړي او هم د مخالفينو پوښتنو ته ځواب ووايي.

د پيغمبرانو عليهم السلام په شمول د ټولو مصلحينو په اړه د دوی مخالفينو ويلي چې که دوی په حقه وی نو د ولس له مخالفت سره به نه مخامخ کېدل او په هر ګام کي به له کړاوونو او ستونزو سره لاس او ګرېوان نه ول، هغو خلکو چې د پيغمبر عليه السلام او د ده له دعوت سره مخالفت ته ئې ملا تړلې وه، خپل ټول وسايل او امکانات ئې د دې الهي نهضت د مقابلې لپاره کارول او د پيغمبر عليه السلام ياران ئې د مکې په مبارکې وادي، دا د الله د کور حرم کې، ترشديد تعذيب لاندي نيولي وو، ويل به ئي: په دې خبري څنګه باور وکړو چې محمدعليه السلام د خدای پيغمبر دئ، د ټولو ملائکو مطاع جبرئيل د الله له لوري ده ته د الهي وحي قاصد دئ، دا ادعا کوي چې لار ئې حقه او الله ئې مل دئ!! په داسي حال کي چې دی او ياران ئې له دغو سختو کړاوونو او ستونزو سره مخامخ دي، په هرګام کي مصيبتونه او ابتلاءات ورته منتظر، تعذيب کېږي، له ملك نه شړل کېږي او وژل کېږي!! دا ولې د ده خدای د ده مرسته نه کوي؟ ولې ملائکي د ده مرستي ته نه راځي؟ ولې د ده مخالفين د الله په عذاب نه اخته کېږي؟ قرآن د يوسف په سورې کي دې پوښتنو ته ځواب ورکوي او وايي: له کړاوونو او ستونزو سره مخامخېدل يو داسي الهي سنت دئ چې پيغمبران هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره مخامخ شوي. الله تعالی انسان داسي پیدا کړی چي خامخا به د راز راز محنتونو او مشقتونو له کړاېچونو نه تېرېږي، لوړې ژورې به ګوري او کړاوونه به ګالي، له مصیبتونو سره د چا د مخامخ کېدو معنی دا نه ده چي هغه د الله له تأیید نه محروم او لاره ئې ناسمه ده!! تاسو سخته اشتباه کړې چي دا انګېرنه مو د خپلو قضاوتونو لپاره ملاك او معیار ګرځولی، مګر یوسف علیه السلام هم د خپلو ورونو په وړاندي او هم د عزیز مصر او د ده د مېرمني په وړاندي په حقه نه وو؟ آیا خپلو جفاکارو ورونو په دې خاطر په کوهي کي وانه چاوو چي پر پلار ګران وو؟ مګر د مصر واکمنانو د پاك لمنئ په جرم زنداني نه کړ؟ خو پایله څه وه؟ د ده او د ده د ورونو؟ آیا دغه مظلوم انسان، دا پلورل شوی، صحرایي زلمی! د زندان له تورې خوني د پاچایئ قصر ته ونه ورسېدو او د نړۍ د هغه مهال ترټولو د ستر او متمدن ملك پاچا نه شو؟

د هر انسان د ژوند بهیر ته پام وکړئ، د هرچا ژوند له لوړو ژورو ډك، کمزوری، ضعیف او محتاج دنیا ته راشي، بل ته په هرڅه کي اړ، لاس پښې وهي، له یوه نه بل اړخ ته نه شي اوښتی، بل څوك باید د ده مرسته وکړي، خپله غذا په اوښکو، ژړا او چیغو ترلاسه کوي، چي له ځمکي د پورته کېدو شي نو هرګام په ډېر زحمت پورته کوي، په هر قدم کي پر مخ لوېږي، له راز راز بیماریو سره د دوامدارې مقابلې لړۍ ئې په مخ کې، دردونه او رنځونه، تر څو ځوان شي، د ژوند بهیر ئې نوی پړاو پیل کړي او ستونزي ئې نوې بڼه او پېچلي ابعاد، له یوې نزاع لا نه وي فارغ شوی چي په بلې سر شي، یو مشکل ئې لا نه وي حل چي له بل سره مخامخ شي، له یوې بیمارۍ روغ شي په بلې اخته، دغه دئ د انسان د ژوند حقیقي انځور، له ستونزو سره مخامخ کېدل ئې د ژوند طبیعي بهیر، د الهي سننو مطابق او د ژوند لازمه. خدای جل شأنه انسان داسي نه دئ پیدا کړی چي تل به د ګلانو د پاڼو په بستر څملي، الله د ګلانو ترڅنګ اغزي پیدا کړي، د خندا تر څنګ ژړا، د خوشحالۍ ترڅنګ غم، د سوکالۍ ترڅنګ ستونزي.

قرآن فرمایي چي الله تعالی د ځمکي اقتدار صالحانو ته سپاري نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهګارانو ته، که چېرې ګناهګاران اقتدار ترلاسه کړي نو دا د الله تعالی د مرضي خلاف حالت دئ، دا حالت د انسانانو د خپلو غلطو تصرفاتو او ګناهونو نتیجه ده، الله تعالی انسان آزاد او د اختیار خاوند پیدا کړی، ده له خپل اختیار نه غلطه استفاده کړې او دا حالت ئې راپیدا کړی، یوه د ظلم لار غوره کړې او بل ظلم ته تسلیم شوی، الله تعالی نه په دې راضي کېږي چې څوك ظلم وکړي او نه په دې چې څوك ظلم ته تسلیم شي او د ظالم ملګرتیا وکړي. الله تعالی په دې نه راضي کېږي چې څوك په مصیبتونو اخته شي، برعکس له مصیبتونو نه د انسان ژغورل خوښوي او خپلو صالح بندګانو ته امر کوي چې په مصیبتونو د اخته انسانانو مرسته وکړي، دوی ته فرمایي: وږې، تږې او لوڅ ته خوراك، څښاك او جامه ورکول داسي وګڼئ لکه چې ما ته مو راکړي وي، د مظلوم ملګرتیا داسي وشمېرئ لکه چې زما مرسته مو کړې وي، قاضي ته د عدالت کولو امر کوي، د ده بې عدالتي د دې لپاره نه ده چې خدای غواړي همداسي وشي، یوه مظلوم ته د ظالم قاضي په لاس سزا ورکړي او په دې سزا خوشحاله کېږي، ظالم قاضي د الله تعالی د حکم او رضا خلاف عمل کړی، له هغه اختیاره ئې غلطه استفاده کړې چې الله تعالی هغه ته د نورو انسانانو په څېر ورکړی، که له ظالم او مظلوم نه دا اختیار سلب شي بیا خو انسان د تیږې او ونې په څېر په یوه محکوم او مجبور مخلوق بدلېږي!! څوك چې د انسان د بدو کارونو په وجه په هغه خدای اعتراض کوي چې انسان ئې پیدا کړی!! او هغه ته ئې اختیار او د ښه او بد له منځه د یوه د غوره کولو واك ورکړی، هغه د سطحي نظر خاوند دئ، د قضیې یوه اړخ ته ئې کتلي او بل اړخ ئې له پامه غورځولی، دې ته ئې پام نه دئ کړی چې دا د انسان د هغه اختیار نتیجه ده چې په سبب ئې انسان ته پر ټولو مخلوقاتو شرف او غوره والی ورپه برخه شوی، د همدې اختیار په سبب هغه ترملائکو هم غوره ګڼل شوی. چا چې یو ډېر حساس کمپیوټر، داسي چې ببلګه ئې نه موندل کېږي او تر نورو زیات کارونه کولی شي، په دې موخه جوړ کړی چې د انسان کارونه ورته آسانه کړي، که اوس اتیا په سلو کي خلك له دې حساس کمپیوټر نه د نېکو مقاصدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره استفاده كوي او شل ئې د غلطو مقاصد لپاره كاروي، آيا سمه ده چې د كمپيوټر جوړوونكې ملامت كړو او د اعتراض وړ ئې وګڼو؟!!

كله چې د يوسف سوره نازلېده نو پيغمبر عليه السلام او د ده ياران او ملګري له داسي سختو ستونزو سره مخامخ ول چې له لږو كسانو پرته نه چا دا ګمان كولو چې دوی به مقاومت ته دوام وركړی شي او پر خپلو زورورو دښمنانو به غالب شي او نه ئې دا جرأت كولو چې د دوی په څنګ كي ودرېږي او د هغو ملاماتوونكو كړاوونو زغملو ته چمتو شي چې دوی ورسره مخامخ ول.

د ابو لهب په څېر د رسول الله صلي الله عليه وسلم نږدې خپلوان هم د دې په ځای چې د ده ملګرتيا او ملاتړ وكړي، د ده د خورا بدو دښمنانو په كتار كي ودرېدل؛ د همدغو مخالفتونو او دښمنيو په طوفان كي د يوسف سوره نازلېږي او د يوسف عليه السلام د قصې په ترڅ كي له يوې خوا د ده مخالفينو ته وايي چې ستاسو برخليك به هم د يوسف عليه السلام د مخالفينو په څېر وي، هغوی هم د يوسف عليه السلام پرضد درخې او كينې لاره ونيوله او د هغه په حق كي ئې له هيڅ ډول ظلم او جفا نه ډډه ونه كړه، د هغه د وژلو او شړلو توطيه ئې جوړه كړه، كوهي ته ئې واچاوو، پرې ئې ښود چې د مريي په شان په لږه بيه وپلورل شي، زندان ته ئې كش كړ او پرله پسې كلونه ئې په زندان كي وساتو؛ مګر په دې برياليي نه شول چې الهي مقدرات بدل كړي او هغه مقام ته د يوسف عليه السلام د رسېدو مخه ونيسي چې له ده سره وړ وو.

د يوسف سوره هغه وخت ښه جاجولای شو او د هر آيت په مفهوم او د مضامينو په پراخو ابعادو ئې هغه وخت ښه پوهېدلی شو چې د دې سورې د نزول په وخت كي د مكې حاكمه فضا او هغه پيغام چې د غوږځنګ موافقينو او مخالفينو د دې سورې له هر آيت نه اخيستلی، په نظر كي ولرو.

دا مباركه سوره د هغو كسانو پوښتنو ته دقيق ځوابونه وركوي چې غواړي پوه شي له مصلح او زړه سواندو دعوتګرانو سره د شديد مخالفت وجه څه وي؟ څوك ئې مخالفت كوي او ولې؟ او د دې مخالفت پايله به څه وي؟ هغه چې غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه شي صالح قيادتونه کوم او مواصفات ئې څه دي او د ناصالح سياسي او اجتماعي زعامتونو ځانګړتياوې کومي دي؟ د دې مبارکې سورې په ترڅ کي د جاهلي ټولني د سياسي او اجتماعي زعامت اخلاقي ځانګړتياوې په ډېره دقيقه او حکيمانه توګه انځور شوې، خدای خبر چي د قريشو مفسد مشران به د دې سورې په اورېدو سره څومره غصه شوي وي؟ دوی ته د دې سورې په هغې برخې کي چي د عزيز مصر او د مصر د نورو مشرانو د کورنيو اخلاقي حالت په کي انځور شوی، د خپلو کورنيو بد حالت ترسترګو کېدو او له همدې سورې نه پيغمبر عليه السلام دا درس اخيستی وو چي کله د يوه سرلوړي فاتح په توګه مکې ته داخل شو، ټول قريش د ده د سختو کينه کښو دښمنانو په شمول د کعبې خوا ته راغونډ وو او دې ته منتظر چي وګوري پيغمبر عليه السلام به د دوی د تېرو دښمنيو څه سزا ورکوي، سرونه ئې له شرمه ټيټ او وېرې اخيستي، کله چي پيغمبر عليه السلام ترې پوښتنه وکړه: له ما څه انتظار لرئ؟ له عذر، خجالت، عجز او انکسار نه په ډك غږ ئې ځواب ورکړ: هماغه انتظار چي له يوه مهربان او کريم مشر وروره کېدی شي!! او هغه په ځواب کي ورته وويل: زما ځواب همغه دئ چي زما ورور يوسف عليه السلام خپلو ورونو ته ورکړی وو، اذهبوا و انتم الطلقاء: ځئ تاسو آزاد يئ!!

د دې سورې روښانه او مدلل آيتونه د هغو ډېرو کسانو پوښتنو ته دقيق ځوابونه ورکوي چي دسياسي ډلبنديو او رقابتونو په فضا کي ژوند کوي او د خلکو د قيادت او زعامت ترلاسه کولو لپاره د سياسي مشرانو او زعامتونو ترمنځ د ټکر او رقابتونو شاهد دي او غواړي چي د دې شخړو او رقابتونو لاملونه، محرکات، پايلي او عواقب وپېژني.

حکمتيار

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

راشئ چې د يوسف له سورې ئې زده کړو!

د سورې معرفي:

د يوسف سوره ۱۱۱ آيتونه لري چې د سريزي له دريو او د سورې د تتمې له اتو آيتونو پرته نور ټول ئې د يوسف عليه السلام هغې قصې ته ځانگړي شوي چې له بې شمېره ژورو لارښوونو او پراخو او اغېزناکو عبرتونو ډکه ده، د سر او پای آيتونه هم د قصې لپاره د مقدمې او تتمې حيثيت لري، ټول آيتونه ئې د لومړيو دوو آيتونو په څېر يا (مبين) ته په ورته صيغو پای ته رسېدلي او يا (تعقلون) ته په ورته صيغو، خو دې ته مو پام وي چې په (ن) او (م) پای ته رسېدلې ورته صيغې د وزن له پلوه شبيه او يو شان گڼل کېږي، لکه (مبين) او (حکيم)، د همدې لپاره په ټول قرآن کي دا صيغې د هموزنو صيغو په توگه راوړل شوې، نه دېرشم او يو څلوېښتم آيتونه په داسي صيغو پای ته رسېدلی چې د غږ وزن ئې له دغو دواړو اوزانو سره توپير لري، يو ئې د (تستفتيان) بل ئې د قهار په صيغې پای ته رسېدلی. خو دا دواړه آيتونه داسي دي چې له ورپسې آيتونو سره تړلي دي او د وروستي آيت په پای کي بايد توقف وشي. همداراز پنځه شپېتم او شپږشپېتم آيتونه په يسير او وکيل سره پای ته رسېدلي، چې د مبين هموزنه گڼل شوي.

لکه څرنگه چې دغه سوره په دريو تورو (ا. ل. ر) سره پيل شوې، همدا رنگه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې سورې محوري مضامين چې ټول آيتونه ئې پر مدار څرخي، هم درې دي، په بل عبارت دا درې حروف دې ته اشاره کوي چې په دې سورې کې درې اساسي موضوعات څېړل شوي، که تاسو د سورې ټول مطالب په غور سره له نظره تېر کړئ نو ډېر ژر به متوجه شئ چې دلته د لاندي دريو مطالبو لپاره تاريخي بېلگې او مثالونه وړاندي شوي او د يوې ښکلې او زړه راښکونکې قصې په ترځ کې د مخاطب مخې ته اېښودل شوې:

الف: خدای پالونکي او د الله د لارې لاروي، حتماً له سختو آزمېښتونو او کړاوونو سره مخامخ کېږي، دا آزمېښتونه کله هومره سخت وي چې د پيغمبرانو عليهم السلام په څېر اولواالعزمه شخصيتونه هم د يأس او ناهيلۍ پړاو ته رسېږي او داسي انگېري چې د الهي حتمي مرستي او پر دښمن باندي د حتمي بري او برلاسي په اړه د دوی هيلي، انتظارات او باورونه بې ځايه وو، هسي ئې گمان کړی وو چې د خپلي مبارزې د عاجل او حتمي بريا شاهد به وي او د دښمن ماتې به په خپلو سترگو وگوري. خو دا دئ له اوږدې مبارزې وروسته نه يوازي د دې انتظار د تحقق هيڅ نښې نه تر سترگو کېږي بلکې برعکس له داسي پړله پسې کړاوونو سره مخامخ يو چې ترې وتل محال برېښي!

ب:- خو د همدغو سختو آزمېښتونو په پای کې او هغه مهال چې دوی له خپلي حتمي بريا او پر دښمن له برلاسۍ ناهيلي او مأيوس شوي، ناڅاپه ئې الهي مرسته په برخه شوې، له کړاوونو ژغورل شوي او بري ته رسېدلي.

ج:- د شر او فساد هغه ځواکونه چې د پيغمبرانو د دعوت او بلني په وړاندي درېدلي له خدای پالونکو سره د پړله پسې ټکرونو په پای کې، د دوی د انگېرنو، انتظاراتو او باورونو په خلاف او ناڅاپي د الله تعالی له کلکي مواخذې سره مخامخ شوي او په شديد او دردوونکي الهي عذاب اخته شوي، نه خپلو پراخو وسايلو او امکاناتو له دې عذابه ژغورلي او نه خپلو پلويانو او مرستندويانو.

دا درې مهم مبحثونه د سورې له وروستي آيت نه مخکي په ايجاز او لنډيز سره داسي راغلي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

$RŽçÇ R ÛÈèä$_ ‡(qçÉà2 ‰ô Nåå& ‡(þZßr @ß"9$ § «øŐ$ #Œ) ÓĽm

ÇÈ ûüBÌó Bß$Qö)ø$Çã $ZßÙ Š•ãŸr ã$±® BÓÉ‡ãû

تر هغه چې پيغمبران نهيلي شول او گومان ئې وکړ چې كاذب (انتظار او هيلې) تېر ايستي دي، نابيره زموږ مرسته ئې په برخه شوې او هغه څوك ژغورل شوی چې موږ غوښتلي او زموږ عذاب به له مجرمانو نه دفعه نه کړی شي "په هيڅ ځواك او هيڅ تدبير سره الهي عذاب له ظالمانو نه شي دفعه کيدی"

او د سورې په وروستي آيت کې راغلي:

قرآن چې كومې تاريخي قصې زموږ مخې ته ايښې دي، د تاريخ په لوړو ژورو کې د حق او باطل ترمنځ د تصادم او نښتو كومې پېښې ئې بيان کړې دي، په دې کې د عقل خاوندانو ته عبرتناك درسونه دي، دا د نورو كتابونو د هغو قصو په څېر مه گڼئ چې قصه خوښو له ځانه جوړې کړې، قرآن د تاريخ د ټولو دردمنو، زړه سواندو او صالحو بلونكو او دعوتگرانو او د دوی د رښتوني الهي دعوت تصديق كوي، هر څه ئې په ډېر دقت او تفصيل سره بيان کړي، څوك چې د حق په لټه کې وي او پر حقايقو د ايمان راوړلو تلوسه او اراده لري، دا كتاب به ئې لارښود وي او د ده لپاره د الله تعالی د رحمت او پېرزوينې ډالۍ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

Nä ©$Ŝ·ã $Ràè çY¿øR& $RÎ ÇÌÈ ÈüÎ7ßJø9$# É=»GÅ3ø9$# àM»tƒ#uä y7ù=Ï? 9#

7Î $Zøm#u $JÎ Ä Á)ø9$# `¡ôm& 7øã È øtR ÇËÈ šc qè=É)÷è?

ÇÌÈ šú üÎ=Ïÿ»óø9$# `ÏJ9 Ï&Î#ö6 `B |MYà2 bÎr b#uäöà)ø9$# ‹»d

ا. ل. ر دا د دې روښانوونکي او څرګند کتاب آيتونه دي.
موږ هغه د عربي قرآن په توګه نازل کړی (په عربي ژبه د لوستلو لپاره آسان کتاب)، ترڅو تاسو په ښه شان پرې پوه شئ.
او ستا په لور د دې قر آن په وحي سره، موږ ډېري غوره کيسې درته کوو ، په داسي حال کي چي تر دې مخکي (د نورو په شان له هغو) بې خبره وې

د دې مبارکو آيتونو په اړه څو مهمو خبرو ته ستاسو پام رااړوم:
له اسلام نه مخکي (په جاهلي) ادبياتو کي وينو چي ډېرو ليکوالانو خپلي ليکني په مقطعاتو تورو پيل کړې دي، په ليکنو کي دغه کړنلاره، د جاهليت په زمانه کي مروج اومعمول دود وو او ټول پرې پوهېدل؛ (داسي لکه نن چي په انګليسي او نورو ډېرو ژبو کي د کلماتو د سر توري د مخفف په توګه کاروي)، نو ځکه د قر آن د ځينو سورتونو په سر کي د دې تورو راتلل له هيچا سره کومه پوښتنه راولاړه نه کړه او په صحابه وو کي هيچا هم د دغو تورو په اړه له رسول

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله صلي الله عليه وسلم څخه پوښتنه ونه کړه، همدا وجه ده چې په دې اړه هيڅ روايت نه لرو، د وخت په تېرېدو سره دا ليك دود ورو ورو پرېښودل شوى او خبره هغه ځاى ته رسېدلې چې خلك هغه رمز هېر کړي چې په دغو تورو سره افاده کېدو، د نوموړو تورو په باب د مفسرينو اختلافات له همدغه ځايه را پورته کېږي.

که چېرې هغه سورتونه چې په دغه ډول حروفو پيل شوي په غور سره مطالعه کړئ، په واضحه توگه به درته څرگند شي چې نوموړې تورې د سورې له محوري مضامينو سره خورا نږدې اړيکې لري: هغه سوره چې په يوه حرف پيل شوې، وينو چې د يوې مهمې او محوري موضوع په ارتباط ئې بحث کړى او که په دوه، درې يا له دې نه په زياتو تورو پيل شوې، نو د هماغو تورو له شمير سره سمې موضوعگانې په کې تر بحث او څېړنې لاندې نيول شوې.

د دې سورې په دغو دريو لومړيو آيتونو کې د قرآن کريم شپږو مهمو صفتونو ته اشاره شوې:

الف_ قرآن "مبين" کتاب دئ، خپل مطالب په روښانه ډول وړاندې کوي؛ داسې چې په هغو کې اغماض، ابهام، پيچلتوب او کږکيچ له سره نشته او ټول آيتونه ئې روښانه او واضح دي، دا کتاب بيانوونکى او روښانوونکى دئ، پټ حقايق ښکاره کوي، د انسان له نظره پټې او تروږمۍ زاويې ورته روښانه کوي او هر هغه څه ورته بيانوي او حقيقت ئې ورته واضح کوي چې په هغه پوهېدل او د حقيقت درك کول ئې انسان ته ضروري دي.

ب_ دا کتاب د الله تعالى له لوري يو داسې پيغام دئ چې له آسمانه نازل شوى‌او زموږ مستوى ته چې د ځمکې اوسېدونکې يو رانښکته شوى، هغه حدته چې اخيستونکى او حامل ئې يو "امي" او لومړنى مخاطب ئې هم يو "امي قوم" وو، وگورئ چې د الله جلت عظمته لطف او عنايت څومره عام، لوى او پراخ دئ چې موږ ته ئې زموږ په خپله ژبه پيغام رالېږلى، د خلکو په ژبه، هغوى ئې په مروجو کلماتو او لغاتو مخاطب گرځولي، داسې پيغام چې ټولو ته د فهم وړ دئ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

روښانه او واضحه.

د تاسف خبره دا ده چې ځينې حرفوي ديندارانو، دا آسان، واضح او ټولو ته د فهم وړ قرآن پيچلی او ګران معرفي کوي، په داسې حال کې چې قرآن له "آسمانه" ځمکې ته راغلی دئ او لارښوونې ئې د ځمکې پر مخ د انسانانو دچارو د تنظيم لپاره ځانګړې دي؛ مګر هغوی په خپلو پيچلو تعبيرونو او تفسيرونو سره، دغه کتاب له ځمکې نه آسمان ته پورته کوي، هغه ځای ته چې د چا لاس ورونه رسيږي او د پيغامونو پوهه او درک ئې هيچا ته ممکن ونه بريښي.

ج- د دې کتاب په نامه کې د "لوست او په لوستلو کې د آسانتيا" صفت پټ دئ، کولای شئ چې د هغه ښکاره پيغامونه د هغه په روښانو الفاظو او کلماتو کې په ښه شان ولولئ او مفاهيم ئې درک کړئ، د هغه په الفاظو کې اغماض، پيچلتوب او تعقيد له سره نشته.

د- د هغه قوم په ژبه نازل شوی دئ چې د دې کتاب لومړنی مخاطب وو؛ په عربي ژبه.

هـ- قرآن د انسان عقل مخاطبوي، هغه ويښوي، فکر او تعقل ته ئې اړباسي، هيڅ داسې څيز چې د انسان له عقل نه پورته وي او يا ئې له عقل سره مغاير وي په کې نشته.

و- د قرآن قصې د پخوانيو خلکو کيسې (اساطير الاولين) مه ګڼئ، دا تر ټولو غوره قصې "احسن القصص" دي چې په هغو کې ستر حقايق، پراخ او ژور مفاهيم راغونډ شوي او د تاريخي پېښو په ترڅ کې د دغو حقايقو عملي بېلګې ننداري ته ايښودل شوي او په دې سره مهمو فکري اساساتو ته عيني تجسم ورکړی شوی. دا قصې د خلکو په منځ کې د مروجو تاريخي قصو په شان مه ګڼئ؛ بلکې د غيب د نړۍ اسرار ئې وګڼئ، هغه اسرار چې يوازې د وحې له لارې پرې پوهېدی شو، عام خلک خو پر ځای پرېږدئ حتی پيغمبران عليهم السلام هم د وحې له نزول نه مخکې له دې غيبي اسرارونه بې خبره وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

•J)øŠr § ôt±9$r $Y.ö. Ž ³ ã ‰n&ŒM#ª‘ ’ÎûÏM/'»7 ï‹Î ‹Ï ß# ßSqãA$% ŒÎ

7Ïqz Ï #?ã 8$ƒõâ ¢È Ÿ Å ÿ? Ÿ Ó_ö ƒ A$% ÇÍÈ šú Ï‰É »™ ’Í ÑåŠ#ª‘

ÇÎÈ Ñú üÎ7B A‰ã Ç» ¡ $M¯ `»Üøt±9$b Ï #‰ã 7 9 {rß‹Å Šù

۴- کله چي يوسف خپل پلار ته وويل: پلار جانه! يوولس ستوري او لمر او سپوږمۍ (مي په خوب کي) ځان ته د سجدې په حالت کي وليدل.
۵- وئې ويل: زويکه! خپل خوب دي ورونږو ته مه تېروه، داسي نه چي ستا په ضد کوم پټ تدبير ونيسي، يقيناً چي شيطان د انسان ښکاره دښمن دئ.

دلته څو خبري په پام کي ولرئ:

بايبل هم د يوسف عليه السلام قصه په ډېر تفصيل سره رااخيستې ده، په ځينو برخو کي ئې وينا قرآن ته ورته ده، خو هغه ئې د يوې بې محتوى او بې مقصده قصې په توګه وړاندي کړې، په داسي حال کي چي قرآن دا د يوې ډېرې عبرتناکې او روزونکې قصې په ضمن کي بيانوي او په هري برخي کي ئې په لسهاوو درسونه مخاطب ته ورکوي. قرآن د دغې قصې په ترڅ کي د حق د لارې مبارزينو ته دا ډاډينه ورکوي چي الله تعالى د حقپالو مل او د دوى د بريا ذمه وار دئ. دا قصه په حقيقت کي د داسي چا حالت انځوروي چي د زندان له يوې تيارې خوني پاچايۍ ته رسېدلى، هغه څوك چي خپلو ورونږو ورسره مخالفت ته ملاوتړله، په کوهي کي ئې واچاوو، د يوه غلام په توګه په ارزانه بيه خرڅ شو، د پاك لمنۍ په جرم زندان ته ولاړ ... خو لا څو کاله نه وو تېر شوي چي له همدې زندانه قصر ته ورسېدو او د هغه وخت تر ټولو د ستر هېواد د پاچايۍ پر تخت کښېناستو!! په دې قصې کي د دې حقيقت لپاره تاريخي ببلګې وړاندي شوې چي د باطل په مقابل کي حق، د دروغو، چل او دوکې په خلاف رښتونولي او صداقت

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د اخلاقي فساد په وړاندي پاك لمني خامخا غلبه مومي.

بايبل ليكي چي يوسف عليه السلام خوب وليد او ورونړو ته ئې تېر كړ او په همدې سره د هغوی حسادت راوپارېدو!! خو قرآن د بايبل خبره تصحيح كوي او فرمايي چي ده خپل خوب ورونړو ته نه بلكي خپل پلار ته تېر كړ او ورته ئې وويل: پلار جانه! په خوب كي يولس ستوري او لمر او سپوږمۍ گورم چي راته سجده وكړي! پلار ورته وويل: گرانه زويه! خوب دې ورونړو ته مه تېروه، داسي نه چي شيطان ئې ستا خلاف كوم خطرناك تدبير ته وهڅوي، د خوب تعبير دې دا دئ چي الله تعالى به تا غوره كړي، د خبرو په حقيقت او د خوبونو په تعبير د پوهېدو علم به دركړي او خپل نعمتونه به پر تا او د يعقوب په كورنۍ بشپړ كړي، هغسي لكه چي ستا پرپلار او نيكه، ابراهيم او اسحاق ئې بشپړ كړي وو. د قرآن له وينا معلومېږي چي له يوسف عليه السلام سره د ده د ورونړو د مخالفت سبب د ده خوب نه بلكي د ده هغه لوړ شخصيت وو چي پلار د همدې په وجه په درنه سترگه ورته كتل او د ده راتلونكې ورته روښانه او ځلانده معلومېده.

دا آيتونه څو اساسي مطالب زموږ مخې ته ږدي:

الف: د يوسف عليه السلام په "رؤيا" كي يوولس ستوري د هغه د يوولسو ورونړو لپاره او لمر او سپوږمۍ د ده د پلار او مور لپاره د رمز په توگه راغلي او دا ښيي چي د "رؤيا" او خوب ژبه رمزي ده، ځانگړی قاموس لري، ټول شيان په كې د رموزو او سمبولونو په بڼه ننداري ته ايښودل كېږي.

ب: يوسف عليه السلام ته د ستورو، لمر او سپوږمۍ انقياد چي د ده په وړاندي د هغوی د سجدې په لفظ سره تعبير شوی دئ، هغه ته د ورونړو انقياد او د هغه پر لويوالي او اوچتوالي د كورنۍ د ټولو غړو اعتراف افاده كوي.

ج: كله داسي وي چي په يوه صالح انسان كي ښېگړي او لوړ لوړ نېك صفات د كينه گرو او حسودو انسانانو كينه راپاروي او همدغه كينه او حسد ئې د لوړو شخصيتونو دښمنۍ ته هڅوي. تل به گورئ چي فاسق او مفسد انسانان له صالح او نېكو انسانانو سره دښمني كوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د: داسي مه انگېرئ چي په انسان کي حسادت يو طبيعي او فطري خصلت دئ، نه داسي نه ده؛ بلکي دا شيطان دئ چي په انسان کي د دې ناروغۍ سبب گرځي، که چېري په نورو کي ښېگړي او اوچت خصلتونه، په تا کي هم دغو ارزښتونو ته د رسېدو تلوسه راولاړه کړي او تا هم ښېگړو او لوړو خصلتونو ته وهڅوي او په تا کي نوې ولولې، شوق او ارزوگاني راوپاروي، دا يو طبيعي امر دئ؛ مگر که د دې پر عکس تا د فضل او ښېگړي له خاوندانو سره عداوت، دښمنۍ او کينې ته وهڅوي او د دې بد کړچار سبب شي، نو پام کوه چي شيطان ستا پر زړه او دماغ سيورى غوړولى او دغه منفي احساسات ئې در کي راپارولي دي.

هـ: خپل رازونه او اسرار له ځان سره وساته او له افشاء کولو ئې، په خاصه توگه نږدې ملگرو، سيالانو او هغو کسانو ته چي له تاسره د تنافس او رقابت قصد لري، ډډه وکړه.

و: يعقوب عليه السلام چي يو حساس او پوه شخصيت او د درايت خاوند دئ له يوه پلوه د خپل زوى خوب په دقيقه توگه تعبيروي او له بله پلوه ورته توصيه کوي چي خپلو ورونو ته ئې افشا نکړي، داسي نه چي شيطان د دوى کينه راوپاروي او د ده په خلاف ئې کوم ناوړه پټ تدبير ته ونه هڅوي.

¼ÿFJèÏ OÏã Ï] ƒŠ%nF$ë@ƒrÛ `Ë 7ØÏèã 7ø‘ š• ŠÎFøt 7Ï°‹.r

Lìd°•ç) @6% `Ë 7ƒq/& #?ã $gE@& $J. >qè)èƒ ÉA#ä #?ãr š• øã

ÇÏÈ ÒÅŠm ÒŠÎæ 7ø‘ bÎ) ,»tã)r

او همداسي به ستا پالونکى رب تا غوره کړي او د احاديثو (خبرو) تأويل (ښه او دقيق تعبير) به درزده کړي او خپلي پېرزويني به پر تا او د يعقوب پر کورنۍ داسي بشپړي کړي لکه چي پخوا ئې ستا پر نيکونو ابراهيم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسحاق بشپړې کړې، بې شکه چې ستا رب باحکمته پوه دئ.

د يعقوب عليه السلام په دې دقيق تعبير کې يوولس ستورې د ده د يوولسو ورونو، لمر او سپوږمۍ د ده د پلار او مور رؤيائي رموز ګڼل شوي او سجده ئې د ده په وړاندې د دوی انقياد او د دې ننبه ښودل شوې چې الله تعالی به ده ته ستر او لوړ مقام ورپه برخه کړي، هغه ته به پر نورو فضيلت وروبخښي او د يعقوب عليه السلام د کورنۍ قيادت او مشري به ئې په برخه شي. د تأويل الاحاديث (د خبرو په کنه او حقيقت د پوهېدو) او د خوبونو د سم او دقيق تعبير پوهه به ئې په برخه شي، يعني له يوه پلوه به د خوبونو د تعبير علم ورکړی شي او له بله پلوه به د هري خبري تل ته د رسېدو استعداد او توانمندي ترلاسه کړي او دا د يوه انسان د پوهي او علم تر ټولو لوړ پوړ دئ. يعقوب عليه السلام له دې "رؤيا" نه پوه شو چې دی او اولاده ئې د خپل وخت د ځلاندو ستورو په شان دي. له همدې امله يوسف عليه السلام ته فرمايي چې الله تعالی به پر تا او د يعقوب پر کورنۍ باندي خپله پېرزوينه بشپړه کړي، هغسي لکه چې ستا پر نيکونو ابراهيم او اسحاق عليهما السلام باندي ئې بشپړه کړې وه، لکه څنګه چې هغوي د الهي انعام مستحق وګرځېدل او د خلکو د هدايت وسيله شول، تاسې به هم د خلکو د لارې د ځلاندو مشالونو حيثيت غوره کوئ او له تربيو څخه به د هغوی د ايستلو باعث وګرځئ. يعقوب عليه السلام ته له دې خوبه معلومه شوه چې په تأويل الاحاديث کې به يوسف عليه السلام تر ده هم مخکي وي، د ده په وړاندي خپله سجده ئې همداسي تعبير کړه، نو ځکه ئې هغه ته وويل: الله تعالی به د تأويل الاحاديث علم درکړي.

د آيت له دې برخي په ښه توګه څرګنديږي چې د يعقوب عليه السلام نور زامن سره له دې چې د خپل ورور يوسف عليه السلام په حق کې ئې ستره جفا وکړه، د الهي بخښنې وړ وګرځېدلي او د معنويت لوړو پوړو ته رسېدلي.

د يوسف عليه السلام د قصې په ترڅ کې به وګورئ چې د يعقوب عليه السلام تعبير صحيح ثابت شو او ټولي برخي ئې يوه په بلي پسې ترسره شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

باید و گورو چي "رؤیا" څه دئ او حقیقت ئې څه؟ څنگه موږ د زمان او مکان له قیده باسي، راتلونکو زمانو ته مو بیایي او له راتلونکو حوادثو او پيښنو مو خبروي؟ په "رؤیا" کي کوم څیز د دې باعث کېږي چي موږ د مکان او زمان له حجاب نه آخوا پر هغو حقایقو پوه شو چي په خپلو پنځگونو حواسو ئې نه شو درك کولی؟ آیا موږ شپږم حس هم لرو؟ چي د خوب په حالت کي راویښیږي؟ آیا دا حس کولی شي چي د زمان او مکان له محدودې پښنه آخوا کېږدي، له حجابونو تېر شي او د پردو تر شا وقایع او حقایق درك کړي؟ او یا دا چي "رؤیا" د یوه بل حقیقت نښه ده؛ د یوه داسي ذات له شته والي مو خبروي چي د انسان د "رؤیا" او خوبونو د الهام سرچینه ده؟ که چېري د "رؤیا" په باب دا تعبیرونه او توجیهات ونه منو، نو څنگه کولی شو د دې لپاره کومه بله توجیه وړاندي کړو؟ څوك چي د الله تعالی له شته والي انکار کوي او انسان محض یو مادي توکی گڼي او د روح په نامه کوم څه نه مني، د دغو خوبونو لپاره څه توجیه لري؟ د ټولو په ژوند کي، لږ تر لږه د یو شمیر انسانانو په ژوند کي زیری ورکوونکي خوبونه ترسترگو کېږي، د ټولو داسي خوبونه خو پرېږدئ آیا فقط یو ئې کافي نه دی چي حساس محققین او منصف پوهان وهڅوي چي د دغو خوبونو په اړه خلکو ته دقیق او د منلو وړ ځواب ورکړي او سرچینه ئې په گوته کړي؟ زه به د خپلو خوبونو له منځه دوه د دغو محققینو مخي ته کېږدم او ځواب به ترې وغواړم، زه د دغه ډول "خوبونو" له پلوه ډېر غني وم، که ټول ئې ولیکم نو یو کتاب ترې جوړیږي، دلته ئې دوه ببلگي د مثال په توگه رااخلم:

هغه مهال چي د ظاهر شاه د واکمنۍ په دوران کي بندي او په توقیف کي د محکمې د حکم منتظر وم، یوه شپه مي خوب ولید چي زما مشر ورور ختر محمد (چي د کمونستانو د د اقتدار په لومړیو کي زما له پلار او کوچني ورور نورالدین سره په شهادت ورسېدو) زما د توقیف خوني ته رانږوت او له روغبړ نه وروسته زما د زندان د ملگري شهید ډاکټر عمر پر اوسپنیز کټ کښېناست، د سرو زرو گوتې ئې چې د فیروزې غمی په کي لگېدلی وو په گوته وه، له څو دقیقو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبروآترو نه وروسته ئې دا گوتې راوایستله او ماته ئې راکړه، د ملاقات په پاي کې کله چې روانېدو، جیب ته ئې لاس کړ او درې سلیز افغاني نوټونه ئې له جیبه راوایستل او ماته ئې راکړل، خوب مې په دغه ځای کې پاي ته ورسېد، د هغې شپې په سبا، زما همدا مشر ورور ناڅاپې او پرته له دې چې کابل ته د ده له راتگ نه خبر وم، زموږ لیدو ته راغی، پولیسو هماغه اطاق ته راووست، په هماغه کټ کښېنستو، هماغه گوتې ئې په گوته، له څو شېبو خبرو آترو وروسته ئې خپله گوتې راوایستله او ماته ئې راکړه، د تلو په وخت کې ئې جیب ته لاس کړ او هماغه درې نوټونه ئې راوایستل او ماته ئې راکړل. ما تر لاس ونیو او ورته ومې ویل: په خدای قسم چې ستا دغه راتگ او د هغه ټولې صحنې مې تېره شپه په خوب کې لیدلې وې، دې ته منتظر وم چې دا آخري برخه ئې هم وگورم او بیا ئې تا ته ووایم.

زما د "رؤیا" بله بېلگه د یوسف علیه السلام صادقه "رؤیا" ته ورته ده:

(ما ته خپل شهید پلار په نوې ځوانۍ کې واده وکړ، په لسم ټولگي کې زه د واده خاوند وم، د واده په شپه مې فقط څو شېبې د سحر له لمانځه نه مخکې خوب کړی، چې سترگې مې سره ورغلې په خوب کې گورم چې: د تره له یوه زوی سره مې چې سپین ږیری وو او محمد نذیر نومېدو، یوځای د آسمان په لوری اوچت ولاړو، د ستورو ځای ته ورسېدو، ستوری راکد وو، خو زما په رسېدو سره وخوځیدل، له شرق نه د غرب په لوري روان شول، ناڅاپې دا سې زرینه ټوټه ترې جوړه شوه چې د اوږدو او سارو تارونه ئې ټول ستوري ول، دا زرینه تکه په خپله په زرینو خولیو بدله شوه، له مانه څو گامه آخوا د دغه زرینو خولیو یوه وړه کوټه جوړه شوه، هغې خوا ته ورروان شوم چې وگورم دا څنگه خولۍ دي، ناڅاپې څه نور ناپېژانده کسان چې شمیر ئې تر څلورو پنځو زیات نه وو، را پیدا او له یوې بلې خوا د خولیو په لور راروان شول، هر یوه لدې کوټې نه یوه خولۍ په لاس کې واخیسته پرته لدې چې په خپل سر ئې کښېږدي، ما هم یوه خولۍ را واخیسته او په خپل سر مې کېښوده او په همدې سره له خوبه راویښ شوم. په ابتداء کې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمان کولو چې د دې خوب به زما له واده سره ارتباط وی، ښایي الله تعالی به ما ته نېك اولاد راکړی چې سر مي ورباندی لوړ وي، د دې خوب له لیدلو دوه کاله وروسته په پوهنتون کي شامل شوم او په پوهنتون کي زما له شمول سره جوخت اسلامي خوځښت پیل شو، د الله تعالی لطف او مهرباني وه چې د یو شمېر محصلینو ورونو په ملګرتیا د اسلامي نهضت په تأسیس کي لږ یا ډېره ونډه را په برخه شوه، د سردار داؤد د واکمنۍ په مهال او هغه وخت چې زموږ ډېر ورونه د رژیم له لوري د پاڅون په تور ونیول شول، ما له یو شمېر نورو ورونو سره پاکستان ته هجرت وکړ، لنډه موده وروسته مو له همغه ځایه د نهضت د بیا منظمولو لړۍ پیل کړه، د غړو په روزنه او تنظیم مو لاس پوري کړ، چا چې به له موږ سره یوه روونیزه دوره پای ته رسوله، بېرته به خپلو سیمو ته ستنیدل، له لوړو غړونو او ژورو درو اوښتل او له کږو وږو ستونزمنو لارو به ټاکلیو سیمو ته تلل او له رسېدو سره سم به ئې د افرادو په روزني او انسجام لاس پوري کاوو، په همدغه دوران کي وو چې ټول مشران ورونه راغونډ شول او د یوې غونډې په ترڅ کي ئې د اسلامي نهضت مشري ماته تفویض کړه، ګمان مي وکړ چې زما د هغه خوب تأویل همدا وو.

خو ډېر وروسته کله چې د جهاد لمن خوره شوه، ډېر خلك حتی هغه هم د مجاهدینو له لیکو سره یو ځای شول چې له فکري او اخلاقي پلوه ئې د دې صف وړتیا نه درلوده خو شرایطو په نهضت تحمیل کړل، په پاکستان او ایران کي ګڼ شمېر ډلي جوړي شوې، ډېر کسان د مشرتابه لپاره کاندید شول او غوښتل ئې د قیادت پګړۍ په سر وتړي، په دې وخت کي پوه شوم چې زما د هغه خوب تعبیر څه وو.

که دېرش کاله مخکي مي دغه "رویا" له چا سره مطرح کړې وی؛ نو له تعبیره به ئې حتماً ځان عاجز ګڼلو خو که نن همدغه "خوب" د هر هغه چا په وړاندي تېر کړم چې د افغانستان له جریاناتو او د نهضت د تأسیس له څرنګوالي او د ډلو او ګوندونو د جوړېدو له بهیر نه خبر دي، نو په آسانۍ سره کولی شي د دې خوب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولي برخي تعبیر کړي.

زه د داسي خوبونو پراخه تجربه لرم، همدغو تجربو دې نتیجې ته رسولی یم چې باور وکړم د انسان د روحي جوړښت او د دماغ هغه برخي چي په ویښه کي ډېر ځله د زمان او مکان له قید نه وځي، وړاندوینه کوي، ابتکار کوي، د راتلونکې په هکله حدس وهي او ډېر ځله ئې حدسونه دقیق او صحیح ثابتېږي، له مقدماتو نه نتائجو ته ځان رسوي او د پېښنو پاېلي او پېلامې په ګوته کوي، دا برخي د "خوب" په حالت کي هم فعاله وي. داسي نه ده چې د خوب په حالت کي د انسان د روحي جوړښت ټولي حساسي برخي خپل فعالیت متوقف کوي. په خوب کي د دماغ ځیني برخي له فعالیت نه لاس واخلي، ځیني نیمه فعاله شي، ځیني د انتظار حالت غوره کړي، خو ځیني نوري برخي ئې داسي دي چي د خوب حالت هغوی ته د لا ښه فعالیت کولو موقع په لاس ورکړي. د خوب په حالت کي د انسان دماغ د ورځنیو پراخو مصروفیتونو نه فارغ وي، د ده پنځګوني حواس چي هریو ئې د ورځي له لوري پراخ فعالیتونه لري او د دماغ لویه برخه مصروفوي، د خوب په وخت کي خپل کار متوقف کړي، دماغ آرام پرېږدي او هغه ته دا موقع ورکړي چي په پوره انهماك سره په هغو قضایاوو غور وکړي چې ده ته مهمي برېښي، هغه چي د ورځي له لوري، د پراخو مصروفیتونو په وجه نه توانیدو ورباندي غور وکړي. دا داسي وګڼئ لکه متفکر، عالم، شاعر، لیکوال چې د یوې مهمي څېړني، لیکني او شعر لپاره له خلکو ګوښه شي او ځانته د ښه فکر کولو او په خپل کار د ښه ترکیز لپاره مناسب شرایط برابر کړي. خوب همدا شرایط د دماغ لپاره برابروي.

انسان د خپل پیچلي دماغ د پراخو فعالیتونو یوه وړوکې برخه په خپل واك کي لري، داسي چې د ده له ارادې سره سم کار کوي، دا برخه په خوب کي خپل فعالیت متوقف کړي، خو د دماغ هغه لویه برخه چې د انسان تر واك لاندي عمل نه کوي بلکي خپلواکه ده او خپل ټول فعالیتونه په اتوماتیکه توګه ترسره کوي، دا برخه تل فعاله وي او د یوې شېبې لپاره خپل فعالیت نه متوقف کوي. د خوب

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حالت کې د انسان د دماغ دا برخه د لا ښه فعاليت فرصت ترلاسه کوي. که انسان په ويښه کي وړاندوينه کولی شي، د راتلونکې په هکله حدس وهي، اختراعات کوي، نوي نوي ابتکارات کوي، څو مقدماتی خبري يوه د بلي خواته کېږدي او له همدې نه د راتلونکو نتائجو په هکله قضاوت کوي. هيڅ دليل نه لرو چي همدا کار دې د خوب په حالت کي ونه شي کولی، د اکثرو انسانانو ذاتي تجربو دا خبره ثابته کړې.

له بالانصافه محققينو او له حساسو څېړونکو نه پوښتنه کوم: که د نړۍ د ټولو خلکو داسي خوبونه يوې خوا ته پرېږدو، يوه دوه بېلګي ئې راواخلو او وغواړو چي د خوب منشأ او حقيقت معلوم کړو، نو ځواب به مو څه وي؟ زه څنګه له راتلونکو پېښو خبر شوم؟ چا خبر کړم؟ دا اطلاع چا راکړه؟ د دې الهام سرچينه چېري ده؟

دغه "خوبونه" سر ببره پر دې چي د انسان د روحي ابعادو څرګندوونکي او مظاهر دي د الهام د سر چينې وجود چي د مادې له محدودې بهر دی هم په اثبات رسوي او يو بل حقيقت د "تقدير او برخليك" په نامه منعكس كوي، ته په خپله روياء کي د يوې داسي پېښې په جريان کي لوېږې چي ډېره موده وروسته ترسره کېږي او مصداق ئې په ويښه کي وينې؛ او د دې معنی دا ده چي انسان د هغې تګلوري لاروی دئ چي لوړې ژوري ئې پخوا ټاکل شوې دي او خامخا دئ ترې تېرېږي. دتګلوري غوره کول د ده کار دئ؛ خو هغه لوړې ژوري چي دی د لاري په اوږدو کي بايد ترې تېر شي له پخوا مقدر شوې دي، واك او اختيار ئې د انسان په لاس کي نه دئ، دا موضوع د د ديني مباحثو يوه ډېره مهمه قضيه ده، هغه کسان چي په دې موضوع د ښه پوهېدو تلوسه او شوق لري بلنه ورکوم چي (په قضا او قدر ايمان او مقتضيات ئې) او د التکوير د سورې د وروستي آيت تفسير دي په "د قرآن پلوشې) کي مطالعه کړي.

قرآن د يوسف عليه السلام د ورونو منفي احساسات، له خپل ورور سره ناروا سيالي او رقابت او د ده د وژلو او له منځه وړلو لپاره د دوی غلطه اراده د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې لپاره زموږ مخې ته ږدي چې له داسي کارونو ځان وساتو، د دوی احساسات په دې توگه انځوروي:

ß# ßqãø (q$% ő) ÇÐÈ û,#Í$¡¡=) ×M»ƒ#ä ÿ¼Ïhïq÷z Î)r # ßqã ’Î b%. ‰s)©*

ÇÑÈ ÁûÎB @»=Ê ’Å9 R/& b) p7óÁ ã ßtØr $YÏB $YŠÎ& #<Î) ¡=m& çqäz &r

(۷) د يوسف او د ده د ورونو په قصې کي، پوښتونکو ته روښانه نښي دي. (۸) کله چي دوی وويل: يقيناً چي يوسف او ورور ئې زموږ پلار ته تر موږ ډېر گران او محبوب دي، په داسي حال کي چي موږ (ډېر او پياوړې) ډله يو، په دې کي شك نشته چي پلار مو په ښکاره اشتباه کي دئ.

د يوسف عليه السلام او د هغه د ورونو ترمنځ د نزاع او کړکېچ قصه ډېرو هغه پلټونکو او پوښتونکو ته چي د دغه ډول کړکېچونو د لاملونو په لټه کي دي او غواړي پوه شي چي عوامل او محرکات ئې څه دي او پايلي ئې څه، مدلل ځواب وايي او هره انديښنه ئې په دقيقه توگه رفعه کوي، په دې آيتونو کي د يوسف عليه السلام د ورونو داسي څو خبري په گوته شوې چي په ترخ کي ئې د کړکېچونو د ناسم او متجاوز لوري وينا او دريځ موږ ته توضيح کوي او هغه دا چي:

دی په ناحقه سره زموږ پر پلار تر موږ ډېر گران دئ.

په داسي حال کي چي زموږ شمير زيات دئ او د پلار د حمايې، ساتنې او دفاع دروند پېټی زموږ پر اوږو دئ.

په دې کار سره يقيناً چي زموږ پلار لويه اشتباه کوي.

په دې ښکاره کړنو کي څو مهم ټکي د څېړني وړ دي:

الف:- په داسي حال کي چي يعقوب عليه السلام له خپل زوی يوسف عليه السلام سره د هغه د ځانگړتياوو په خاطر مينه لري، په ده کي هغه څه گوري چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نورو کې ئې نه لیدل، د ده لوړ استعدادونه، ښه اخلاق، او هوښیاري ئې خوښېده، د هغه په څېرې او کړنو کې ئې د یوه لوی شخصیت نښې لیدې او د همدې لپاره ئې خاصه اعتنا ورته کوله، داسې نه وه چې د خپلو زامنو تر منځ غیرعادلانه توپیر وکړي او بې موجبه یوه ته په بل ترجیح ورکړي، د ده په څېر له یوه حساس او عادل پیغمبره داسې بې عدالتۍ ډېره لرې ده، خو نور زامن ئې چې د یوسف علیه السلام ځانګړتیاوو او لوړ شخصیت د دوی حسادت پارولی، یوسف ته د پلار خاصه پاملرنه بې عدالتي ګڼې او د تبعیض او توپیر په سترګه ورته ګوري.

له یوسف علیه السلام سره د ورونو د مخالفت اصلي وجه دا وه چې د ده د لوړ شخصیت په وړاندې ئې د حقارت احساس کاوو، د ده اخلاقي لوړتیا او عظمت ئې نه شو زغملی، د ده هغه صفتونه چې د پلار مینه، احترام او درناوی ئې راپارولو د ده د ورونو کینه او حسادت ئې هڅولو. له لوړو شخصیتونو سره تل او د زمانې په هر پړاو کې همداسې کېږي، د دوی لوړو ځانګړتیاوو ته پام سره د ټولنې صالح او هوښیار خلك د دوی درناوی کوي خو د پربوتي شخصیت خاوندان او مفسدین ئې د همدغو خصلتونو په وجه مخالفت ته ملا تړي.

هغه کسان چې د ذاتي مواصفاتو له مخې د لوړ تلو وړ نه دي، د لوړ الوت لپاره پیاوړې وزرونه نه لري، له لویو لویو شخصیتونو سره د سیالۍ اهلیت نه لري، خو حرص پرې غالب دئ، جاه طلبه دي، حقایقو ته د تسلیمېدو او د لوړو شخصیتونو پر عظمت د اعتراف پر ځای او له هغوی سره په نېکو کارونو کې د مرستې او ملګرتیا په ځای د ناروا رقابت لار غوره کوي، د ځان د غوره والي د ثابتولو لپاره د یوسف علیه السلام د ورونو په څېر غلطو توجیهاتو ته پناه وړي او وایي: مونږ په دې خاطر غوره او د احترام او توجه مستحق یو چې شمېر مو زیات دئ!! ځواکمن یو!! د دوی په څېر په عصبیتونو تکیه کوي او د تعصباتو اور ته لمن وهي. په واقعیت کې دغه وګړي د کمزورو شخصیتونو خاوندان دي، د زعامت او مشرۍ وړتیاوې او ځانګړتیاوې نه لري؛ مګر جاه طلبه او د قدرت وږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، غواړي دا حرص او اقتدار ته د رسېدو دا وژونکې تنده له ناروااوو لارو اشباع کړي، د قومي او نژادي تعصباتو په پارولو سره غواړي قدرت ته ورسېږي او په دې توګه د قدرت په مسابقه کي پر خپلو رقيبانو برى ومومي. هغه چي د امت او ملت په شامله او پراخه مستوا کي د منل کېدو جوګه نه دئ او دا کفايت او اهليت په کي نه شته چي د يوه پراخ ملت په کچه د مشرى مقام ترلاسه کړي نو د دې هڅه کوي چي لږ تر لږه د قوم، قبيلې او عشيرې په سطح د زعامت مقام ته ځان ورسوي، خو دا مقام هم د حسادتونو او د نورو په ضد د کرکې او نفرت راپارولو له لارې ترلاسه کوي!!

قرآن په دې قصې کي موږ ته وايي: هغه کسان چي عصبيتونه عنوانوي، د ځان لپاره د قوم او قبيلې په نامه امتيازات غواړي او تل د قومونو تر منځ د امتيازاتو پر وېش اعتراض کوي، دوى د ځان او خپلو رقيبانو په اړه د خورا عادل مرجع قضاوت هم نه مني، داسي لکه چي د يوسف عليه السلام ورونو د خپل حکيم، پوه، حساس او عادل پلار قضاوت هم ناعادلانه ګاڼو او ويل ئې: موږ ته په پام نه کولو سره زموږ پلار ستره اشتباه کوي؛ ان ابانا لفي ضلال مبين!!

تاريخي تجربې ښيي چي د قومي عصبيت بيرغچيان سره له دې چي د هغوى قضاوت او دريځ د خلکو په ګټه او شمېر باندي ولاړ وي او د هر قوم نفوس د ملاك او معيار په توګه مني، مګر تل داکثريت قضاوت ته غاړه نه ږدي او مخالفت ترې کوي، د اکثريت له لارې نه خپله لاره بېلوي، د امت په وړاندي ملت، د ملت په وړاندي مليت او قوم او د قوم او قبيلې په منځ کي کورني او عشيره ئې حدونه عنوانوي. قرآن فرمايي چي دا شعارونه شيطاني لاملونه لري او د شيطان په تحريك او لمسونه رامنځ ته کېږي، شيطان وو چي د لومړي ځل لپاره ئې نژادي توپير عنوان کړ او ويې ويل: انا خير منه، خلقتني من نار و خلقته من طين. زه تر ده غوره يم، زه دې له اوره پيدا کړى يم او هغه دې له خاورې پيدا کړى دئ.

که چېري د يوسف عليه السلام په خبر له يوه ستر پيغمبر سره د خپلو ډېرو نږدې خپلوانو او دوستانو لخوا ، له کومي ګناه پرته او بې موجبه، داسي جفا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظلم کېږي، نو ته اې د الله د لارې مجاهده! باید د الله تعالی په لار کي او د پیغمبرانو د کړنلارو او تګلارو په تعقیب کې، د دغسي جفاګانو منتظر واوسې او په ځان کي د هغوی د زغملو ځواك او زغم راپیدا کړې، داسي نه چي د آزمېښتونو او ستونزو پروخت بې حوصلې شې، ناامېده شې او مبارزه په نیمه لاره کي ناتمامه پرېږدې او تا ته، اې د دغو صحنو تماشاچي! اې د عافیت پر غونډۍ ناست د مبارزو پاېلو ته منتظره! تا ته ویل شوي: داسي و نه انګېرې چي دا د الله د لارې سرتېري مجاهدین په دې خاطر له کړاوونو سره مخامخ دي چي د الله تعالی د عنایت او رعایت وړ نه دي او له الهي عنایت او پېرزوینو محروم کړی شوي!! او په دې سبب له دې برخلیك سره مخامخ شوي چي غلطي او اشتباه تري شوې!! داسي نه ده؛ دوی نه، بلکي تا اشتباه کړې، دا لوړې ژورې او دا آزمېښتونه د دې لارې طبیعت او د الله تعالی د نه بدلېدونکو سننو څخه یو سنت دئ. د خدای د لارې مجاهدین به د آزمېښت په دې لوړو ژورو او د کړاوونو او ستونزو په دې پېچومو او کړلېچونو کي روزل کېږي، د دوی صبر او استقامت به مضبوطېږي، د دوی استعدادونو ته به وده ورکول کېږي او د کمال او پوخوالي هغه پړاو ته به رسېږي چي د الله تعالی د نصرت وړ وګرځي او د بریا پرېکړه ئې وکړي.

بایبل لیکي چي د یوسف وروڼو خپلي رمې شکیم ته د څرولو لپاره بوولې وې... پلار ئې یوسف پسې ورولېږو چي احوال ئې واخلي، ... کله چي هلته ورنږدې شو، وروڼو ئې وویل: دا دئ لوی خوب لیدونکی راغی، راځئ چي وئې وژنو او په یوه کوهي کي ئې واچوو، پلار ته به ووایو چي کوم ځناور خوړلی دئ... یوه ئې وویل: د وژلو په ځای ئې ژوندی په څا کي واچوئ... په خپله به په کي مړ شي... له وررسېدو سره سم ئې برید پرې وکړ... جامې ئې ترې وایستلې او په څا کي ئې واچاوو ... ناڅاپه ئې یو کاروان ولید چي د دوی خوا ته راروان دئ... فیصله ئې وکړه چي پر دغه کاروان ئې وپلوري... له کوهي ئې راوایست او خرڅ ئې کړ... او کاروانیانو له ځان سره مصر ته روان کړ...)

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن فرمايي چي د يوسف ورونو په خپلو کي مشوره وکړه چي يوسف په کوهي کي اچوو، پريږدو ئې چي کوم کاروان ئې له ځان سره کوم لرې ملك ته بوځي او د مريي په توګه ئې وپلوري، په کار ده چي پلار موږ ته تر ده زيات په درنه سترګه کتلی، زموږ شمېر زيات دئ، هم دکور ټول کارونه کوو او هم ئې حفاظت کوو، خپل پلار ته راغلل او ورته ئې وويل: پريږده چي يوسف له موږ سره د لوبو او مېوو خوړلو لپاره صحرا ته ولاړ شي، پلار ئې وويل: تاسو پوهېږئ چي زه ورپسې خفه کېږم او وېرېږم چي تاسو به ترې غافله شئ او لېوه به ئې وخوري، دوی بيا خپل شمېر ته ګوته ونيوله او وئې ويل: که لېوه ئې له موږ وخوړی شي په داسي حال کي چي موږ کافي ډېر يو نو موږ به بلا وهلي يو!!

.`B (qçqã?r Nã‹Î& çô r Nã9 @Ø/ $Ê ö çqã•Ô$ í& #ß'qã (qè%$

'Î çqã)ø9r #ß'qã (qè)? w Nä]B @Í$% A$% ÇÈ ûüÅÎ» ¹ $Bq ¾Íï è/

R/'»ƒ (q9$% ÇÈ û,Îè»ù ó ç(ä b] Í '$§¡ 9$âÙ è/ çöÉ ù É ã 9$Ï M6»Š î

#%î $Yè B äÅö ÇÈ bqß Å »Y9 ¼ã $RÎr #ß'qã 4?ã $ZDÙ w 7 9 $B

¾Ïî (qçdõ? b& Ü Í_çŠó ‹9 'Î) A$% ÇÈ bqãÿ »s 9 ¼ç9 $RÎr ó èù r ô?ö

ã#Ÿ2 & ûÈ (q9$% ÇÈ šc qè »î çãã óè &r Ü ö!$šà2 ü b& ß $ %{ &r

ÇÍÈ brçÅ» , 9#Î) $RÎ p7óÁ ã ßó Rr Ü ö!$

يوسف ووژنئ او يا ئې د ځمکي (له مخه) لرې کړئ، تر څو د خپل پلار پاملرنه درته وزګاره شي او تر دې وروسته صالح ټولی شئ، يوه ويونکي وويل: يوسف مه وژنئ، که (د ده په ضد څه) کوونکي يئ نو د يوه کوهي په

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیاره تل کې ئې وغورځوئ، چې کوم کاروان ئې ترلاسه کړي، وئې ویل: پلاره! ولې د یوسف په اړه پر موږ باور نه کوې، حال دا چې موږ ئې خواخوږي یو. سبا ئې له موږ سره ولېږه چې (د مېوو په ونو کې) وګرځي او لوبې وکړي او موږ ئې حتماً ښه ساتونکي یو، وئې ویل: که ئې درسره بوځئ دا مې غمجن کوي او وېرېږم چې لېوه به ئې وخوري او تاسو به ترې غافله وئ، وئې ویل: که لېوه ئې په داسې حال کې وخوري چې موږ یوه (پیاوړې) ډله یو، نو موږ به په دې صورت کې تاواني (بلا وهلي) یو.

په دې مبارکو آیتونو کې څو مهمې لارښوونې ترسترګو کېږي:

په سیاسي مبارزاتو کې تل کمزوری، خو متعصب حریف دئ چې د سالم او رغنده رقابت او سیالۍ پر ځای پر پټو توطیو لاس پورې کوي، ترڅو له دې لارې خپل رقیبان ترور کړي او د مبارزې له ډګره ئې وباسي.

ځیني بیا داسې دي چې که څه هم هدف ته درسېدو لپاره ناروا لارې غوره کوي؛ مګر ادعا ئې داسې وي چې ګواکې د دوی هدف نېك دئ او هدف ته له رسېدو وروسته به د خدمت مصدر ګرځي او د صالحو افرادو په څېر به ښو عملونو ته ملا تړي، د دوی په نظر نېك هدف ته د رسېدو لپاره هره لاره غوره کول جایز دي، د هدف نېك والی نامشروع او ناروا تګلارو ته مشروعیت ورکوي، په داسې حال کې چې نه د هدف تقدس کولای شي چې نامقدسه وسیله توجیه کړي او نه له هغه چا چې د کمزورۍ په پړاو کې په غلطو لارو درومي، د خپلو رقیبانو د پرځولو لپاره نارواوو وسیلو ته لاس کوي، دا توقع کېدی شي چې د ځواکمنۍ او قدرت پر مهال دې د صالح انسان په څېر عمل وکړي؛ بلکې د دې په خلاف، اقتدار به د ده د لا زیات انحراف سبب شي او د نورو په خلاف به د ده کړچار تر مخکې هم لازیات کرکجن او د غندلو وړ کړي.

د یوسف علیه السلام د ورونو دا وینا چې په تکرار سره ئې کړې: (نحن

(c) ketabton.com: The Digital Library

عصبة: مور خو يوه پياوړې ډله يو)، ښيي چي دوى پر شمېر او عدد ترکيز کوي او په همدې سره غواړي ځان تر يوسف عليه السلام غوره او د خپل پلار د التفات او اعتنا مستحق ثابت کړي!! مخکي ئې وويل: مور د يوسف په نسبت غوره يو، ځکه چي هغه يوازي دئ او مور يوه ډله يو او بيا وايي: څنگه به ئې لېوه رانه وخوري په داسي حال کي چي زمور په څېر ځواکمنه ډله ئې په څنگ کي او ساتنه ئې کوي!! الله تعالى پر شمېر او "عده او عتاد" باندي د خپل بنده بروسه نه خوښوي، څوك چي پر ماسوى الله باندي تکيه او اعتماد وکړي يوازي ئې پرېږدي او له خپلي مرستي څخه ئې محروموي، له خپلو بندگانو څخه غواړي چي يوازي د ده عبادت وکړي، يوازي ده ته د دعا او احتياج لاسونه اوچت کړي، يوازي له ده مرسته وغواړي او يوازي پر ده باندي تکيه او اعتماد وکړي.

که تاسو په دې هکله د بايبل وينا ته ځير شئ نو وبه گورئ چي بايبل دوکه، چل ول، غولول او په خپلو ژمنو نه ودرېدل د خپل داستان د اتل په څېره کي انځوروي خو قرآن کريم ئې د مجرمينو ځانگړتياوې گڼي، بايبل ئې يعقوب عليه السلام ته منسوبوي او کله چي د يوسف عليه السلام د ورونو وار رارسي د دوى هغې دوکې ته گوته نه نيسي چي قرآن ورته اشاره کړې، گمان نه کوم چي د بايبل ليکونکي دې دا کار اشتباهاً کړى وي، باور مي دا دئ چي دا کار ئې عمداً کړى، د ده له نظره خدعه او دوکه يو هنر او کمال دئ، بايد اتلانو ته منسوب شي، نه عادي خلکو او مجرمينو ته!!

بايبل ليکي چي د يوسف ورونو د ده جامې د يوې وزې په وينو سرې کړې... پلار ته راغلل او وئې ويل: آيا دا د يوسف جامې نه دي؟ ... هغه جامې وپېژندې او وئې ويل: حتماً کوم ځناور خوړلى دئ... نو له ويره ئې خپلي جامې څيري کړې، زړې جامې ئې واغوستې... ډېري ورځې ئې په ماتم تېري کړې... د کورنۍ غړو هڅه وکړه چي هغه ته تسلى ورکړي خو گټه ئې ونه کړه... وئې ويل: ترمرگه به د يوسف غم هېر نه کړم!!

قرآن د بايبل دا وينا غلطه گڼي او فرمايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

يوسف: ۱۵-۱۸

نو کله چې ئې له ځان سره بوت او په دې سلا شول چې په کوهي کې ئې واچوي او ده ته مو وحې وکړه چې په داسې حال کې به ئې په خپل دې کار خبر کړې چې دوی به ئې احساس هم نه کوي. او ماښام په ژړا خپل پلار ته راغلل، وئې ويل: اې زموږ پلاره! موږ لاړو چې يو له بله د مخکې کېدو زغاسته وکړو او يوسف مو له خپلو شيانو سره پرېښود، نو لېوه وخوړ، او ته به راباندې باور کوونکی نه ئې که څه هم موږ رښتوني يو. او کميس ئې په دروغجنې وينې لړلی راوړ، وئې ويل: داسې نه ده؛ خپلو نفسونو کوم کار درته ښايسته کړی، نو (زما دې) ښکلی صبر وي او په هغه څه کې خو له الله نه مرسته غوښتل کېږي چې تاسو ئې بيانوئ.

په دغو مبارکو آيتونو کې له يوې خوا د يوسف عليه السلام د ورونو حالت داسې انځور شوی چې د خپل تصميم د بدو پايلو او عواقبو له پوهيدو عاجز دي، نه پوهېدل چې په دې سره خپلو موخو ته نه شي رسېدی او داسې گومان ئې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاوو چې یوه ورځ به بیا له یوسف علیه السلام سره مخامخ شي او دا ټوله ماجرا به د دوی مخې ته کېږدي، له بلې خوا ښیي چې په همدې سخت او نازك حالت کې یوسف علیه السلام ته الهام وشو چې اندېښنې مه کوه، په کوهي کې له لوېدو مه وېرېږه، ډاډه اوسه چې له دې ځایه به حتماً ژغورل کېږې.

د یوسف علیه السلام د ورونو طمع دا وه چې په دې سره به له خپلې مخې یو ستر خنډ لرې کړي او خپلو موخو ته د رسېدو لپاره به لار آواره کړي، خو نه پوهېدل چې د دې کار پایله به څه وي!! د خپل دغه شرمناك کار په عواقبو له پوهېدو عاجز وو او داسې گومان ئې نه کاوو چې یوه ورځ به بیا له یوسف علیه السلام سره مخامخ کېږي او دا ټوله ماجرا به د دوی مخې ته کېښودی شي!! همداراز فرمایي چې په کوهي کې د لوېدو په مهال یوسف علیه السلام ته الهام وشو چې پروا مه کوه، له دې ځایه به ووځې، داسې ورځ به راشي چې دوی به ستا مخې ته سرټیټي او شرمنده ولاړ وي او دا کار به ورپه یادوې!! او دا هغه څه دي چې د حق د لارې مبارزینو ته د ستونزو او کړاوونو په مهال الهام کېږي، الله تعالی ئې له ناهیلۍ ساتي او په زړونو کې ئې هیلې او امېدونه راپیدا کوي. د یوسف علیه السلام د قصې په بیانولو سره قرآن د دغو دریو اساسي موضوعگانو د اثبات لپاره تاریخي بېلگې زمونږ مخې ته ږدي: د ورونو مخالفت او د دوی په لاس کوهې ته لوېدل، د نامعلوم برخلیك په لوري خوځېدل، په ارزانه بیه خرڅېدل، د ستونزو او کړاونو بېلگه، په څاه کې د لوېدو په وخت کې دا الهام چې له دې ځایه به حتماً ژغورل کېږې او له کوهي وتل د نجات بېلگه او په پای کې له خپلو ورونو سره په داسې حال کې مخامخېدل چې هغوی به په خپلو نادودو او جفاگانو شرمنده وي د برې او د دښمن د ماتې تاریخې بېلگه. تاسو به د بایبل په هیڅ برخې کې او د هیڅ قصې په ترڅ کې ونه مومئ چې له کومې قصې ئې داسې کوم ستر مطلب ثابتول او یوه مهمه لارښوونه کول په نظر کې وي.

د یوسف علیه السلام وروڼه ماخستن په اوښلنو سترگو خپل پلار ته ورغلل او وئې ویل: پلاره! مونږ له یوه بله د مخکې کېدو لوبه کوله، یوسف مو د خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيانو خوا ته پرېښود، په همدې کي لېوه راغی او هغه ئې وخوړلو، ته به حتماً زموږ په خبري باور نه کوې که څه هم موږ په يقين سره رښتوني وو، هغه ورته وويل: داسې نه ده، خپلو نفسونو غولولي يئ او کوم غلط کار ئې درباندي کړی، زما لپاره له ښه صبره پرته بل څه نه دي پاتې، ستاسو د دې خبرو په وړاندي به له الله تعالی مرسته غواړم. يوازي الله تعالی هغه ذات دئ چي په داسي حالاتو کي ترې مرسته غوښتی شي!!

گورئ د بايبل او قرآن د ويناوو ترمنځ څومره ژور توپير دئ، يو د قصې اتل صابر، حساس او په حالاتو پوه انځوروي، د خپلو زامنو له وينا، څېرې او حرکاتو پوهېږي چي دروغ ورته وايي، نه ئې په خبرو باور کوي، نه ئې په اوښلنو سترگو غولېږي او نه ئې د يوسف عليه السلام هغه جامې دوکه کولی شي چي په نورو وينو ئې سرې کړې. صبر کوي، په غمونو کي خپل رب ته پناه وړي. خو بل ئې د داسي بې صبره انسان په څېر انځوروي چي له ډېره ويره خپلي جامې څيري، زړې جامې پر تن کوي او ژمنه کوي چي تر مرگه به دا غم هېر نه کړي!!

قرآن د دې قصې په ترڅ کي موږ ته څو مهمې لارښووني کوي:

بايد په خپلو قضاوتونو کي تلوار او عجله ونه کړو، بايد محتاط واوسو، يوازي د متهم ظاهري بڼه، اوښلنې سترگې، غولوونکې ادعاگاني او هغه شواهد چي د خپلي ادعا د ثبوت لپاره ئې وړاندي کوي کافي ونه گڼو، د متهم سوابق بايد په پام کي ولرو.

يعقوب عليه السلام حساس او پوه انسان وو، د يوسف عليه السلام د ورونو په تصنعي ژړا، د قضيې په باب د دوی د خبرو له څرنگوالي، د يوسف عليه السلام د کميس له وضعې او له يوسف عليه السلام سره د ورونو مخکنيو حسادتونو ته په پام سره پوه شو چي زامنو ئې رښتيا نه دي ورته ويلي او اصله قضيه ئې ترې پټه کړې ده.

د مصيبتونو په وړاندي صبر کول د پيغمبرانو طريقه ده.

ښايي يعقوب عليه السلام ته د خپل زوی يوسف عليه السلام تر ورکېدو دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم او اندېښنه لازیاته درنه وه چې زامن ئې داسي دي، له ده او له خپل ورور سره ئې داسي څه کړي، بې شکه چې د یعقوب علیه السلام لپاره به د داسي زامنو زغمل او تحمل تر دې هم دروند پېټی او له زغم او حوصلې اوچت وو چې یو زوی ترې ورك شوی، د یوه شریف او بااحساسه انسان لپاره دا ډېر دروند پېټی وي چې خپل زامن د خپل اوچت انتظار خلاف ګوري او له داسي کسانو سره په یو ځای ژوند کولو مجبور شوی وي!!

یعقوب علیه السلام چې په خپله جلیل القدره پیغمبر او د یوه ستر او اولوالعزمه پیغمبر ابراهیم علیه السلام لمسی دئ او الله تعالی ته د نږدې توب او د معنوي مقام په لحاظ خورا اوچت مقام لري، خو سره له دې ستر او اوچت معنوي مقامه، له غیبه بې خبره دئ، له دې عاجز دئ چې پوه شې زامنو ئې له یوسف علیه السلام سره څه کړي دي؟!! څو کیلو متره لرې د ده نازولی او ګران زوی په کوهي کي پروت دئ، خو دی ئې نه له حاله خبر دئ او نه ئې مرسته کولی شي!! خپل عجز او ناتواني په دې الفاظو بیانوي: یوازینی مستعان او مرستندوی الله تعالی دی، فقط له هماغه ذات نه باید مرسته وغوښتلی شي. په دې بیان سره د هغو ناپوه خلکو خولو ته سخت ګوزار ورکړی شوی چې په غیب باندي له الله تعالی پرته د بل چا د پوهېدا دعوا کوي!! د قصې دغه برخه موږ ته د قرآن عظیم الشان له اساسي مطالبو نه یو مطلب په ګوته کوي، هغه دا چې په ځمکه او آسمان کي له الله تعالی پرته نه څوك په غیبو علم لري او نه د چارو د سمبالولو واك او اختیار لري، هر څوك چې له خدایه پرته بل چا ته د غیبو د علم نسبت وکړي او هغه د چارو متصرف وګڼي نو یقیناً چې قرآن ئې تکذیب کړی دئ.

Ö-â #‹»d 3' Žôþƒ A$% ¼qæš 4š'ù ÑèŠÍ#r {qè™ö'ù ϰ‹$§™ Ñä! ` r

<§ /2 ¤Æ JVÎ qŽŸr Ç!È šc qèJè/ $JÎ Øšîæ ª! $r pê»ÒÎ qrž &r

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÇËÈ šú ïY‰ö"‴9$` Bï ìnŠÎ {qç%Ÿ2 r ǫŠr%è B Nöd°‘Š   يوسف:۱۹-۲۰

او يو کاروان راغی او خپل اوبه راوړونکی ئې ولېږو او هغه هم خپله بوکه (په څا کي) کښته کړه، وئې ويل: اې! زېرې زېرې، دا دئ يو زلمی او هغه ئې د مال متاع په توګه پټ کړ، په داسي حال کي چي الله د دوی په کړو وړو ښه پوه دئ او په ناڅيزه بيه څو درهمو ئې وپلورو او د ده په اړه زاهدان ول.

ناڅاپه يو کاروان راغی، د کوهي خوا ته ئې واړول، يو کس ئې د اوبو راايستلو لپاره ولېږو، د بوکې راايستلو پر مهال متوجه شو چي يو تنکی زلمی ورسره راپورته شو، چيغې ئې کړې: زېرې زېرې دا دئ يو تنکی زلمی!! د کاروان مشر امر وکړ چي په يوه خوندي ځای کي ئې پټ کړي، ښه سلوك ئې ورسره کاوو، پرې مهربانه ول، مصر ته ئې له ځان سره بوت، هلته ئې په ارزانه بيه وپلورو

بايبل ليکي چي د يوسف عليه السلام ورونو د کاروان له ليدو سره هغه بېرته له کوهي راوايست او په کاروانيانو ئې وپلورو، دا خبره هم قرآن ردوي او هم ئې عقل نه مني، که دوی په کاروانيانو د پلورلو اراده درلودی نو ولې به ئې په کوهي کي اچاوو؟ يوسف عليه السلام د پلورلو په وخت کي کاروانيانو ته ويلی شو چي زه مريي نه يم، دا مي ورونه دي، پلار مي خبر نه دئ... هيڅوك نه غواړي په داسي لانجې کي ښکېل شي او آزاد انسان د مريي په نامه واخلي!! قرآن فرمايي چي يوسف عليه السلام په مصر کي وپلورلی شو.

قرآن د بايبل دا ادعا ردوي چي کاروانيانو يوسف عليه السلام له خپلو ورونو وپېرېدو، د دې ادعا برعکس وايي چي کاروانيانو له څاه راوايست او د موندل شوې قيمتي متاع په څېر ئې پټ کړ، د قرآن په دغو مختصرو الفاظو کي هومره ژور مطالب پراته دي چي د هغه مهال د ټولني د دردونکي وضعيت د دقيق توضيح لپاره کفايت کوي، د کاروان د سالار يو غلام هغه ته د يوه تنکي ځوان د موندلو زېرې ورکوي، هغه ئې د قيمتي متاع په څېر پټ ساتي او دا ځکه چي دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

به څو ورځي وروسته د مصر په بازار کي په ګرانه بیه پلوري، یعني هغه مهال نه یوازي د غلامانو د پېر پلور بازار ګرم وو بلکي دومره بې امنیتي خوره وه چي چا ته به کوم ماشوم او تنکی زلمی په لاس ورغی، که څه هم د کومي آزادۍ او عزتمنې کورنۍ غړی به وو، بس د غلامانو په ډلي کي به شامل شو، له خپلي کورنۍ سره به ئې روابط د تل لپاره وشلېدل، د بېرته ستنېدو مجال ئې نه شو ترلاسه کولی، د مجهول برخلیك په لوري به یوړل شو، لاس په لاس به شو، په یوه بل به خرڅ شو، په دې سره قرآن حکیم د هغه مهال اجتماعي وضعیت په دقیقه توګه انځور کړی.

د قرآن له وینا معلومېږي چي یوسف علیه السلام د کاروان سردار ته د خپلو ورونو د جفا قصه اورولې، د هغه عاطفه او زړه سوی راپارېدلی او دې نتیجې ته رسېدلی چي یوسف علیه السلام خپلي کورنۍ ته له ستنېدو منع کړي، له ځان سره ئې بوځي، تر څو د خپلو ځواکمنو او حسودو ورونو لخوا ونه وژلی شي، دا ئې غوره ګڼلې چي یو ښه ځای ورته پیدا کړي، د مصر په کوم معزز شخصیت باندي ئې په لږه بیه وپلوري، دا ئې هم نه دي غوښتي چي په ګرانه بیه ئې وپلوري، د زیاتو پیسو ترلاسه کولو په ځای ئې د دې ښکلي او بااستعداده زلمي راتلونکې ته زیاته توجه کړې.

قرآن د قصې د دغې برخي په ترڅ کي موږ ته لارښوونه کوي چي کله کله ستر ستر شخصیتونه په ډېره لږه بیه خرڅ کړی شي!! هو په خدای قسم همداسي دئ، ډېر ځله ستر ستر شخصیتونه، د خپلوانو په لاس او حتی د خپلو ضعیف النفسه ملګرو په لاس دښمنانو ته په لاس ورکړی شوي او وژل شوي!!

په نولسم آیت کي ویل شوي چي کاروانیانو یوسف علیه السلام لکه مال او متاع پټ کړ، له دې نه په څرګنده معلومېږي چي نه ئې ورونه له دې ماجرا خبر شوي او نه له کاروانیانو پرته بل څوك. عجیبه ده چي زموږ ځیني مفسرین هم د بایبل د دغې غلطي وینا تر اغېز لاندي راغلي او ادعا ئې کړې چي ورونو ئې هغه له څا راوایست او په دې کاروان ئې وپلورو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

$Yèÿ Yƒ b& é ¤ã ç1q#B ’ÉÌò2 & ÿìïÏ&•Þw ŽÇ Ë `Ë B ç1ŽlÔ$ “ Ï©A%r

`Ë B ¼çJÏè ãr ÇÚ öR$ ’Î # ß qãä $YG B 7Ï ‹ Ÿ2 r #$!r ¼ç‹ Ï, GR #&

ŵ Ä $Z9$ ŽY ò2 & £ Å9r ¾ÍÌ B & #?ã ë= Ï%ñ ª! $ Ï] ƒ Ŝ$m R $ È@ƒ Ú?

“ Ìgø 7 Ï ‹ . r $J Ùã r $J Ö ã ç Y÷ #ä ÿ ç £ © & ÷- / $ 9r ÇÈ šc qß =è ƒ

ÇÈ ûü Ž Å ó ß $ 9$ يوسف: ۲۱-۲۲

او هغه چا چي دی ئې د مصر (له بازاره) وپېرلو خپلي مېرمني ته وويل: مېشت ځای ئې ورته عزتمن کړه (په عزت او درناوي سره ئې وساته)، يا به ګټه راورسوي او يا به ئې خپل زوی وګڼو، په دې توګه مو يوسف ته پر ځمکي تمکين ورکړ او چي تأويل الاحاديث ورزده کړو، او الله په خپل کار برلاسی دئ خو ډېری خلك نه پوهېږي او کله چي پوخوالي ته ورسېدو (حکم) او (علم) مو ورکړ او (ښولو) نېکانو ته همداسي بدله ورکوو..

د قرآن له وينا معلومېږي چي د مصر عزيز د يوسف عليه السلام له ليدو سره سم د هغه له څېرې، خبرو، ناستي ولاړي، هوښيارتيا او زيرکتيا نه پوه شوی چي هغه يو غلام نه، بلکي له يوې شريفې کورنۍ سره تعلق لري چي د حوادثو او پېښو طوفانونو له دې برخليك سره مخامخ کړی، نو ځکه ئې خپلي ښځي ته وويل: نه ښايي له هغه سره د مريي په څېر چارچلند وشي، بلکي په کار ده ښه ئې وپالې، هيله ده چي په دې کور کي د هغه شته والی موږ ته ګټور ثابت شي، که مو په هغه کي نورې ښېګړي او وړتياوې وموندې په زويولۍ به ئې ونيسو او د خپلو ټولو شتمنيو امين او وارث به ئې کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن دې کور ته د يوسف عليه السلام د راوستو دوه اساسي موخې په ګوته کوي، يو دا چې په دې توګه به ده ته پر ځمکې تمکين ورپه برخه شي او بل دا چې الله تعالی به ده ته د تأويل الاحاديث علم او پوهه ورکړي، له دې نه معلومېږي چې اقتدار ته د رسېدو لړۍ ئې له دې ځايه پيل شوې، د عزيز مصر په کور کې د ده ځای په ځای کېدا باعث شوه چې قدرت ته د رسېدو دروازې ئې پر مخ پرانيستی شي او همداراز دا ښيي چې دلته او د عزيز مصر په کور کې د پاتې کېدو له لارې هغه ته ډېرې خبرې معلومې شوې، دلته پوه شوی چې د مصر په ټولنې کې څه تېرېږي، اقتدار د څنګه خلکو په لاس کې دئ، د واکمنانو شخصي ژوند څنګه دی، په قصرونو کې څوك ناست دي او په زندانونو کې څوك پراته، د دې ټولنې قاضي د چا په ګټه او د چا په ضد پرېکړې کوي، ده په کنعان کې کوچيانی او صحرانی ژوند وليدو او په مصر کې د ښاريانو حالت او د دوی ترمنځ ژور توپيرونه، ټول هغه څه چې د ټولنې د صالح مشرانو لپاره ئې زده کول ضروري دي په همدې توګه ده ته ورزده شول.

حکيم خدای غوښتل چې يوسف عليه السلام د مصر د ټولنې د مشرتابه لپاره تيار کړي، د سختو آزموينو په لړو ژورو کې وده ورکړي، هغه وړتياوې، ځواکونه او استعدادونه ئې راوېښ کړي او ځلا ورکړي چې يوازې په سختو شرايطو کې راوېښېږي او ځلا مومي، د يوه حکيم، مدبر او زړه سواند قيادت وړتياوې په کې راپيدا کړي، پوره فهم او بصيرت ئې په برخه کړي، د کنعان په نيمه بدوي ټولنې کې ممکن نه وه هغه استعدادونه په ده کې راپيدا شوي وی چې د مصر د واکمنۍ لپاره ضروري ول، کنعان د مصر له مدني ټولنې نه خورا زيات توپيرونه درلودل، څوك چې په هغه محيط کې ستر شوی په دې نه توانېدو چې د مصر د محيط غوښتنې درك کړي او د هغه ستر هېواد د خلکو د قيادت له عهدې څخه ووځي، د دې لپاره چې يوسف عليه السلام د مصر د ټولنې نبض ښه درك کړي، په ټولو اسرارو ئې دقيقاً پوه شي، د سياسي او اجتماعي اړيکو او مناسباتو په ماهيت ئې ښه پوه شي او په هغه کې د مصر د متمدني ټولنې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

زعامت ورتوب او لیاقت راپیدا شي، نو ښايي چې د کنعان د نیمه بدوي ټولنې نه مصر ته لاړ شي او هلته تر یوې مودې د مصر د زمامدارانو د ډلې د یوې مرفه کورنۍ په غېږې کې پاتې شي، هماغسې لکه چې الله تعالی موسی علیه السلام د یوې اسرائیلي مظلومې کورنۍ له غېږې بېل کړ او د سیند د څپو پر اوږو ئې د فرعون کور ته ورساوو، د هغه جلاد له تیغه ئې وژغورو چې د بني اسرائیلو د بچیانو د وژلو او حلالولو لپاره گمارل شوی وو، د دښمن مانۍ ئې ورته مدرسه وگرځوله او په همدغې مدرسې کې ئې هغه علم او حکمت په برخه شو چې د دغې ټولنې د لارښوونې او قیادت لپاره ئې ورته ضرورت درلود. له ده نه مخکې ئې یوسف علیه السلام هم له کنعانه مصر ته ورساوو، د مصر د عزیز کور ئې ورته مدرسه کړ، دلته ئې د تأویل الاحادیث علم په برخه شو، دلته د مصر د ټولنې په نبض پوه شو او دلته د دې ټولنې د زعامت وړتیاوې او ځانگړتیاوې په کې وپاللی شوې. ده دیانت او خدای لمانځنه د ابراهیمي کورنۍ په غېږ کې زده کړې وه، مینه، سادگي، مروت، زړورتیا، صداقت، صبر، قناعت او ټولې هغه ښېگړې چې د نیمه بدوي ژوند ځانگړتیاوې دي، دا ئې په کنعان کې ترلاسه کړل، هغه درایت او فراست چې د مصر د ټولنې د مشرتابه لپاره ضروري وو دا ئې باید په خپله په مصر کې، د عزیز مصر په کور او په زندان کې ترلاسه کړې وی، د کنعان په چاپېریال کې دا زده کړه ورته ممکن نه وه، نو ځکه حکیم خدای په خپل خاص الهي تدبیر سره هغه مصر ته وروست او د مصر په یوې واکمنې او حکمرانې کورنۍ کې ئې مېشت کړ او په دې سره ئې په ده کې د دغو استعدادونو د ودې شرایط برابر کړل.

په دې قصې سره قرآن موږ ته دا ستر درس راکوي چې هیڅوک، که هر څومره ځواکمن وي، په هیڅ تدبیر او حیلې سره نه شي کولی د الله تعالی پرېکړې وځنډوي او د تحقق مخه ئې ونیسي، الله تعالی چې څوک د یوې ټولنې او ملت د زعامت لپاره غوره کړی او هغه ته ئې د مشرتابه وړتیاوې ورکړې وي، کوم قدرت کولای شي د هغه په مخ کې خنډ شي؟! او دغه مقام ته د رسېدو مخه ئې ونیسي؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مگر د یوسف علیه السلام له عبرت او پنده ډکه قصه دا نه ثابتوي چي خدای په خپل کار کي برلاسی او غالب دئ، خو ډېر خلك پرې نه پوهېږي.

قرآن فرمايي چي کله یوسف علیه السلام د پوخوالي او رشد مرحلې ته ورسېد، نو حکم او علم ورکړ شو، په قرآن کي اکثراً د پیغمبرانو د بعثت د بیانولو لپاره دا الفاظ کارول شوي چي حکم او علم ورکړی شو او په دې سره موږ ته لاربښوونه کوي چي پیغمبرانو علیهم السلام ته هم علم ورکړی شوی او هم د حکم او فیصلې قوت، هغوی هم فکري امامان دي او هم سیاسي مشران او د پرېکړو او حکم کولو مرجع، دلته د یوسف علیه السلام په هکله ویل شوي چي (حکم) او (علم) ورکړی شو، له (علم) نه مخکي د (حکم) یادښت دا مطلب په گوته کوي چي یوسف علیه السلام لومړی قدرت ته رسېدلی او د مصر واکمن شوی او بیا په پیغمبرۍ مبعوث شوی. خو دلته دا هم ویل شوي چي الله تعالی له ټولو محسنینو او نېکانو سره همداسي معامله کوي، دا الهي معامله یوازي پیغمبرانو ته نه ده مختصه شوې، بلکي ټول نېکان هم په کي شاملېږي، د هغوی هڅې به هم خامخا ثمر ته رسوي او نېکه بدله به ورکوي، د پېښو او حوادثو په لوړو ژورو او پېچومو کي به هغوی ته رشد او وده ورکوي او د دښمن د توطئو په وړاندي به ئې ساتنه او حفاظت کوي او د دوی د بریا او برلاسۍ لاره به آواروي.

بايبل تر دې عنوان لاندي (یوسف او د فوطیفار مېرمن) لیکي: په مصر کي د فرعون د ساتونکو مشر فوطیفار، یوسف په بیه واخیست... څه موده وروسته ئې دی د خپل کور او تجارت ناظر وټاکو... یوسف ښاېسته ځوان وو، د فوطیفار مېرمني زړه پرې بایلو... له هغه ئې د مباشرت غوښتنه وکړه... هغه ونه منله او وئې ویل: بادار مي پر ما دومره اعتماد کړی، د خپلو ټولو شتمنیو اختیار ئې راسپارلی... څنگه به دا کرکجن کار کوم... دا د خدای په وړاندي لویه گناه ده... خو هغې لاس نه اخیست... یوه ورځ یوسف د کور په کارونو لگیا وو... له دوی دواړو پرته بل څوك په کور کي نه وو... هغې مېرمني لاس ورواچاوو چي له ما سره څمله... یوسف ترې وتښتېدو او له کوره ووت، خو جامه ئې د هغې ښځې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

منګولو کې پاتې شوه... ښځې خدمتګارانو ته چیغې کړې او هغوی ته ئې وویل: خاوند مي یو عبراني نوکر کور ته راوستی، دا دئ ما ته ئې سپکاوی راواړولو... زما خونې ته راغی... لاس ئې راواچاوو... ما چیغې کړې او دی وتښتېدو او دا دئ جامه ئې زما په لاس کې پاتې شوه... کله چي فوطیفار د خپلې مېرمنې خبرې واورېدې ډېر په غصه شو او یوسف ئې په هغه زندان کي واچاوو چي د پاچا نور بندیان په کي اچول شوي وو!!!)

د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو: تا خو څو سطره مخکې لیکلي چي په کور کي بل څوك نه وو، نو د فوطیفار مېرمنې چا ته غږ کړ او دا خدمتګاران په یوې چیغې څنګه او له کومه راورسېدل؟!! راشه د قرآن وینا واوره چي څومره دقیقه او له ژورو لارښونو ډکه ده:

قرآن د قصې دا برخه د یوسف علیه السلام د ابتلاء او آزموینې د یوه بل، خو ډېر حساس او خطرناك پړاو په توګه رااخلي، تر دې مخکې د وروڼو له مخالفت او حسادت سره مخامخ شو، په کوهي کي واچولی شو، په ارزانه بیه خرڅ شو، بل ملك ته یوړل شو، آزاد ژوند ئې د غلامۍ په ژوند بدل شو، په پای کي د یوې مفسدې مصري کورنۍ نوکرۍ ته اړ شو او دا د ده د ژوند تر ټولو حساسه مرحله او ترټولو خطرناکه آزموینه، اوس له یوه بل دښمن سره مخامخ دئ، مخکني دښمن په زړه کي ورته کینه او حسادت درلود، خو دا دښمن په زړه کي ورته هوس او شهوت لري، هغه په کوهي کي وغورځاوو او دا ئې د ګناه په ډنډ کي غورځول غواړي، د دې دښمن دام ډېر غولونکی او جالب دئ او ځان ترې ساتل ډېر ګران.

قرآن نه د دې مصري نوم اخلي او نه ئې د مېرمنې، دا ځکه چي قرآن د تاریخ کتاب نه دئ، د نومونو یادول نه مفید دئ او نه ضروري، د عزیز مصر په نامه ئې یادوي او دا د دې لپاره چي وښیي د مصر ټول هغه شخصیتونه چي دا ئې یو وو، د ده په څېر ول، په خپلو کورونو کي ئې زلمي خدمتګاران او پېغلې خدمتګارانې ساتلې، د دې پروا ئې نه وه چي له دې څه فتنې راولاړېږي، داسې پېښو ته ئې د ګناه په سترګه نه کتل، خاص اهمیت ئې نه ورکاوو، دا اختلاط او حتی په جنسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

روابطو کي آزادي د هغو کورنيو يوه عادي او عامه معامله وه او د هر اشرافي ژوند يوه لازمي ځانګړتيا ده.

قرآن فرمايي چي د عزيز مصر مېرمني يوسف خپلي خوني ته وروغوښت، دروازې ئې کلکي وتړلې، بيا ئې يوسف ته بلنه ورکړه، هغه انکار وکړ، وئې ويل: الله تعالی مي رب دئ، دغه ځای ته ئې راورسولم، دومره پېرزويني ئې راباندي وکړې، دا کار لوی ظلم دئ، ظالمان نه ژغورل کېږي او نه بريالي کېږي!! د قرآن الفاظ دا دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÇËÈ ûüïÎÛ$ƒø$`Ë ÏMZà2 ÅR Ĵ ÅÎR‹Ï “ÌÿøGÜ$r یوسف: ۲۳-۲۹

هغې مېرمنې چې دی ئې په کور کې اوسېدو، نفسي غوښتنه ئې ترې وکړه، دروازې ئې وتړلې او وئې ویل: ژر شه، درته تیاره یم، هغه وویل: پناه خدای ته، هغه مې رب دئ، زما مېشت ځای ئې راته ښه او ښایسته کړ، یقیناً چې ظالمان نه ژغورل کېږي، یقیناً چې هم هغې د ده تلوسه وکړه او که ده د خپل رب برهان نه وی لیدلی حتماً ئې د هغې تلوسه کوله، په دې توګه مو فحشاء او بدکاري ترې وګرځوله، بې شکه چې هغه زموږ له مخلصو بندګانو څخه وو، (هغې غوښتل لاس ورواچوي، دی ترې وتښتېدو)، دواړو د دروازې په لوري منډې کړې، له شا (ئې تر لمنې ونیولو او د) کمیس (لمنه ئې) وروشکوله، (له پرانستلو سره سم ئې) په دروازې کې د ښځې خاوند (په خپلې مخې کې) وموند، (مېرمنې ئې) وویل: د هغه چا سزا به له دې پرته بل څه وي چې بندي شي او یا دردناك عذاب (ئې په برخه شي) چې غوښتل ئې ستا مېرمنې ته سپکاوی ورواړوي؟! ده وویل: دې له ما نفساني غوښتنه درلوده، د کورنۍ له غړو نه یوه شاهد داسې شهادت ورکړ: که ئې کمیس له مخې غوځ شوی وي، نو دې ریښتیا ویلي او دی دروغجن دئ خو که کمیس ئې له شا غوځ شوی وي نو بیا خو دې دروغ ویلي او دی ریښتونی دئ، چې وئې لیدل کمیس ئې له شا غوځ شوی، نو خاوند ئې مېرمنې ته وویل: دا ستاسو ښځو مکرونه دي، ستاسو مکرونه ډېر ستر ستر دي، یوسفه! له دې تېر شه او ته اې ښځې! د خپلې ګناه معافي وغواړه، یقیناً چې خطا شوې یې!!

د قرآن دا برخه څو لاربښووني او ظریف ټکي زموږ مخې ته ږدي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله تعالی يوسف علیه السلام د خورا ستر ماموريت او لويې دندې لپاره غوره کړی وو، د يوه ستر انقلاب لپاره، د يوه سياسي، اجتماعي، فکري او اخلاقي انقلاب لپاره، د مصر په څېر په يوې داسي ټولني کي چي له مدني لحاظه ډېره مخکي تللې خو له فکري او اخلاقي لحاظه ډېره وروسته پاتې، ظلم، فساد او بې عدالتي خپل تور وزر پرې غوړولی، واکمنان ئې په فساد کي تر ستونې غرق، مظلومان له خپلو ټولو انساني حقوقو محروم، د واکمنانو د هوسونو قرباني، په نه گناه زندان ته درومي او د اربابانو د مزاج خلاف په يوه معمولي کار په دار ځړول کېږي، دا ستر مأموريت سپېڅلی، مهذب، مدبر او د ډسپلين خاوند قيادت او زعامت ايجابوي، هغه کسان چي د اسلامي ټولني د جوړولو په لاره کي مبارزه کوي، هغه ټولنه چي پيغمبران علیهم السلام ئې پر جوړولو مأمور شوي، بايد دغسي لوړ شخصيت ولري او د مبارزې په لوړو ژورو کي د دوی دا وړتياوې راڅرگندې شي.

که چېري ظروف او شرايط په گناه کي د انسان د پرېوتو مشوق وي او هغه گناه ته وهڅوي، نو د ډېرو سترو شخصيتونو د لوېدو او سقوط احتمال هم شته، له هغو ظروفو او شرايطو نه چي انسان گناه ته رابولي يا ئې ورته را کاږي بايد ځان وساتو.

که چېري يوسف علیه السلام د خپل رب برهان نه وی ليدلی، د هغې مېرمنې په لوري به ښويېدلی وو، راشئ وگورو چي دا الهي برهان څه وو؟ د آيت له فحوی نه معلومېږي چي دا برهان د يوسف علیه السلام هغه احساس وو چي په دغو الفاظو سره ئې بيان کړ: الله تعالی مي رب او پالونکی دئ، دې غوره مقام ته ئې راورسولم، ظالمان نه ژغورل کېږي، همدغه احساس د دې باعث شو چي د ځوانۍ په هغه طوفاني دوره کي د شيطان او نفس له وسوسو خوندي پاتې شي.

قرآن فرمايي چي په دې کار سره يوازي دا نه چي دی له دغې گناه نه وژغورل شو بلکي په همدې سره بې حيايي او بدکاري له ده نه په شا وتمبول شوه!! د قرآن دا وينا په سطحي نظر سره انسان ته عجيبه برېښي، خو په لږ دقت سره پوهېدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي چي په دې الفاظو کي ډېر ژور او ظريف مطالب پراته دي، څوك چي په لومړي ځل د خپل نفس ناروا غوښتني او د خپل هوس د هڅوني په وړاندي صبر وکړي، تسليم نه شي او پښې ئې له ښويېدو وژغورل شي، دغه کار په ده کي د ځان ساتني هغه ځواك او احساس کمال او قوت ته ورسوي چي په راتلونکې کي د داسي هڅونو په وړاندي ئې پښې ونه ښويېږي، چا چي په لومړۍ مقابلې کي د بديو په وړاندي ماتې ونه خوړله، د بديو د مقابلې ځواك ئې لازيات پياوړی او مضبوط شي او چا چي په لومړۍ مقابلې کي ماتې وخوړه، بيا بيا به تر بريدونو لاندي راځي او ماتې به خوري، څوك چي د بدکاريو دروازه پرانبزي تړل ئې ورته گران شي او څوك چي د لومړي ځل لپاره د هغې له پرانستلو ډډه وکړي د تل لپاره تړې خوندي پاتې شي، يوه گناه نورو گناهونو ته لار پرانبزي، يوې گناه ته په منفي ځواب ويلو سره د نورو مخه نيول کېږي، يوسف عليه السلام هغې لومړۍ بلني ته په منفي ځواب ويلو سره ټولو هغو کسانو ته ځواب ورکړی چي د ده د بې لاري کولو طمع ئې کوله، ټول په دې پوهېدلي چي دا هوښيار ښکار په لومي کي نه نښلي، چي د عزيز مصر مېرمن په دې ونه توانېده نور به څنگه هغه ښکار کړي شي او څنگه به د هغه د ښکار کولو جسارت او طمع کوي؟!! هو؛ په دې سره الله تعالی له يوې خوا دی د ځوانۍ په هغو شېبو کي چي احساسات ښه په ځوښ کي وي او هوس ډېر څپانده په گناه کي له پرېوتو وساتو او له بلې خوا ئې بد کارۍ ته بلونکي ځواکونه په فرسخونو له ده لرې کړل.

الله تعالی هغه د مصر د ټولني د زعامت لپاره غوره کړی وو، د مصر د هغه وخت پر ټولني د فحشا، اخلاقي فساد او جنسي آزادۍ تور وزر غوړېدلی وو، په خاصه توگه د ټولني په لوړ پوړيو او اشرافي کورنيو کي دا بيماري په پراخه پيمانه خوره وه، له دې پلوه ئې حالت داسي وو لکه د نن ورځې د لوېديځې نړۍ د گنده ټولنو حالت، جنسي بې لاريتوب ته نه يوازي د گناه په سترگه نه کتل کېدل بلکي يو عادي کار گڼل کېدو، د يوسف عليه السلام دا کار د دې باعث شو چي د مصر ټولي هغه مېرمني چي په خپلو نخرو سره ئې د مصر هر واکمن په آسانۍ سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکار کاوو له ده ناهیلي شي او د ده د بې لارې کولو طمع ونه کړي، که د عزیز مېرمن ونه توانېده چې یوسف علیه السلام د خپلي ځوانۍ په موسم کي دوکه کړي، هغه وخت چې احساسات څپانده وي او په داسي حالت کي چې دی ئې مریي او خدمتګار وو، نو له هغه وروسته چې د عمر پوخوالي ته ورسېږي او د مصر واکمن شي، نو څنګه به هغوی وکولای شي چې دی ښکار کړي!! د قرآن دا الفاظ څومره دقیق دي: ä$±ós ÿ9$# äpi 9$qzã $Îç Zï (ترڅو په دې توګه بدکاري او بې حیائي ترې ایساره کړو!!)، داسي ئې نه دي ویلي چې هغه مو له بدکارۍ او بې حیایۍ راایسار کړ، نه بلکې بدکاري او فحشاء ترې ایساره شوه، یعني هغه کار ئې وکړ چې نور بدکاري او بې حیایي ورته نږدې نه شي.

د هغو تولو آزمېښتونو له جملې نه چې یوسف علیه السلام ورسره مخامخ شوی، خورا لوی او خطرناك ئې همدغه آزمېښت وو، د ورونو مخالفت، کینه او حسادت، په څا کي لوېدل، مریيتوب ته لېږدېدا او بندي کېدا... دا تول تر دې آزمېښت ډېر ډېر آسانه ول.

ګورئ چې د قرآن د وینا په لفظ لفظ کي څومره ژورې لارښووني او ظریف ټکي مخي ته راځي، دوه څېرې ئې په ډېره دقیقه او اغېزمنه توګه انځور کړې: یو د خدای بنده او بل د نفس بنده، یو له ګناه تښتي او بل په ګناه پسې زغلي، یو د ځوانۍ په جذباتي موسم کي له ګناه ځان ساتي او بل په داسي حال کي د ګناه هڅه کوي چې تولي جسمي او جنسي اړتیاوي ئې رفع شوې، دواړه د دروازې په لوري منډې وهي خو یو ئې د پرانستلو او له ګناه نه د ځان ژغورلو په نیت او بل ئې د دې لپاره چې خلاصه نه شي او ښکار ئې له منګولو ونه وځي، دواړو د دروازې په لوري وځغاستل، یو ئې له ګناه نه د تېښتي لپاره او بل ئې د بې لارې نفس د اشباع لپاره، یو ئې له خدایه ویرې تېښتي ته اړ کړی او بل ئې د زړه له مراد نه د محرومېدو وېرې، عجیبه صحنه ده، دوه متضادي څېرې په یوه تګلوري کي، د یوه منزل په لور په منډو، مګر له بېلا بېلو موخو سره، څه عجیبه صحنه ننداري ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اينبودل شوې، هغه صحنه چې زړه په لړزا او درزا راولي، مشاعر هڅوي، په انسان کې وجد راپاروي. ډېر داسي کسان مومې چې دوی او هڅې ئې د دې صحنې له څېرو سره ورته دي، ټول په يوه تګلوري کې، د يوه هدف او مقصد په لور تلوار کې، کله نا کله له ورتو شعارونو او ادعاګانو سره، خو يو ئې د رحمن خداي لپاره او بل ئې د نفس او شيطان په حکم، يو ئې په پاك لمنتوب سره او بل ئې له لړلو او ملوثو لاسونو سره، يو ئې له الله تعالی نه د ويري نه په ډك زړه سره او بل ئې له خيرن، خچن او ګنده ضمير سره.

دواړه د خپل محسن په وړاندي ودرېږي، د يوه د ژوند ملګری او د بل آقا، يوه ته دې محسن هر څه ورکړي او د خپل ژوند شريکه ئې ګرځولې، خو له بل سره ئې يوازي دومره کړي چې په نوکری ئې نيولی، يو خپل محسن ته صادق او وفادار او بل ورته خائن او بې وفا، مجرم تر بې ګناه مخکې د ځان د برائت ادعا کوي او بې ګناه تورنوي او د هغه لپاره د سزا غوښتنه کوي!! پاك لمنی بېګناه له دې ډډه کوي چې بل تورن کړي، له ځانه دفاع ته اړ کېږي.

لکه څنګه چې مو د يوسف او د هغه د ورونو په قصې کې ولوستل چې تېری د يوسف عليه السلام د ورونو لخوا شوی، هغه ئې څا ته وغورځاوو او بيا ئې د ده کميس د دې لپاره په "کاذبه وينه" سور کړ چې پلار پرې وغولوي، دلته هم وينئ چې تېری د بدکار او مجرم له پلوه دئ او د صالح مظلوم کميس په کې څيري شوی، هغه تورن شوی او هغه په زندان او دردناك عذاب ګواښل شوی!! که تاريخ ته يو ځغلند نظر واچوو نو وبه ګورو د دغو دوو انساني لوريو ترمينځ د تاريخ ټولو ټکرونو ماهيت همدغسي دئ.

کله چې دوی دواړه د مصر عزيز د وره خوله کېويني، نو مجرمه ښځه ئې په جګ غږ وايي: يوسف ستا پر عزت او ناموس د تېري او لاس اچولو نيت درلود، د داسي تېري کوونکي سزا له دې پرته بل څه کېدی شي چې يا بندي شي او يا سخت تعذيب شي!! په دې صحنه کې هم ګورئ چې د شر او فساد سمبول يرغلګر دئ، تبليغات او افتراءات د هغه له لوري دي او د پاك لمنتوب او تقوا لوری تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهاجم لاندې او دفاع ته اړ شوی!! تل همداسې وي، د چا لمن چې په ګناهونو لړلې وي هغه څوك په ګناه تورنوي چې له ګناه نه د تېښتې پر وخت ئې لمن څيرې شوې. اکثراً داسې کېږي چې سپېڅلي خلك د خپل سپېڅلتوب نه د دفاع لپاره د تبليغ ډېر لږ احساس کوي او دا ضرورت لږ احساسوي چې د خپل پاك لمنتوب لپاره دلايل وړاندې کړي، دا مجرمان او ګناه ګاران دي چې د خپل جرم د پټولو او سپېڅلتيا د اثبات لپاره تبليغاتو ته ضرورت لري، دوی د ځان د تبرئې لپاره نور خلك تورنوي.

الله تعالی په خپله له مخلصو بندګانو دفاع کوي، هغه تل له متقيانو او پرهېزګارانو سره دئ، يوازې ئې نه پرېږدي، آزمېښتونه پرې راولي، په لوړو ژورو سره ئې آزمويي، دا ځکه چې ابتلاء او آزمېښت د الله تعالی سنت دئ او دا ځکه چې د آزمېښتونو په ترڅ کې د متقيانو روزنه کوي، په دې سره د دوی شخصيت ته مزيده ځلا ورکوي، خو هيڅکله ئې د ښمنانو په وړاندې يوازې او بې اسرې نه پرېږدي، چا چې د آزمېښتونو په دوران کې تر پايه پورې صبر وکړ، الهي مرسته به ئې خامخا خوا ته را رسي، د باطل د پلويانو او ملګرو له منځه به داسې څوك راولاړوي چې له حق پالونکو دفاع وکړي، د مخالف لوري تورونه رد کړي او د دوی پر پاکۍ او پاك لمنۍ شهادت ورکړي!! د يوسف عليه السلام لمن داسې څيرې شوې چې د يوسف عليه السلام پر پاکې او د عزيز د ښځې په بدلمنتوب شاهدي ورکوي، هماغسې چې په وينو لړلی کميس ئې يعقوب وپوهاوو چې لېوه نه دئ داړلی، بلکې ورونو ئې کوم بل کار پرې کړی.

د عزيز مصر غبرګون ډېر سوړ، له دې هم ډډه کوي چې خپلې مېرمنې ته کومه سخته خبره وکړي، دا خو پرېږده چې طلاقه ئې کړي، سزا ورکړي، يا دا له يوسفه لرې کړي او يا يوسف ترې لرې کړي، له خپله کوره ئې وباسي او بل ځای ته ئې ولېږي، تر څو د دې فاجعې له بيا تکراره مخنيوی وکړي، فقط دومره ورته وايي: د ښځو مکرونه همداسې وي!! په مکرونو کې ډېر مهارت لري!! د عام خطاب په ډول، داسې چې نورې ښځې ئې هم په کې شاملې کړې دي: د ښځو مکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسي وي!!! د دې دا کار خطا او غلطي ګڼي خو په دې معنا چي ولې ئې خپل حيثيت او مقام ته پام نه دئ کړی، دا خو ستا نوکر دئ نه سيال!! يعني دا کار په خپل ذات کي د اعتراض وړ نه ګڼي يوازي په هغه صورت کي ئې د اعتراض وړ شمېري چي له خپل سيال سره نه وي!! يوسف ته ئې وويل: له دې خبري نه تېر شه، څه چي درسره شوي هغه هېر کړه او سترګې پرې پټې کړه!! او خپلي ښځې ته ئې وويل: د خپلي ګناه لپاره بخښنه وغواړه، اشتباه دي کړې ده!! خو د ده په الفاظو کي دا وضاحت نه شته چي له چا بخښنه وغواړي، له الله تعالی نه که له خپل مېړه نه؟! د ده الفاظ دا وو: انك كنت من الخاطئين : يقيناً چي ته له خطا شوو څخه يې!! آيا له دې خبري نه د ده مقصد دا دئ چي ګناه دي کړې، دا عمل خو ذاتاً يوه ګناه ده او يا دا چي دا ګناه نه بلکي يوه اشتباه ګڼي او معنا ئې دا ده چي ولې ئې په يو مريي او غلام باندي زړه بايللی او له هغه ئې د زړه مراد غوښتی؟! د آيت الفاظ ډېر صريح دي، ده د ذنب، جرم او اثم پر ځاي د "خطا" لفظ کارولی چي مطلب ئې دا دئ: د يوې شريفې کورنۍ عزتمنه مېرمن چي په خپل مريي زړه بايلي لويه اشتباه کوي!!

د مصر د عزيز له خبرو نه داسي معلومېږي چي د ده قصد دا دئ چي مېرمن ئې بايد په خپله له ده نه بخښنه وغواړي، بايد له خپل دغه مېړه نه بخښنه وغواړي چي دا ټول آرام او له عيش او عشرته ډک ژوند ئې ورته مهيا کړی، دومره پراخ او زيات نعمتونه ئې تر پښو لاندي ورته غوړولي، خو له دې سره سره دا بل چا ته زړه ورکوي او يوه مريي ته پر ده ترجيح ورکوي!!

ګورئ چي يوسف عليه السلام د دغو ټولو نعمتونو پر يوې وړې برخي لاس موندلی، له دې ټولو نعمتونو څخه ډېر لږ څه د ده هم په برخه شوي، خو دئ ئې په مقابل کي د الله تعالی پاس ساتي او ګناه کول د نعمت کفران ګڼي او ترې ځان ساتي، مګر د مصر د عزيز ښځه څومره ناشکره ده چي د دغو ټولو نعمتونو په وړاندي د خپل مېړه پاس نه ساتي؟! د نعمتونو وفرت او ډېروالی غالباً د هغه کفران ته لاره وباسي او انسان د منعم په وړاندي ناشکرۍ ته هڅوي او په انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي د عصيان او طغيان سبب گرځي.

بايبل دلته د دې قصې له يوې ډېرې مهمې او حساسې برخي هسي تېرېږي، خو قرآن ئې په تفصيل سره بيانوي او فرمايي: د ښار ځينو ښځو په خپلو غونډو او مجلسونو کي دا تبصرې پيل کړې چي د عزيز مصر مېرمني په خپل نوکر زړه بايللى، دا خو ئې ځرگنده غلطي کړې ده!! (د دې له شأن سره خو دا نه ښايي چي له خپل غلام سره مينه وکړي، دا چېري او غلام ئې چېري!!)، قرآن فرمايي چي دا هسي د دوى مکر وو، ټولي په همدې مرض اخته وې، هسي ئې خپلو خاوندانو ته داسي ښوده چي دوى د عزيز مصر د مېرمني په خبر نه دي، په دوى دې دا بد گمان نه کوي!! کله چي د عزيز مصر مېرمن د دوى له دې مکره خبره شوه نو د مېلمستيا بند وبست ئې ورته وکړ، د يوې صفې په سر ئې ورته ځاى برابر کړ، د هري يوې مخي ته ئې د مېوې لوښى او چاړه کېښوده، کله چي دوى په خوراك لگيا وې يوسف ته ئې د دوى خوا ته د ځه ورورځلو امر وکړ، کله چي د مصر د واکمنو مېرمنو وليد، حسن ته ئې هك پك او مجذوبې شوې، بې اختياره ئې خپل لاسونه غوڅ کړل، د عزيز مېرمني پرې غږ کړ: دا هماغه کس دئ چي تاسو پرې ملامتولم، هو! ما ترې د زړه مراد وغوښتو مگر هغه ډډه وکړه او که غوښتنه مي ونه مني او اوامرو ته مي غاړه کښېنږدي ځاى به ئې زندان وي، خوار او ذليل به شي، يوسف (چي د دوى خبري ئې اورېدلې او متوجه شوى چي اوس نو وضعيت لا ډېر خطرناك شو، دلته راغونډې شوې مېرمني ټولي د دې په څېر دي اوس به هغوې هم د ده د بې لارې کولو هڅه کوي، نو الله تعالى ته ئې د دعا لاسونه اوچت کړل او وئې ويل: زما ربه! زندان تر هغه څه راته غوره دئ چي دوى مي وربولي! که ته مي د دوى له مکره ونه ساتې، دوى ته به مايل شم او د نورو جاهلانو په څېر به شم!! الله تعالى د ده دعا قبوله کړه، له دې گنده محيطه ئې د ده د لرې کولو پرېکړه وکړه، عزيز مصر سره له هغه چي حقايق ورته ځرگند شوي وو دا فيصله وکړه چي تر يوې مودې ئې زندان ته ولېږي.

د قرآن الفاظ دا دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

او د ښار ځینو ښځو وویل: د عزیز مېرمني له خپل مریي نفسي غوښتنه کړې، یقیناً چې میني لېواله کړې، موږ ئې په ښکاره غلطۍ کي ګڼو، نو کله چي ئې د دوی مکرجني خبري واورېدې پیغام ئې ورولېږو او د تکیې ځای ئې ورته برابر کړ او د دوی هري یوې ته ئې چاړه (په لاس کي) ورکړه او (یوسف ته ئې) وویل: د دوی مخي ته وروو ځه، نو کله چي ئې هغه ولید (تر خپل ګمان ئې، لوړ ومونډ او خپل لاسونه ئې غوڅ کړل او وئې ویل: پاکي

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله لره ده، دا خو انسان نه بلکي له یوې قدرمني او درنې فرشتې پرته بل څه نه دئ، (د عزیز مصر مېرمني وویل: دا همغه څوك دئ چي تاسو پرې ملامتولم، هو؛ ما ترې د زړه مراد وغوښتو او ده ځان لرې وساتو، که هغه څه ونه کړي چي زه ئې پرې گمارم، نو هرو مرو به زنداني شي او حتماً به خوار او سپك شي، (يوسف) وويل: زما ربه! تر هغه څه چي دوی مي وربولي زندان راته غوره دئ او كه ته د دوی مکرونه رانه وانهړوې دوی ته به مايل او د جاهلانو له ډلي به شم، نو رب ئې دعا قبوله کړه او د دوی مکر ئې ترې وگرځاوو، بې شکه چي هغه پوه اوربېدونکی دئ، بيا د څرگندو نښو له ليدو وروسته (دا ورته غوره) وبرېښېده چي څه موده ئې بندي کړي.

دلته څو خبري د ځانگړې توجه وړ دي:

د ښار د ښځو يوې ډلي، نه ټولو ښځو، فقط د درباريانو او رئيسانو ښځو، هغه چي په خپل چاپېريال كي د نورو اشرافي مېرمنو له ټولو اسرارو خبرېږي، وويل: د عزيز ښځي لويه غلطي کړې ده!! خپل غلام ته ئې زړه ورکړی او له هغه نه ئې د زړه مراد غوښتی، د هغې په شان شريفه او لوړ نسبه ښځه وگوره او مريي ته زړه بايلل وگوره! هيڅوك داسي نه کوي لکه چي هغې کړي دي!! قرآن كريم د دوی دا خبري هسي مکر او حيله گڼي او دا په گوته کوي چي دوی ټولي په دې ناروغۍ اخته وې، ټولي د عزيز مصر د مېرمني په څېر وې، دا خبري ئې د خپل پاك لمنتوب د اثبات لپاره کړې او په دې سره ئې خپلو مېړونو ته ښودله چي دوی دا کار اشتباه گڼي او هيڅ كله به ئې مرتکبې نه شي!!

قرآن فرمايي: کله چي دې د دوی مکرجنې خبري واورېدې نو په هغوی پسې ئې استازی ولېږو او د دوی لپاره ئې مجلس جوړ کړ، بالښتونه ئې ورته کېښودل او (د غذا او مېوو پر دستر خوان باندي ئې) هري يوې ته چاړه کېښوده او (يوسف عليه السلام ته ئې) وويل: د دوی مخي ته ورووځه! کله چي د هغوی نظر پرې ولگيدو، نو هغه ئې (له خپل گومان او تصور نه) ډېر لوړ وموندو (د ټولو سترگې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرې ښځې پاتې شوې او د مېوو پرځاي ئي) خپلي گوتې پرې کړې او وئې ويل: خداي ته پناه! دا خو بشر نه دئ، دا خو له يوې قدرمني فرشتې پرته بل څه نه دئ!!
د عزيز مصر مېرمن (له کوم شرم او حيا پرته د خپل راز او د عياشۍ د مجلسونو سيالو او هم مسلکو ملگرو ته) وايي: زه مو په دې ملامتولم چي خپل مريي ته مي زړه ورکړی، دا دئ هغه غلام! هو ما ترې د زړه مراد وغوښتلو خو هغه ډډه وکړه، لوړه کوم چي يا به مي مراد پوره کوي او يا به زندان ته درومي، له ذلت او سپکاوي سره به مخامخېږي او له دې ټولو نعمتونو به محرومېږي!!
گورئ چي قرآن د مصر د اشرافي کورنيو اخلاقي وضعيت څنگه انځور کړی: د عزيز مصر د مېرمني د عياشۍ په محفل کي مېلمانه، آزاد خيالي، د مصر د اشرافو په کورنيو پوري مربوطي بدلمني ښځې چي کله يوسف عليه السلام ويني، خپل حواس بايلي، خپل کنټرول له لاسه ورکوي، ټول د هغه د جمال په ننداره کي ډوبېږي او له ډېري وارخطايۍ د مېوو پر ځای خپلي گوتي پرې کوي، بې له دې چي د شرم او حيا احساس وکړي د ده د حسن ستاينه کوي، د عزيز مېرمني ته برائت ورکوي او دې ته دا مجال برابرېږي چي په پوره جسارت سره پر خپل کار اعتراف وکړي!!
قرآن په دغو څو لنډو جملو سره د مصر د درباريانو او زعيمانو د کورنيو د بداخلاقيو وضعيت او د هغوي د شخصي ژوندانه ټول اړخونه، پټې او ښکاره زاويې او گوښې په ډېر دقت سره انځوروي او دا ښيي چي په غير اسلامي ټولنو کي او د هغو خلکو په منځ کي چي پر خدای او آخرت ايمان نه لري، زعما او مشران ئې له اخلاقي لحاظه تر دې حده په فساد کي غرق وي، دومره سپک او ذليل وي چي آزاد جنسي روابط په هغوی کي عادي کار گڼل کېږي او هيڅوک هم پرې اعتراض نه کوي.
دې ټکي ته مو بايد پام وي چي له دې قصې څخه او له هغو تبصرو او تحليلونو څخه چي د مصر د مشرانو اخلاقي وضعيت په کي څېړل شوی، د قريشو د سردارانو انتباه به څه وه؟ له دې به ئې څه پيغام اخيستو؟ آيا د دې قصې حرف

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرف به ئې ځان ته متوجه نه ګاڼو او هغه به ئې په ټولني کي پر خپل اعتبار، رسوخ او عزت یو خطرناك برید او تېری نه بالو؟آیا د مکې عامو خلکو به د دې قصې په هېنداري کي د خپلو سردارانو او د دوی د کورنیو څېره نه لیدله؟او هر آیت به ئې د دوی پر بدي وضعي نه تطبیقاوو؟

په دې آیتونو کي د یوسف علیه السلام هغه وضعیت چي ورسره مخامخ وو په ډېر زړه راښکونکې، جالب او ښوونکې بڼه کي انځور شوی، هغه چي تازه رسېدلی ۱۸_۱۹ کلن ځوان دئ، د صحرا په ویړه غېږه او د هغې په صافه او شفافه هوا کي دنیا ته راغلی او د ځوانۍ پړاو ته رسېدلی، الله تعالی ورته ښکلې صورت ورکړی، د ورونو جفا ئې لیدلې، په څا کي د لوېدلو بده ورځ ئې ګاللې، د غلامۍ شپې او ورځي ئې لیدلې او اوس د نړۍ په خورا متمدنه سیمه کي (د مصر په پلازمېنه کې) د مصر د عزیز په کور کي ژوند کوي، په هغه کي د بدوي او مدني ژوند آثار او نښې له ورایه ښکارېدې، د هغه راښکونکې څېره د جلال او جمال، ښایست او تقوی، وقار او مهربانۍ، متانت او ساده توب ښکلی امتزاج وو، هر لیدونکی به ئې ځان ته راښکو او د ځان مجذوب به ئې ګرځاوو، د یوسف علیه السلام ذاتي ښېګړې ورته حادثې او پېښې رامنځته کړې، لومړی ئې د ورونو له کینې سره مخامخ کړ او دی اوس د عزیز په کور کي له هغه لوي آزمېښت سره مخامخ شو، د عزیز ښځه ورپسې شوه، هره شېبه ئې د ګناه په ناولې ډنډ کي د لوېد وېره وه، په هرګام کي ئې مخې ته دام، له هغه محفل نه وروسته خو د مصر د سردارانو ټولې مېرمنې پرې مینې او د هغه د اغوا لپاره ئې پایڅې رابډوهلې وې، د هغه ستونزه ئې لازیاته کړې وه، هري خوا ته چي ګوري، ګناه ورته خپله غولوونکې غېږه پرانستې ده او په هر ګام کي د شر داعي او بلونکی ورته په کمین کي دئ، په ناز او نخرو ئې ځان ته رابلې، که نور خلك په ګناه پسې منډې وهي، دلته ګناه په ده پسې ځغلې او هره شېبه د دې انتظار کوي چي هغه غافل ومومي او ګوزار پرې وکړي، غافل ئې کړي، اراده ئې کمزورېووینې، ګناه ته تمایل په کي راژوندی کړې او ډېر ژر ئې ښکار کاندې، څومره خطرناکه صحنه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځومره اروا سوځوونکې آزموینه؟ هغه په دې سخته مبارزه کې ثابت قدمه او کوټلی دئ، له هر پړاو نه په بري سره سر لوړی او فاتح تېرېږي، د عزیز د ښځې گواښونه ئې اورېدلي او لیدلي، چې یوسف باید له دغو دوو نه یو غوره کړي، یا په گناه کې سقوط او د دې غوښتنو ته تسلیمېدا، یا زندان ته تگ او د خواریو او ذلتونو منل، خو هغه د دغو دوو بدیلونو څخه د یوه په انتخاب کې ځنډ ونه کړ، بې له ځنډه ئې زندان غوره کړ، په پوره اشتیاق سره هغه بدیل انتخابوي چې پرې وېراوو ئې، په پوره سوز او د زړه له تله خپل رب ته دعا کوي او وایي: زما پالونکې خدایه! زندان له هغه څه ډېر راته محبوب دئ چې دوی مې وربلي!!

دا برخه له یوې خوا موږ ته دا راښیي چې له دې محفل نه وروسته د عزیز مصر مېرمن د یوسف علیه السلام په ښکارولو کې یوازې نه وه، د مصر د سردارانو ډېرې مېرمنې ورسره شریکې شوې وې او له بله پلوه یوسف علیه السلام دغه صحنه دومره خطرناکه گڼلې چې د الله تعالی له لطف او مرحمته پرته ئې په بل څه خلاصون ترې گران لیدلی، د همدې لپاره ئې خپل رب ته په دې الفاظو دعا کړې: که د دوی مکر را نه دفع نه کړې، نو د دوی په دام کې به ولوېږم.

د قرآن دا وینا هم خاصه توجه غواړي چې فرمایي: یوسف علیه السلام جنسي بې لاریتوب او شذوذ د جاهلیت له مظاهرو څخه گڼي، د قرآن له نظره په هري ټولنې کې چې د دې گنده او ناولي عمل مظاهر راڅرگند شي نو هغه ټولنه له تمدن نه وروسته پاتې او جهل وهلې ټولنه ده. علم او تمدن انسان د قانونمندۍ خوا ته کاږي او ټولي اړیکې د همدغې قانونمندۍ په سیوري کې تنظیموي او ټولنه له دې ژغوري چې قانون ترپښنو لاندې شي، له حدودو تېری وشي، نظم له منځه ولاړ شي، یو د بل په حق او حد تېری وکړي، د انسان په ژوند کې تر ټولو مهمه او اساسي قضیه د ده جنسي اړیکې دي چې د ده او د ده د نسل ژوند او دوام ورپورې تړلی دئ. د انسان د ژوند د دغه اساسي اړخ روغوالی، د قانون په چوکاټ کې د هغه تنظیمول او په دې برخه کې د پولو او حدودو د تر پښنو لاندې کېدو مخنیوی د علم او تمدن له لومړنیو غوښتنو څخه ده. جهل او د انسان له

(c) ketabton.com: The Digital Library

فطرت او د هغه د جسم د سلامتیا او روغتیا له غوښتنو او د هغه د روح او بدن له صحي اړتیاوو نه بې خبري د دې سبب کېږي چي د انسان د ژوند دغه اړخ ته لازمه اعتنا ونه شي، ضوابط ئې تر پښو لاندي شي او له حدودو ئې تېری وشي، مگر دا نه گورئ چي د لوېديځي نړۍ بې مهاره ټولنه له دې جهته څومره رنځ وړي او له څومره خطرناکو ناروغيو سره مخامخ ده؟ د ايډز وژونکې ناروغي د دې ټولني له مظاهرو څخه يوه ده، د لوېديځي نړۍ زره سوانده پوهان په چيغو چيغو د خطر اعلان کوي چي يا آزادې جنسې اړيکي کنټرول کړئ او يا د هغه د بدو او تباه کوونکو عواقبو انتظار وکړئ.

الله تعالی د یوسف علیه السلام دعا قبوله کړه، ده زندان تر دې لړلي چاپېريال غوره وگاڼه، زندان ورته خوندي پناځی ښکاره شو، د مصر د واکمنانو له مکرجنو او نخره گرو ښځو نه ئې الله تعالی ته پناه يووړه، د دعاگانو اورېدونکي عليم خداي د ده دعا اجابت کړه، له هغه چټل او لړلي چاپيريال او په گناه کي له سقوط او لوېدو ئې وژغورو، الله تعالی د خپل مخلص بنده دعاگاني اوري او قبلوي ئې، هغه د خپل بنده له هر حالته خبر دئ، په دې پوهېږي چي د څه ډول معاملې وړ او مستحق دئ؟

قرآن فرمايي چي درباريانو ته دا غوره وبرېښېده چي یوسف علیه السلام د څه مودې لپاره زندان ته ولېږي، په داسي حال کي چي حقايق ورته څرگند شوي او د یوسف علیه السلام په پاك لمنۍ پوه شوي ول. په دې اړه د قرآن له الفاظو معلومېږي چي يوازي د مصر عزيز نه؛ بلکي د مصر نورو درباريانو هم مصلحت په دې کي ليدلی چي د يوې مودې لپاره یوسف علیه السلام زندان کي وساتي، دوی دغه تصميم د ځينو ښو ښانو له ليدو وروسته ونيولو!! خو دا ښې ښانې کومې وې، هغه چي د یوسف علیه السلام په پاك لمنۍ ئې دلالت کاوو او که هغه اطلاعات چي د هغې مېلمستيا له وضعيته دوی ته رسېدلي وو؟ د قرآن له دغو الفاظو (من بعد ما رأوا الايات) او (ثم بدا لهم) چي په دواړو کي د جمعي صيغې راغلې ښيي چي زندان ته د یوسف علیه السلام په لېږلو کي نور درباريان هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

شریك ول او دا ځکه چي دوی ته دا اطلاع رسېدلې وه چي په هغې مېلمستیا کي د دوی مېرمنو هم په یوسف علیه السلام زړه بایللی او د همغه څه کولو هڅه ئې کړې چي څو ورځي مخکي ئې د عزیز مصر مېرمن پرې ملامتوله!! دا بهیر موږ ته د هغې جاهلې ټولني یوه بله توره زاویه هم په ګوته کوي او هغه دا چي په دغو ټولنو کي فیصلې او پرېکړې د مصلحتونو له مخي کېږي، نه د عدالت له مخې، د غیراسلامي ټولنو په محاکمو کي د واکمنانو هوی او هوس واکمني او حکومت کوي نه (قانون او قضا)، حاکم او واکمن کولی شي یو بې ګناه انسان د خپلي خوښې تر مودې پوري په زندان کي وساتي، همغسي لکه د مصر واکمنانو او درباریانو چي د خپلو مېرمنو د اداره کولو او له فساده د راګرځولو پر ځای ئې یوسف علیه السلام د نامعلومې مودې لپاره زندان ته ولېږو!!

هغه شخصیت ته چي الهي تقدیر د مصر په ټولنه کي د یوه ژور بدلون راوستو لپاره غوره کړی او د دې ټولني قیادت او زعامت به ده ته سپارل کېږي، ضروري ده چي د بدوي ژوندانه د وضعیت له مشاهدې او د مصر د حکامو د وضعې له ژورې مطالعې نه وروسته، د مصر د محاکمو د پرېکړو په څرنګوالي او ماهیت پوه شي او د زندان او زندانیانو له حال او احواله پوره خبر شي؛ او دا ځکه چي عوام د حاکمو نظامونو د پراخو تبلیغاتو له مخي داسي ګومان کوي چي (محاکم) آزاد او مستقل دي او قاضي د قانون او مقرراتو په حکم قضاوت کوي او د عدالت له تامین نه پرته هیڅ څیز ته ارزښت نه ورکوي، د دې غلط ذهنیت تصحیح نه یوازي د عامه خلکو او طبقاتو تر منځ ضروري ده؛ بلکي د خواصو او د ټولنیزو انقلابونو د زعامت او مشرتابه په کچه هم ضروري ده، د زندان وضع او د زندانیانو حالت، د دې ټولنو د محاکمو او قاضیانو ماهیت په ښه توګه څرګندوي، د انقلاب مشران باید زندان ته لاړ شي تر څو په جاهلې ټولنه کي د عدالت او قانون ماهیت په خپلو ټولو غړیو او روح سره احساس کړي او په دې پوه شي چي په دې مجال کي کومي تبدیلي او انقلاب ته ضرورت شته!!

قرآن په دې قصې سره موږ ته دا درس راکوي چي که چېري د الله تعالی کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

صالح بنده د ده په لار کي زندان ته درومي، باید ډاډه او مطمئن وي او د پاېلو په اړه دې هیڅ تشویش نه کوي، دا او هره پرېکړه دې د الله تعالی له لوري وګڼي او په دې باور دې وي چي په دې کي ئې حتماً حکمتونه او مصلحتونه ایښي دي، که نن نه پرې پوهېږې، ژر به پرې پوه شي، مګر نه ګورئ چي زندان ته د یوسف علیه السلام تګ نه یوازي د ده له غوښتني سره سم وو؛ بلکي الله تعالی‌په دې سره دی په ګناه کي له پرېوتو وژغورو، زندان ئې ورته یوه مدرسه کړه او د هغې په غېږه کي ئې له لا ډېرې فکري او اخلاقي ودې برخمن کړ او هلته ئې د مصر د ټولني یوه بله تیاره زاویه له نږدې وکتله... او په پای کي له همدې زندانه د مصر واکمنۍ ته ورسېدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

[illegible]

او له ده سره (په یو وخت) دوه زلمي غلامان هم زندان ته ننوتل (بندیان شول)، (هر یوه ئې یو خوب بیا بیا لیدلی وو، یوسف ته راغلل)، یوه ئې وویل: زه په خوب کي ځان داسي گورم چي انگور زبېښم او بل (ورته) وویل: زه په خوب کي ځان داسي گورم چي پر خپل سر ډوډۍ وړم او مارغان ئې خوري، موږ د دې خوبونو په تعبیر پوه کړه، ته راته د نېکانو له ډلي معلومېږې، هغه وویل: لا به هغه خواړه چي (معمولاً هره ورځ) درکول کېږي درته نه وي راغلي چي تعبیر به ئې درته ووایم، دا د هغه علم یوه برخه ده چي زما پالونکي رب راښودلی، ما د هغه قوم دین پرېښود چي پر الله ایمان نه لري او پر آخرت کافران شوي. او د خپلو نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب د دین متابعت مي وکړ، موږ ته نه ښایي چي له الله سره کوم څه شریک کړو، دا پر موږ او پر ټولو خلکو د خدای یو فضل او پېرزوینه ده؛ خو اکثر خلک شکر نه کوي، (یعني دا د الله تعالی لویه پېرزوینه ده چي موږ ته ئې فرمایلي: له الله پرته بل چا ته سر مه ټیټوئ او بل ته لاس لمن مه اوږدوئ)، د زندان ملگرو! آیا ډول، ډول اربابان غوره دي او که یو غالب خدای چي (پر ټولو کایناتو) مسلط دئ؟ له ده پرته خو تاسو د داسي څه عبادت کوئ چي هسي څو نومونه دي، چي تاسو او ستاسو پلرونو نومولي، الله هیڅ دلیل ورته نه دئ نازل کړی، حکم (صادرول) خو یوازي الله لره دئ، امر ئې کړی چي له ده پرته د هیچا عبادت مه کوئ، سم او سیده دین همدا دئ، خو زیاتره خلك نه پوهېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بایبل تر دې عنوان لاندې (یوسف د بندیانو خوبونه تعبیروي) لیکي: (فرعون د دربار د ساقیانو او نانوایانو په رئیسانو غصه شوی وو... دواړه ئې په هغه زندان کې واچول چې یوسف هم په کې وو... دوی زیاته موده هلته پاتې شول... فوطیفار یوسف د دوی د خدمت لپاره ګمارلی وو...یوه شپه دواړو خوب ولید... سهار یوسف متوجه شو چې دواړه خفه دي... پوښتنه ئې ترې وکړه... وئې ویل: موږ خوب لیدلی خو څوك نه شته چې موږ ته ئې تعبیر کړي... یوسف ورته وویل: د خوبونو تعبیروول د خدای کار دئ!! ما ته ووایئ څنګه خوبونه مو لیدلي... د ساقیانو رئیس وویل: د انګورو داسي تاك مي ولید چې درې څانګې ئې وې...ناڅاپه څانګې وغوړېدې او زیات انګور په کې وټوکېدل... له ما سره د فرعون د شرابو جام وو، انګور مي په کې وزبېښل او فرعون ته مي ورکړل او هغه وڅښل، یوسف ورته وویل: ستا د خوب تعبیر دا دئ: درې څانګې یعني درې ورځې، تر دریو ورځو پورې به فرعون تا له زندانه آزاد کړي او بیا به د ده ساقي شې... هیله مي دا ده چې ما هېر نه کړې، فرعون ته زما قصه وکړه او ترې وغواړه چې ما له دې زندانه آزاد کړي... کله چې د نانوایانو رئیس دا تعبیر واورېدو او هغه ئې ښه ومونډ نو هغه هم خپل خوب داسي ورته تېر کړ: په خوب کې په خپل سر باندې له ډوډۍ ډك درې شکورونه ګورم ... مرغان راغلل او هغه ئې وخوړې، یوسف ورته وویل: درې ټوکرۍ یعني درې ورځې، درې ورځې وروسته به فرعون ستا سر له تنه بېل کړي او بدن به دې په دار وځړوي، مرغان به راشي او ستا د بدن غوښې به وخوري... درې ورځې وروسته د فرعون د زېږېدو کلیزه وه... دا دواړه بندیان ئې خپل حضور ته وروغوښتل... د ساقیانو رئیس ئې په خپلې مخکنۍ دندې وګمارو او بل ئې په دار وځړاوو)

قرآن د بایبل د دغو خبرو اکثري برخې ردوي او په ځای ئې د قصې اصلي بهیر په داسي ښې کې بیانوي چې نه یوازې هر څه ئې طبیعي او د واقعیتونو مطابق دي بلکې ډېر ظریف نقاط او مفیدې لارښوونې زموږ مخې ته ږدي، قرآن فرمایي چې د یوسف علیه السلام په څېر دوه نور بې ګناه کسان هم له ده سره په

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه وخت زنداني شول، دواړو يوسف عليه السلام ته د يوه دروند او نېك انسان په سترګه كتل، د همدې لپاره ده ته راغلل او د خپلو خوبونو تعبير ئې ترې وغوښت او يوسف عليه السلام چې له خپل زندانه د دعوت او مبارزې سنګر جوړ كړى، له هره فرصته په استفادې سره خلك د الله تعالى عبادت ته رابلي، له شرك او د ګڼ شمېر اربابانو له بندګۍ نه بغاوت ته بلنه وركوي، مخكې له دې چې د خپل زنداني ملګرو خوبونه تعبير كړي، مهلت ترې غواړي او ورته وايي چې د راتلونكي وخت د ورځني خوراك له راتلو مخكې به ستاسو د خوبونو تعبير درته ووايم، له دې فرصته په استفادې سره هغوى توحيد، معاد، رسالت، له شرك نه برائت او د الله تعالى عبادت ته رابلي، خو تر هر څه مخكې لازم بولي چې د هغوى اعتماد جلب كړي؛ ځان داسې معرفي كوي: ما د هغه قوم دين پرېښى چې پر خداى ايمان نه لري، له آخرته منكر دي، د دې په ځاى مې د خپلو نيكونو ابراهيم، اسحاق او يعقوب عليهم السلام د دين متابعت ته ملا تړلې او ورته وايي: له ذلت او سپكاوي نه د خلاصون يوازينۍ لار دا ده چې له الله تعالى پرته بل چا ته سر ټيټ نه كړو، له شرك نه ډډه وكړو، يوازې په همدې سره د الله تعالى عنايت او فضل زموږ او د ټولو انسانانو په برخه كېدى شي، الله تعالى په خپل دې پرېكنده او قاطع حكم او امر سره چې له ده پرته هيچا ته د بندګۍ سر ټيټ نه كړو او هيچا ته د احتياج او نيازمندۍ لاس اوږد نه كړو، پر موږ لويه پيرزوينه كړې ده، خپل خاص احسان او فضل ئې زموږ په برخه كړى او زموږ سر لوړې او عزت ئې غوښتى دئ. خو ډېر انسانان د دې الهي احسان او ستر نعمت پاس نه ساتي، د شرك په ګنده ډنډ كې لوېږي،او په همدې سره ئې ذلت او سپكاوى په برخه كېږي، يوسف عليه السلام د زندان ملګرو ته وايي:

څوك چې د ځمكې او آسمانونو د يوازني پالونكي رب له عبادته ډډه وكړي، د ډول ډول اربابانو او دروغجنو خدايانو د بندګۍ په دام كې پرېوځي، د هغه چا په څېر شي چې د كومې رسۍ په وسيله پورته تللى خو د لارې په نيمايي كې نابېره رسۍ شلېدلې، له بره سره ئې اړيكې غوڅې شوې، راپرېوتى، يا د ښكاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرغانو منګولو کې ګير شوی او يا توندو سيليو پر سر اخيستی او په کومې ژورې کندې کې ئې غورځولی، آيا نه وينئ چې زموږ په دې شرک وهلې او له الله تعالی نه بې خبرې ټولنې څومره ډول ډول اربابان حکومت کوي؟!! آيا غوره نه ده چې د دوی د ظالمانه واکمنۍ نه د نجات او خلاصون لپاره يوه خدای ته پناه يوسو او يوازې د هغه عبادت وکړو؟ له الله تعالی پرته ټول معبودان او هر هغه څه چې تاسو ئې لمانځئ، مرسته ترې غواړئ او پناه ورووړئ، تش په نامه معبودان دي، هسې خوشې نومونه دي، هيڅ حيثيت نه لري، هيڅ نه شي کولی، په حقيقت کې دا تاسو اوستاسو پلرونه دي چې دوی مو په خاصو نومونو او القابو نومولي، داسې ځانګړتياوې، کرامات او خصوصيات مو ورته منسوب کړي چې په کې نه شته، هسې ګومان کوئ چې ستاسو دعاګانې اوري، ستاسې مرسته کولی شي، ستاسې حاجتونه پوره کوي او دعا ګانې مو قبلوي؛ په داسې حال کې چې نه د دې پراخې هستۍ په غبرګې داسې دليل تر سترګو کېږي چې الله تعالی شريك لري او نه په کوم الهي کتاب کې ويل شوي چې له الله تعالی پرته د بل عبادت، هغه ته سر ټيټول او له هغه مرسته غوښتل جايز دي، هغه څوك چې دا ادعا او ګمان ئې کړی چې د دې عالم کوم څيز يا کوم څوك په الوهيت او ربوبيت کې د الله تعالی سيال او شريك دئ او الله تعالی هغه د هستې په اداره او د چارو په سمبالولو کې له ځان سره شريك کړی، ادعا ئې پوچه او ګمان ئې بې بنسټه دئ، داسې چې په ټوله هستۍ کې به د دې ادعا د اثبات لپاره کوم دليل وړاندې نه کړی شي!! هغه دين په دېوال ووهئ او هيڅکله د الهي دين په سترګه مه ورته ګورئ چې شرك ته بلنه ورکوي.

الله تعالی ټولواك دئ، د عالم د ساتلو او پاللو واګې ئې په لاس کې دي، د هر کار پرېکړه د ده له لوري کېږي، حکم او فرمان صادرول ده لره مختص دئ، پر ټول عالم د ده جل جلاله حکم نافذ دئ، په دې واکمنۍ او حکومت کولو کې هيڅوك ورسره شريك نه دئ. الله تعالی د قانون جوړولو او پرېکړو کولو صلاحيت او اختيار هيچا ته نه دئ ورکړی، بايد د ژوند په ټولو چارو کې له الله تعالی او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه له دين نه هدايت او لارښوونه تر لاسه کړو او د هغه له حکم او امر سره سم عمل وکړو.

ستاسي د ټولني مطلق العنانه حاکمان ظالمان دي، له خپل حد او حق نه ئې تېرى کړى او په خپلي دې ادعا سره د شرك مرتکب شوي چي د قانون جوړول د دوى حق دئ.

د الله تعالى دائمي او پرېکنده حکم دا دئ چي له ده پرته د بل څيز او بل چا عبادت مه کوئ، د بل چا له درشل او درباره وېره او طمع مه لرئ، له الله تعالى پرته هيچا ته د بندگۍ سر مه ټيټوئ او د فرمان او حکم اطاعت ئې مه کوئ، کوم مذهب او دين چي تا ته وايي: له غير الله مرسته غوښتل جايز دي؛ نو پوه شه چي دا دروغجن دين او کوږ اوږ مذهب دئ، داسي دين او مذهب چي فقط جاهل وگړي ئې په دام کي ښکار کېږي!!

له دې اغېزمن دعوت نه وروسته يوسف عليه السلام د زندان ملگرو ته د دوى د خوبونو په اړه وايي:

Ü=Á ãû ãz F$$B&r #ÎÔ z ¼ç/‘ ’Åó Šù $Jä&n& $B& ÇÕ Å9$$Ö=Å 9 Á»ƒ

A$%r ÇÍÈ È$‹Ùg Gó @ îŠi “ Ï%$$ô2Ó[$ÓÅÕè ¾ïÅûs `Ë ÞçÕ9$$@à2 ûFù

ß»Ü ÇæŠ9$$ ûç9 ¡ S'ù š• Îf ‰Ÿä ’Îöâ2 6$$JÇ$‹ß 8 $R ¼çR& £ß “Ï%Ö

ÇÍÈ ûüŽÅ ì õÒÎ ÇÕ Å9$$’Î] Î=ù ¾ïÎf •ò2 Ë

د زندان ملگرو! ستاسو يو تن به (آزاد شي او بيا به) د خپل بادار د شرابو ساقي شي او بل به په دار وځړول شي او مرغان به ئې د سر غوښې شکوي، دا دئ هغه کار تر سره شو چي تاسو ئې پوښتنه کوله. بيا ئې د دوى دواړو هغه يوه ته چي گومان ئې کاوو آزاد به شي، داسي وويل: خپل بادار (د مصر

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاچا) ته زما یادونه وکړه، خو شیطان د ده وریادول ترې هېر کړل، نو تر څو کلونو په زندان کې پاتې شو.

دلته څو ظریف ټکي زموږ توجه جلبوي:

ګورئ چې یوسف علیه السلام ته ورونو په یوه سترګه کتل، د ده وړتیاوو د هغوی حسادت راپاراوو او د مصر د درباریانو عیاشو او بدکارو ښځو په بله سترګه ورته کتل، د ده حسن د دوی هوس او شهوت راپاراوو، خو د دوی دواړو په خلاف د دې دوو ستم ځپلو غلامانو تأثر د ده په باب بل شان دئ، د یوسف علیه السلام په خبرې، خبرو، حرکاتو او ناستي پاستي کې د یوه صالح، محسن او پرهېزګار انسان نښې او آثار د دوی توجه جلبوي او د خپلو خوبونو د تعبیر لپاره ورته رجوع کوي، هغه ته د محسن او نېکوکار خطاب کوي.

د بایبل دا خبره هم هیڅ وزن او وقعت نه لري چې وایي: یوه شپه دواړو خوب ولید... سهار یوسف متوجه شو چې دواړه خفه دي... پوښتنه ئې ترې وکړه... وئې ویل: موږ خوب لیدلی خو څوك نه شته چې موږ ته ئې تعبیر کړي!!! دا ځکه چې نه خو دوی داسي څه په خوب کي لیدلي وو چې پرې پرېشانه شوي وی او نه د خوب په تعبیر پوهېدل!! د بایبل د دې وینا په خلاف قرآن فرمایي چې دوی یوسف علیه السلام ته راغلي، صالح، نېك او پوه انسان ورته معلوم شوی، ګمان ئې کړی چې دی کولی شي زموږ خوبونه تعبیر کړي

لکه چې ګورئ قرآن نه دا خبره کوي چې دوی درې څانګې او درې شکورونه په خوب کي لیدلي او نه دا خبره چې یوسف علیه السلام دوی ته وویل چې درې ورځې وروسته به ستاسو خوبونه په دې توګه رښتیا کېږي، د بایبل دا وینا هیڅ وزن نه لري چې د دریو څانګو او دریو شکورونو تعبیر درې ورځې دئ. یوسف علیه السلام د یوه له خوبه پوهېدلی چې آزاد به شي او بېرته به په خپلې مخکنۍ دندې وګمارل شي، قرآن فرمایي چې د یوسف ګمان همدا وو، د ده له خوبه ئې انتباه همدا وه، د دوهم کس خوب دوه برخې درلودې: پر خپل سر د ډوډۍ وړل او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ده پر سر باندې د مرغانو خوراك، له لومړۍ برخې ئې دا انتباه اخیستې چې د هغې ډوډۍ د پخولو مسئولیت به د ده پر سر پرېوځې چې پاچا پرې غصه شوی وو او دی ئې د همدې لپاره زندان ته لېږلی وو او له دوهمې برخې ئې دا انګېرلې چې پر دار به وځړول شي او مارغان به ئې د سر پوستکی او ماغزه خوري.

د قرآن له وینا معلومېږي چې دا دواړه زلمیان هم د یوسف علیه السلام په څېر بې ګناه ول، د قرآن له الفاظو او د یوسف علیه السلام له تعبیر نه معلومېږي چې یو ئې د دربار ساقي او بل ئې نانوای وو، ویل شوي چې په دې خاطر زندان ته لېږل شوي ول چې د دربار په یوې میلمستیا کې یوه داسې شراب مېلمنو ته وړاندې کړې وو چې مچ په کې لوېدلی وو او بل ئې داسې ډوډۍ پخه کړې وه چې شګې په کې وې، د آیت له الفاظو او د هغو دواړو له خوبونو څخه دا جوتېږي چې نوموړې وینا صحیح او د بایبل خبره غلطه ده چې دوی د دربار د چارو مشران وو، قرآن دوی دواړه د زلمیانو په نامه یادوي او په دې سره موږ ته د مصر د هغه مهال وضعیت دقیقاً انځوروي، دا یوازې یوسف علیه السلام نه وو چې د حاکم نظام د عیاشو او ظالمو واکمنانو د هوسونو قرباني شوی وو؛ بلکې د ده په څېر ګڼ شمېر کسان هره ورځ د دې مفسد نظام د مفسدو واکدارانو د هوسونو قرباني کېدل، دا یوازې دی نه وو چې له کومې ګناه او جرم پرته زنداني شوی او د دې ټولني د ظالمو واکمنانو د غضب او قهر تر متروکې لاندې راغلی؛ بلکې د ده په څېر ډېر نور هم له کومې ګناه پرته د دوی په لاس تعذیب کېږي، رنګ رنګ عذابونه ګالي او هیڅ په هیڅ ځورول کېږي.

د قرآن له الفاظو معلومېږي چې یوسف علیه السلام د زندان دغو دوو ملګرو ته وویل: کوم خواړه چې هره ورځ په معین وخت درکول کېږي، د هغه وخت تر رارسېدو مخکې به ستاسې د خوب تعبیر درته ووایم، یعنې دا چې له دوی ئې وخت غوښتی، تر څو د دوی د خوبونو په باب فکر وکړي او صحیح او دقیق تعبیر ئې ورته ووایي. د اټکل له مخې دغو ملګرو ئې سهار له ویښېدو نه وروسته ده ته خپل خوبونه تېر کړي او ده د غرمې تر ډوډۍ پورې مهلت غوښتی، د دې وینا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهمیت هغه وخت ښه پوهېدی شو چې په راتلونکې کې د پاچا د خوب د تعبیر په اړه د یوسف علیه السلام فوري ځواب او له څه ځنډه پرته تعبیر ته ځیر شو، دلته ئې وخت غوښتی او هلته ئې له ځنډه پرته ځواب ویلی او د دې معنی دا ده چې د یوسف علیه السلام بصیرت او پوهه ورځ په ورځ زیاته شوې، زندان د ده لپاره که له یوې خوا د مبارزې او دعوت سنګر وو له بلې خوا یوه مدرسه وه، الله تعالی تر هغه مهاله په زندان کې پرېښود چې ښه روزنه ئې وشي او د هغه ستر او تاریخي مأموریت لپاره جوګه شي چې څه موده وروسته به ورسپارل کېږي، د مصر د هغه مهال د لوی ملك زعامت او قیادت ده ته سپارل کېدو، الله تعالی د همدې لپاره دی له کنعانه راروان کړی وو، د ستونزو، کړاوونو او آزموینو په لوړو ژورو کې ئې وروزو او ورو ورو ئې د هغه استعدادونو او وړتیاوو ته وده ورکړه او دا شرایط ئې ورته برابر کړل چې له زندانه قصر ته ورسېږي او له غلامۍ نه پاچاهۍ ته. متأسفانه زموږ ځیني مفسرین هم د اسرائیلي روایاتو تر اغېز لاندې تللي او د قرآن دا برخه ئې داسې تعبیر کړې چې ګواکې یوسف علیه السلام په غیب پوهېدو او د زندان ملګرو ته ئې ویلي چې زه مو په دې خبرولی شم چې نن به کوم خواړه درته راځي او سبا کوم او ځینو داسې تعبیر کړی چې په خوب کې هر خواړه وګورئ زه ئې تعبیر درته ښیم!! دا دواړه تعبیرونه کمزوري دي او د قرآن له الفاظو سره اړخ نه لګوي، قرآن د یوسف علیه السلام قول په دې الفاظو رانقلوي: نبأتکما بتأویله (تاسې دواړه به د هغه په تعبیر خبر کړم)، دا الفاظ صریحاً ښیي چې مراد ئې د خوب تأویل او تعبیر دئ؛ د خوراك لپاره د تأویل کلمه نه استعمالېږي او صحیح نه ده چې ووایو: نبأتکما بتأویل الطعام!! سر بیره پر دې دلته زندانیانو له یوسف علیه السلام نه د خپلو خوبونو تعبیر غوښتی او دا صحیح نه ده چې د خوبونو د تعبیر پر ځای هغوی ته ووایي چې د هغه خوړو څرنګوالی به درته وښیم چې په راتلونکې کې درکول کېږي!!

د قرآن دا دقیق او له معانیو ډك الفاظ هم د غور او دقت غوښتنه کوي چې فرمایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﺭ%$A ﮋ%ﻳ“ ß£ &ﺭﭻ¼ ﺭ$8 ﺑ¥ﮋJ$ $ﺛ6 2ﮟﻳ’ ﺎﻳ‰% ﻑﮨ •ﺵ ù'ﺱ ¡ 9ﭻ

$9ﮭﻬÜ»ß Ë 2ò• ﻑﮨﮭﮨ¼ ù=ﭗ] ﭗ’$9ﺍ ﭻÅ ﭗÒ ﺭì ﺍZïü ÈËÇ

اوس ... (glyphs as printed): ŗç9 ¡ Š'ù š• Îπ ‰Yä ’Îöà2 6ö$ $Jçµ¾ 8 $R ¼çR& £ß “Ï%©! A$%r / ÇÍËÈ ûüÏZÅ ì ôÒÎ Çô`Åfi9$’Î] Ï=ù ¾ÏµÎn/ u•ò2 Ë E ß»Üøä±9$

او د دوی دواړو له منځه ئې هغه چا ته چې گمان ئې وکړ خوشې کېږي وويل: د خپل بادار خوا ته دې ما ياد کړه، نو شيطان دا ترې هېره کړه چې خپل بادار ته ئې يادونه وکړي، نو څکه څو کلونه په زندان کې پاتې شو.

دا آيت په ډېر صراحت سره ښيي چې:

يوسف عليه السلام نه د ځان په اړه له الهي قضا خبر وو او نه د خپلو دوو زنداني ملگرو له مقدراتو، بلکې د دوی له خوبونو ئې اټکل کړی، د يوه خوب ته په پام سره ئې گومان کړی، حدس ئې وهلی او اټکل ئې کړی چې له زندانه به آزاد شي، د "ظن" لفظ کارول همدا مطلب افاده کوي. او په دې سره قرآن د بايبل دا وينا يو ځل بيا رد کړې چې پيغمبران عليهم السلام په غيب پوهېږي، که تاسو بايبل ته لږ ځير شئ په ځای ځای او نږدې د ټولو پيغمبرانو په اړه به وگورئ چې په غيب پوهېدا ورته منسوب شوې او قرآن همدومره په دې خبري تأکيد کوي چې نه پيغمبران په غيب خبر دي او نه پر ځمکه او آسمان کې له الله تعالی پرته بل څوک په غيب پوهېږي.

يوسف عليه السلام خپل دغه ملگري ته چې د ده په گمان به له زندانه خوشې کېږي او بيا به د دربار ساقي شي، وويل: ما په ياد لره، هېر مې نه کړې، خپل بادار ته دې زما احوال واوروه؛ خو هغه چې د شيطان په لار تللی وو، د خپل زندان يار ئې هېر کړ، دربار ته نږدېوالی د دې سبب شو چې د سختو ورځو ياران هېر کړي، وئې نه غوښتل او يا ئې ونه شو کړی چې د يوسف احوال خپل بادار ته واوروي.

د قرآن له دغو الفاظو (فلبث في السجن بضع سنين: نو د څو کلونو لپاره په

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان کي پاتې شو)، داسي معلومېږي چي یوسف علیه السلام د خوبونو د تعبیر په دوران کي کوم داسي کار کړی چي له امله ئې څو کاله په زندان کي پاتې شو، دا کوم کار وو؟ کوم داسي الفاظ د ده له خولې وتلي چي له امله ئې د زندان موده د څو نورو کلونو لپاره اوږده شوې؟ که څه هم ځیني مفسرین وایي چي د قرآن په دې الفاظو کي چي وایي: (فانساه الشیطان ذکر ربه)، یوسف علیه السلام ته اشاره شوې، خو دا ډېره کمزورې خبره ده، ځکه له دې نه دوه آیته وروسته وضاحت شوی چي دغه هېروونکی یوسف علیه السلام نه؛ بلکي د هغه د زندان ملګری وو چي څه موده وروسته ئې خبره ورپه یاد شوه، دا هېرېدا د یوسف علیه السلام د ملګري کار وو نه د یوسف علیه السلام کار. د دوی تعبیر د قرآن له الفاظو سره قطعاً اړخ نه لګوي، هغه یوسف چي د الله تعالی لپاره ئې زندان ته پر دربار ترجیح ورکړه اوس به په زندان کي څنګه خپل رب هېروي، انسان خو معمولاً په سختیو کي نسبت آسانیو ته لازیات خدای یادوي. د آیتونو ترکیب داسي دئ چي هېرېدا د .آزاد شوي ملګري کار دئ، ځکه له ده غوښتل شوي وو چي د خپل بادار خوا ته ما یاد کړه، نسیان او هېرېدا له دې سره جوخت راغلې او له همدې ساقي پرته بل چا ته نه شي منسوبېدی.

د قرآن الفاظ په دې هکله ډېر صریح دي چي په زندان کي د یوسف علیه السلام د پاتې کېدو دلیل دا وو چي له خپل زنداني ملګري ئې دا مطالبه وکړه چي د ده احوال خپل بادار ته ووایي او په دې توګه له زندان نه د خلاصون په لټه کي شو، په داسي حال کي چي څه موده مخکي ئې ویلي وو؛ زندان ته پر هغه څه ترجیح ورکوم چي دوی مي وربلي! ولې ئې عجله وکړه، ولې بې حوصلې شو، ولې د یوه غلام په وسیله له ظالم حاکم نه استرحام کوي؟!! حکیم خدای د هغه دا کار غوره ونه بالو؛ نو ځکه څو کاله نور هم په زندان کي پاتې شو او دا ځکه چي هغه لا مزید روزني ته ضرورت درلود، د هغه د معنوي ودي او ارتقاء لپاره څه نوره موده په زندان کي پاتې کېدل ضروري وو. دا مطلب هغه وخت موږ ته لازیات جوت کېږي چي ګورو قرآن په همدې سورې کي او څو آیتونه وروسته، د یوسف علیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام لوړ عزم او متین صبر او زغم داسې انځوروي: څو کاله وروسته، همدا زنداني ملګری، په داسې حال کې د ده خوا ته راځي چې د مصر د پاچا پیغام ورسره دئ، دی ئې دربار ته ورغوښتی، خو دی پاچا ته له ورتلو ډډه کوي، له زندان نه د خلاصون په باب عجله نه لري، په ډېره استغنا او متانت سره وايي: اول باید زما د زنداني کېدو وجه معلومه شي، له هغو دې پلټنه او تحقیق وشي چې زه ئې زندان ته لېږلی وم، کله چې زما برائت اعلان شو هله به دا بلنه ومنم!!

ګورئ چې قرآن په څومره حکیمانه توګه د هغه الهي نظام د مشرانو او واکمنانو ځانګړتیاوې زموږ مخې ته ږدي چې الله تعالی ئې د انسانانو لپاره غوره ګڼي، د دې ټولني د زعامت یوه بېلګه د یوسف علیه السلام په څېره کې انځوروي او زموږ ننداري ته ئې ږدي او موږ ته ښیي چې په دې نظام کې د چارو واګې د هغو شخصیتونو په لاس کې وي چې په پټه او ښکاره له الله تعالی څخه وېرېږي، د خلکو د سر، مال، عزت او ناموس ساتونکي وي، حرام ته له نږدې کېدو او له الهي حدودو نه د تېري څخه په کلکه ځان ساتي، د دې پر ځای چې په ځمکه کې تمکین او قدرت ته رسېدل په دوی کې طغیان او سرکښي راوپاروي، د دې اپوټه په دوی کې انکسار او تواضع زیاتوي، پر خدای ایمان او دا باور او اعتقاد چې هر څه ئې د الله تعالی پېرزوینه، احسان او عنایت دئ، نه د دوی د ذاتي کمال او هنر نتیجه، دغه احساس، باور او اعتقاد له ګناهونو نه هم او د اقتدار په وخت کې له غرور او تکبر نه هم د ځان ساتلو سبب ګرځي.

بایبل تر دې عنوان لاندې (د فرعون خوبونه)، لیکي: (له دې دوه کاله وروسته، یوه شپه فرعون خوب ولید چې د نیل خوا ته ولاړ دئ، ناڅاپه له روده اوه څورب غوییي راووتل... ورپسې اوه ډنګر غوییي راووتل... بیا دغو ډنګرو غویانو هغه مزې غویان له ستونې تېر کړل... فرعون راویښ شو... خو بیا ویده شو او دا ځل ئې ولیدل چې له یوې څانګې اوه ډك وږي راوټوکېدل... ورپسې ئې اوه نازك وږي ولیدل چې شرقي بادونو وچ کړي ول، وچو او نازکو وږیو ډك وږي وخوړل، ... فرعون له خوبه راویښ شو. سهار ئې فکر پرېشانه وو، د مصر ټول

(c) ketabton.com: The Digital Library

جادوګران او پوهان ئې راوبلل... خپل خوب ئې ورته تېر کړ خو څوك نه وو چې دا خوبونه ورته تعبير کړي... د ساقيانو رئيس راوړاندې شو او وئې ويل: اوس را په ياد شول چې ... زموږ خوبونه يوه عبراني ځوان تعبير کړل او تعبيرونه ئې رښتيا وختل... فرعون فوراً څوك ولېږو چې يوسف حاضر کړي... يوسف سر او صورت برابر او جامې ئې بدلې کړې ... او د فوعون حضور ته ورغی... فرعون خپل خوب ورته تېر کړ... يوسف وويل: زه په خپله خوبونه نه شم تعبيرولی خو خدای به ستا خوب درته تعبير کړي... فرعون خپل خوبونه ورته تېر کړل... او يوسف ورته وويل: ستا د دواړو خوبونو معنی يوه ده... اوه مزي غويي او اوه ډك وږي د پريمانۍ اوه کلونه په ګوته کوي... او اوه ډنګر غويي او اوه وچ وږې د وچ کالۍ د اوه کلونو نښه ده چې ورپسې به راځي، په دې توګه خدای ته له هغه څه خبر کړې چې په مصر کې به ئې ترسره کوي... اوه کاله به پرېماني وي او بيا سخته وچ کالي او قحطي، ... زه وړانديز کوم چې يو پوه او هوښيار کس د کرکښت په دنده وګمارې او هغه بايد د پرېمانۍ په کلونو کې د محصولاتو پنځمه برخه په شاهي انبارونو کې ذخيره کړي... فرعون او ټولو درباريانو د ده وړانديز خوښ کړ او فرعون وويل: تر يوسفه به غوره کس څوك وي چې د دې کار له عهدې ووځي.. په ده کې د خدای روح ده!! يوسف ته ئې وويل: همدا اوس تا په دغه دنده ګمارم، ته به د مصر دوهم لوړ پوړی کس وې او فرمان به دې په هر ځای کې چلېږي!! بيا فرعون د پاچايۍ ګوتې ورپه ګوته کړه، فاخره لباس ئې ورواغوست، د طلا زنځير ئې ورپه غاړه کړ، په دوهمې معتبرې سلطنتي ګاډۍ کې ئې سپور کړ... چې چېرې به تلو دا اعلان به ئې تر مخ کېدو: په ګونډه شئ (د تعظيم لپاره)!!

لکه چې ګورئ د بايبل په وينا کې کافي غيرضروري تفصيل، بې ځايه تکرار، نامناسب او ګونګ الفاظ او نامعقولې څرګندونې شته، دغو څو ويناګانو ته ئې لږ ځير شئ: يوسف وويل: زه په خپله خوبونه نه شم تعبيرولی خو خدای به ستا خوب درته تعبير کړي!!!... دا په داسې حال کې چې څو شېبې وروسته يوسف په خپله د ده خوب تعبيروي!! فرعون وويل: تر يوسفه به غوره کس څوك وي چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې کار له عهدې ووځي.. په ده کي د خدای روح ده!! د یوسف علیه السلام په اړه دا خبره کول چي ده ته ئې د سرو زرو زنځیر ورپه غاړه کړ!! دا د هغه چا خبره کېدی شي چي پیغمبران علیهم السلام نه پېژني او په دې نه پوهېږي چي دوی د داسي جاهلانه دودونو په خلاف د مبارزې لپاره لېږل شوي، ښایي د بایبل لیکونکي دلته د یوسف علیه السلام د هغو مخالفینو وینا کټ مټ رانقل کړې وي چي د مصر د دوهم لوړ پوړي شخصیت په توگه ئې د ده له ټاکلو سره مخالفت کاوو او دا ئې نه شوی زغملی چي د دوی په اصطلاح یو کنعاني غلام پر مصریانو حکومت وکړي، دا کار داسي ورته برېښېدو لکه څوك چي د غلام په غاړه کي د سرو زرو زنځیر واچوي، بایبل دغه استعاره په حقیقي معنی رااخیستې!! په دېرو نورو ځایونو کي به هم وگورئ چي د بایبل لیکونکی همدا غلطي کوي. د بایبل د اظهاراتو په رکاکت هغه وخت ښه پوهېدی شو چي د قرآن د وینا په رڼا کي ورته ځیر شو، قرآن د بایبل دا وینا تصحیح کوي او دا جریان په ډېرو محدودو جملو کي په ډېره معقوله توگه او ښکلو الفاظو کي بیانوي او فرمایي:

ì ōr Ô$ f ä ì ō £ßèä2 ų 5$JÅ ;N°•)/ ì ō 3' ‘ & pþ)à 7 îJ$$A$%r

Öç ä bÎ ‘ »f ōâ ’î ’Îqç ä _ J$$ kŠ7 ;M» ¡ Î$f •zé r ßÐä BI»=ç ß

Ä»=ôn R $è é f rÜÎ ßÐ $Br 5»=ôn & ß » óê & {pé$% ÇÎÈ šc rçèç ? $f ō=ï

¾ ïf rÜÎ Nà6 â é ß pßé%è / •.Š$ $Jåè ß $gU “ Ï ß$A$%r ÇÍÈ ûüÜî »èÎ

5$JÅ ;N°•)/ ÆÕ ’Î $ZÏ ß f è_Å 9$ $kš ß# ßqã ÇÎÈ Èqèà Åōù

ßÅ_ ōü pÎ è ;M» ¡ Î$f •zé r ßÐä BI»=ç ß ÆÕr Ô$ f ä ì ō £ßèä2 ų

(c) ketabton.com: The Digital Library

$Jù $I&Š ûüŽÅ ìŌ™ bqã‘‹? A$% ÇÎîÈ bqß=èÿ óg=è9 Ä $Z9$ ’<Î

Ÿ‰è/ .`Ï ’Îû ßê ÇÍÐÈ bqè=ä3ù $£JÏB Wx‹Î% žwÎ) ÿ¾ÏÎ=ç7.ß ’Îû çnrâ‹ ùÏ ‘N?‰ Ám

ßê ÇÍÑÈ bqãΖÅÁøté $£JÏB Wx‹Î% žwÎ) £`çlm; öNè?ö‰£% $B `ù=à2ù Š#‰Ï© Óô™ 7Ï9ºŒ

ÇÍÒÈ brçŽÅÇ÷ètƒ ÏmŠÏùr â¨ $Z9$ ß^$óãƒ ÏmŠÏù Pã%æ 7Ï9ºŒ Ÿ‰è/ .`Ï ’Îû

او پا چا وویل: زه په خوب کي اوه څوربې غواوې ګورم چي اوه ډنګري غواوي ئې وخوري او اوه شنه وږي او اوه نور وچ، درباریانو! ما د خپل خوب په تعبیر خبر کړئ که د خوبونو په تعبیر پوهېږئ. هغوی (په ځواب کې) وویل: دا هسي د خیالاتو ګډوډ ده (ګډ وډ خوبونه دي) او موږ د دغو خیالي خوبونو په تعبیر نه پوهېږو. او له هغو دوو نه یوه ژغورل شوي کس، چي له څه مودې وروسته خبره ورپه یاد شوې وه، وویل: زه به مو پرې خبر کړم، ما (زندان ته (د یوسف علیه السلام د لیدو لپاره) ولېږئ!، (هغه وویل): اې رښتونې یوسفه! د اوه څوربو غواوو چي اوه ډنګري غواګاني ئې وخوري او اوه شنو وږیو او اوه وچو وږیو په تعبیر مو خبر کړه، ښایي (د مجلس له پورته کېدو د مخه) ورستون شم، هیله ده چي پرې پوه شي. (یوسف علیه السلام) وویل: تر اووو کلونو به پر له پسې کر کښت کوئ، څه چي ترلاسه کوئ په خپلو وږیو کي ئې پرېږدئ مګر هغه لږه برخه ئې چي خورئ ئې، بیا به له دې وروسته اوه نور سخت (کلونه) راشي، چي هغه به ټول هغه څه درنه وخوري چي ورته ذخیره کړي مو وي، مګر هغه لږه برخه چي ساتئ ئې. بیا به له دې وروسته داسي کال راشي چي په هغه کي به پر خلکو بارانونه وورېږي او په هغه کي به (خلك د مېوو) عصاره وباسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دغو مختصرو آیتونو کي لاندي مهم مطالب زموږ مخي ته راځي:

دا څلورم خوب (رؤیا) ده چي په دې سوره کي ئې یادونه کېږي او ښیي چي کافر او مسلمان، ظالم او مظلوم، ښه او بد انسانان، ټول خلك له خوبونو سره مخامخ کېږي، ځیني ئې جدي انګېرې او د تعبیر هڅه ئې کوي، غواړي پوه شي چي خوب ئې څه پیغام ورته لري، ځیني ئې جدي نه نیسي، یا ئې د ورځنیو فعالیتونو تسلسل ګڼي، یا هسي ګډ وډ خیالات او یا ئې د هغو هیلو او آرزوګانو انعکاس چي نه دي ترسره شوې، په شا تمبول شوې هیلي ئې ګڼي چي په خوب کي ځان ښیي، د همدې لپاره د خوبونو له څنګه په بې پروایۍ تېرېږي او دا زحمت ځان ته نه ورکوي چي تعبیر ئې کړي او په هغه پیغام د پوهېدو هڅه وکړي چي خوبونه ئې له ځان سره لري. د انسان ((رؤیا)) ښیي چي انسان له محسوس او ملموس برخو نه علاوه هم ډېر څه لري، د فهم او درك دنیا ئې یوازي په محسوساتو کي نه راخلاصه کېږي، د ده د فهم او درك دنیا ډېر نور پراخ او پېچلي ابعاد او اړخونه هم لري، که هغه په خپلو ظاهري حواسو سره مشهود او ملموس شیان او تر سترګو کېدونکې نړۍ درك کوي؛ په لا شعور کي د زمان او مکان له پولو اوړي، له غیبي نړۍ نه، د پردو او حجابونو له ماورا نه پیغامونه ترلاسه کوي، دا پیغامونه څه ډول ور رسېږي، سرچینه ئې چېري ده، څوك دئ؟ څه دئ؟ څنګه په خوب کي په هغه څه پوهېدی شي چي په ویښه نه شي پرې پوهېدی؟ دا پوښتنې ځواب غواړي، منصف څېړونکي نه شي کولای چي له څنګه ئې په بې پروایۍ تېر شي. که موږ په خپل ژوند کي د تخمینونو او انګېرنو په مرسته وړاند وینې کوو او ډېر ځله مو وړاندوینې سمې خېژي، که په خوب کي داسي څه ګورو چي څه موده وروسته تحقق مومي، د دې لپاره څه توجیه وړاندي کولی شو؟ مګر کولی شو د یوه کس داسي په لسهاوو خوبونه او په ټولي نړۍ کي د لکونو خلکو داسي خوبونه عادي او بې اهمیته خبره وګڼو او د تصادف نوم ورکړو؟ آیا لږ تر لږه د دې خبري په کولو مجبور نه یو چي زموږ مغز د خوب په حالت کي همغسي وړاند وینې کولی شي چي په ویښه ئې کوي؟ آیا دا خبره ډېره بېهوده او خوشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره نه ده چې څوك ووايي: زموږ مغز په وينبه كې سم او په غور او دقت سره كار كوي خو د خوب په حالت كې ئې هر تحليل ناسم او له غور او دقته پرته او ګډ وډ خيالات وي؟!! ډېر نامعقول انسان به د داسې خبرې كولو جرأت كوي، ډېر ناپوه انسان به دا ګمان كوي چې د خوب په حالت كې دماغ خپل كار پرېږدي، نه په قضاياوو غور كولى شي او نه ئې د غور او تفكر نتايج او لاس ته راوړنې د اهميت وړ دي!! حال دا چې په خوب كې د انسان يوازې د څو حواسو سويچونه بند او د انتظار (st andby) په حالت كې شي، نور دماغ د مخكې په څېر خپل كار ته دوام وركوي، ښايي د ځينو برخو توقف مغز ته د ښه غور او فكر كولو لا ښه موقع او فرصت په لاس وركړي. په هر صورت؛ خوب يو حقيقت دئ، رښتيا ختل ئې داسې څه چې انكار ترې ګران دئ. د هغو خوبونو لپاره څه توجيه وړاندې كولى شو چې د راتلونكو پېښنو خبر راكوي او خبر ئې هم ډېر دقيق؟ آيا پر عالم الغيب خداى باندې له ايمان نه پرته بل تفسير او تعبير ورته درلودى شو؟ د الله تعالى د اثبات لپاره له خورا كوټلو دلايلو څخه يو دليل همدغه د انسان خوبونه دي.

له الفاظو جوتېږي چې د مصر پاچا پرله پسې يو خوب ويني، بالآخره خپل خوب ځينو درباريانو ته تېروي او ترې غواړي چې تعبير ئې ورته ووايي، د بيان انداز داسې دئ چې پاچا هسې په كوم مجلس كې ځينو درباريانو ته خپل خوب تېر كړى او ورته ويلي ئې دي: كه د خوبونو په تعبير پوهېږئ نو زما دا خوب تعبير كړئ، د بابيل دا وينا هيڅ وزن نه لري چې پاچا سهار وختې ټول درباريان، نجوميان او جادوګران راوغوښتل چې د ده خوب ورته تعبير كړي!! نه خو دا خوب د دومره ستر او عاجل اقدام غوښتنه كوي او نه هيڅ هوښيار انسان د يوه خوب لپاره دومره ستره غونډه جوړوي!! د درباريانو له دې ځوابه چې پاچا ته ئې وويل: دا كوم معنى لرونكى خوب نه دئ، موږ ئې په تعبير نه پوهېږو ، معلومېږي چې نه پاچا خپل خوب جدي ګڼلى او نه ئې درباريانو.

دا خبره هم د خاصې پاملرنې وړ ده چې قرآن دا پاچا د فرعون په نامه نه يادوي، بلكې د ملك (پاچا) په نامه ئې يادوي، د وروستيو علمي تحقيقاتو په ترڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي دا خبره معلومه شوې چې د يوسف عليه السلام په دور کي د مصر پاچايان د فرعون په نامه نه يادېدل، ډېر وروسته د فرعون نوم ورته غوره شوی، تحقيقات ښيي چې د هغه وخت پاچايان د هکسوس په نامه يادېدل چې له ۱۷۳۰تر ۱۵۸۰مخکې له مېلاده ئې پر مصر حکومت کړی، له دغو تحقيقاتو هم معلومېږي چې د بايبل دا وينا غلطه ده چې نوموړی پاچا د فرعون په نامه يادوي.

د دربار ساقي، د يوسف عليه السلام د زندان ملګري ته د دې خوب له اورېدلو سره سم، يوسف عليه السلام ورپه ياد شو او وئې ويل: زه کولای شم دا خوب تعبير کړم، په دې شرط چې ما زندان ته ولېږئ. هلته يو ځوك راسره وو چې خوبونه ئې په ډېر دقت سره تعبيرول، د ساقي له دې خبري چې (ما ولېږئ) په ډاګه معلومېږي چې دی يو غلام دئ نه کوم مشر او د بايبل د وينا له مخي رئيس!! هغه يوسف عليه السلام ته ورغی، خوب ئې ورته تېر کړ، تعبير ئې ترې وغوښت او ټينګار ئې وکړ چې د درباريانو د مجلس له پورته کېدو نه مخکي د خوب تعبير ورته ووايي او يوسف عليه السلام بې له څه ځنډه د پاچا خوب داسي تعبير کړ: اوه څوربي غواوي د اوه برکتي کلونو نښه ده او اوه ډنګري غواوي د اوه وچ کاليو او قحطي کلونو څرګندونه کوي، اوه شنه وږې اوه حاصل لرونکي فصلونه په ګوته کوي او اوه وچ وږي د ذکر شويو اوه فصلونو هغه وچ شوي حاصلات په ګوته کوي چې په وړو کي به ساتل کېږي او د قحط په کلونو کي به استفاده ترې کېږي، د اوه برکتي کلونو حاصلات به د قحط په اوه کلنو کي مصرف شي، خو په دې شرط چې په وچو وږو کي وساتل شي، قحط اوه کاله دوام کوي، له هغه نه وروسته عادي حالت رامنځ ته کېږي، بارانونه به پيل شي او مصر ته به بيا پرېماني او سمسورتيا راوګرځي او خلك به د مېوو عصارې زبېښي. د مصر وګړي ښايي محتاط وي او د قحط په کلونو کي د ټولو غلو دانو له مصرفولو ډډه وکړي، هغوی بايد يوه اندازه غله دانه د تخم په توګه د راتلونکي کال لپاره وساتي، همدارنګه متوجه وي چې د غلو دانو د ساتلو او ذخيره کولو غوره طريقه دا ده چې په خپلو وږو کي وساتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له زندانه د یوسف علیه السلام د وتلو په اړه د بایبل وینا داسې ده چې د هغه د ستر شخصیت له شانه سره هیڅ اړخ نه لګوي، هغه ئې داسې معرفي کړی لکه چې ډېر بې حوصلې شوی وو، فقط یوې اشارې ته منتظر وو، د پاچا د پیغام له اورېدو سره ئې سم ځان تیار کړی، خپل سر او صورت ئې برابر کړی او نوې جامې ئې اغوستې دي او په تلوار سره د پاچا حضور ته حاضر شوی!! خو قرآن بیا وایي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

پاچا وویل: ما ته ئې راولئ؛ خو کله چې (د پاچا) قاصد ورغی، وئې ویل: بادار ته دې بېرته ورشه او وئې پوښته چې د هغو ښځو حال به څنګه وي چې خپل لاسونه ئې پرې کړل (څه به ورسره کېږي)؟ که څه هم زما پالونکی رب د دوی په هغه مکر ډېر ښه پوهېږي، (پاچا هغه ښځې راوبللې) وئې ویل: هغه وخت چې تاسو له یوسف نه د زړه مراد غوښتی وو، خبره مو څنګه وه؟! هغوی وویل: خدای ته پناه وړو! موږ په هغه کې هیڅ بدي نه ده لیدلې، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر د عزيز ښځي وويل: اوس حقيقت څرګند شو، ما ترې د زړه مراد وغوښت او هغه يقيناً چې له رښتونو انسانانو څخه دئ. (زما دا اعتراف) د دې لپاره دئ چې پوه شي په غياب کي مي خيانت ورسره نه دئ کړی او د دې لپاره چې (پوهېږم) خدای د خاينانو تدبيرونه نه هدايتوي (نه پرېږدي د خاينانو تدبيرونه دوی خپل مقصد ته ورسوي) او زه خپل ځان نه سپينوم، په دې کي شك نه شته چې نفس د بدۍ په لور ډېر هڅوونکی دئ، مګر هغه چې زما پالونکی خدای پرې ورحمېږي، بې شکه چې زما پالونکی رب ډېر مهربان بخښونکی دئ.

د يوسف عليه السلام د زندان ملګری بېرته وګرځېدو، د خوب تعبير ئې واوراوو، پاچا امر وکړ چې يوسف عليه السلام راولئ، د پاچا قاصد د ده له پيغام سره زندان ته ورځي او يوسف عليه السلام ته وايي: د مصر پاچا غوښتی يې، ستا تعبير ئې خوښ کړی اوس ستا ليدو ته منتظر دئ!! خو يوسف عليه السلام ، هغه د زندان د اولو ورځو يوسف نه دئ، له زندانه د وتلو په اړه څه تلوار او عجله نه لري؛ بلکي زندان ئې د خپلي مبارزې لپاره د سنګر په توګه غوره کړی؛ له خپل مولا پرته بل ته طمع او اميد نه لري، باور ئې دا دئ چې له زندانه د وتلو پرېکړه د الله تعالی له لوري کېږي، نو ځکه په ډېر متانت سره قاصد ته وايي: بېرته وګرځه او خپل بادار ته دې ووايه: د هغو ښځو برخليك به څنګه وي چې ده ته ئې هغه توطئه جوړه او زندان ته ئې ولېږو؟ بايد لومړی د هغي خبري سپيناوی وشي، زما (برائت) اعلان شي، که څه هم الله تعالی راته کافي دئ، هغه د دوی له توطئو ښه خبر دئ. ګورئ چې د يوسف عليه السلام متانت، صبر او زغم ټوله وضعه داسي بدله کړې چې اوس پاچا تلوار لري، هغه غواړي چې له يوسف عليه السلام سره ژر تر ژره ملاقات وکړي، د ده شرط مني، هغي ښځي راغواړي چې د عزيز مصر د مېرمني په محفل کي راغونډې شوې وې او پوښتنه ترې کوي: په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومه ورځ چې تاسو له يوسف عليه السلام نه د زړه مراد غوښتی وو، خبره څنګه وه، د پېښې جريان څنګه وو؟ ولې مو دا کار وکړ؟ د پاچا وينا او دريځ داسي دئ لکه چې د يوسف عليه السلام مدافع وکيل وي، له تحقيق او پلټنې نه مخکې د هغه خبري تصديقوي او له ښځو نه داسي استفسار کوي چې ګواکې د دوی جرم په بشپړه توګه ثابت او څرګند دئ او د شك او شبهې هيڅ مجال په کې نه شته، تولي ښځې وضع داسي ګڼې چې له اعترافه پرته بله چاره نه لري؛ نو ځکه وايې: خدای ته پناه وړو! موږ په هغه کې هيڅ بدي نه ده ليدلې، اصلي مجرم ورووړاندي کېږي او په ټول صراحت سره اعتراف کوي او وايي: اوس حقيقت څرګند شو، ما له هغه نه د زړه مراد وغوښت او هغه رښتونی او صادق دئ، په دوه دليلونو اعتراف کوم: يو دا چې غواړم هغه په دې پوه شي چې په غياب کې مې خيانت ورسره نه دئ کړی او تور مې نه دئ ورپوري کړی او بل دا چې اوس په دې باور يم چې الله تعالی نه پرېږدي خائنان په مکر او چل ول سره خپلو موخو ته ورسېږي، نه غواړم چې ځان سپين او تبرئه کړم، د انسان نفس تل هغه بدو کړو وړو ته هڅوي، له شره ئې يوازي هغه څوك ژغورل کېږي چې زما د مهربان رب پېرزوينه او رحم ئې په برخه شي، يقيناً چې زما پالونکی رب مهربان بخښونکی دئ.

که څه هم ځينو مفسرينو دا ګمان کړی چې وروستنۍ څو خبري د يوسف عليه السلام خبري دي، نه د هغې مېرمنې، د دوی دليل دا دئ چې دغه خبري د هغې مېرمنې له شأن نه ډېري اوچتې دي؛ خو دا توجيه په څو دلايلو کمزورې ده:

د بيان په هيڅ برخې کې داسي کومه نښه يا قرينه نه مومو چې ثابته کړي دا د يوسف عليه السلام خبري دي.

د آيتونو سياق او سباق او د کلام لړۍ له دې توجيه سره اړخ نه لګوي، برعکس په ټول صراحت سره ښيي چې دا د هغې مېرمنې د خبرو دوام دئ.

د دغو خبرو په دوران کې يوسف عليه السلام لا په زندان کې دئ او له پاچا سره نه دئ مخامخ شوی او مجلس ته نه دئ حاضر شوی، وروستی آيت همدغه راپه ګوته کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې خبرې لپاره هیڅ دلیل نه شو موندلی چې یوسف علیه السلام ووایي: غوارم چې د مصر عزیز پوه شي چې د هغه په غیاب کې مې له هغه سره هیڅ خیانت نه دئ کړی، ځکه چې د مصر عزیز د پېښې په ورځ له حقیقته خبر شو او د یوسف علیه السلام پر پاك لمنتوب او سپېڅلتیا ئې باور راغی.

د آیت دا برخه (إن الله لا یهدي کیدالخائنین)، په هیڅ شان نه شو کولای د یوسف علیه السلام قول وګڼو، دا کلام فقط له هغې مېرمنې سره ښایي، هغه باید ووایي: که چېرې دا ځل هم له یوسف علیه السلام سره خیانت وکړم او په کوم تور ئې تورن کړم او د دې پر ځای چې پر خپل جرم اعتراف وکړم هغه متهم کړم، نو د پخوانۍ پېښې په څېر به حقیقت څرګند شي، خدای د خاینانو توطئې، حیلې او بهانې رسوا او خنثی کوي او نه پرېږدي چې د توطئو په مرسته خپلو ناولو موخو ته ورسېږي.

د هغې مېرمنې مؤمنانه څرګندوني په واقع کې دا حقیقت ثابتوي چې د یوسف علیه السلام کړو وړو او د زندان له سنګر نه د ده مبارزې او جهاد د مصر په ټولنې باندې ژورې اغېزې کړې دي، ژوره تبدیلي په کې راغلې، دومره چې د پرون ورځې هغه مېرمن نن داسې مؤمنانه څرګندوني کوي، له دوو زنداني ملګرو سره د یوسف علیه السلام بحث او د خوبونو له تعبیرولو مخکې دوی د الله لارې ته بلل، هغه هم په دومره تفصیل او په دومره مضبوط استدلال سره، دا ښیي چې هغه په زندان کې آرام نه دئ ناست، په جدي، پرله پسې او نه ستړې کېدونکې توګه ئې دعوت چلولی او په دې بریالی شوی چې د مصر په ټولنې کې له فکري او اخلاقي لحاظه پراخه او ژوره تبدیلي راولي، یوه ستر بدلون او انقلاب ته لار آواره کړي او له همدغه زندانه د یوه سیاسي او اجتماعي انقلاب او بدلون راوستو لپاره شرایط برابر کړي.

متأسفانه لکه څنګه چې د مسیحیانو او یهودانو علماوو او مشایخو (احبار او رهبان) د الله تعالی له مقدس او لارښود کتاب نه قصې او شجرې جوړې کړې، داسې چې نن د دوی په مذهبي کتابونو کې د الله تعالی د مقدس کتاب وړه برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم نه تر سترګو کېږي، زموږ قصه خوښي هم د دوی تر اغېز لاندې راغلي او د يوسف عليه السلام له دغې عبرتناکې او لارښوونکې قصې نه ئې د يوې داسې بدکارې ښځې د مينې داستان جوړ کړی چې غوښتل ئې يو ښايسته ځوان په دام کې واچوي او له هغه نه د زړه مراد ترلاسه کړي، تر دې پورې چې د دغو قصه خوښو ځينو ادعا کړې چې يوسف عليه السلام د ژوند په وروستيو کې همدغه پر ده مينه مېرمن په نکاح کړه!!! دا په داسې حال کې چې نه په قرآن کې داسې کومه اشاره مومو او نه په رواياتو کې. له دې ارزښتناکې تاريخي قصې نه داسې نکل جوړول او پاېله ئې داسې راايستل نه يوازې د ناروغو اذهانو د بيمارو سليقو زېږنده ده، بلکې د دوی تعبير سل په سلو کې د دې قصې له روح او بنسټيزو موخو سره تصادم کوي، قصه اصلاً په دې اصل ولاړه ده چې دوه مخالف او متضاد شخصيتونه يو د بل په څنګ کې کېږدي او توپيرونه ئې په ګوته کړي، راوښيي چې يو څومره لوړ دئ او بل څومره ټيټ، يو څومره پاکيزه، امين او صادق دئ او بل څومره ناولی، خائن او بې وفا، يو د خدای مخلص بنده او بل د شيطان او نفس مطيع بنده، عجيبه ده چې دغه بيمار کسان داسې غلط او معکوس نتايج ترې اخلي او دا متضادې بېلګې او متفاوت شخصيتونه سره پخلا کوي!! آيا دا شونې ده چې يو پيغمبر له هغه جلال او عظمت سره داسې ښځه په نکاح کړي؟ بايبل هم د خپلو شجرو په ترڅ کې ليکلي چې فرعون يوسف په يوه مصري نوم، صفنات فعنيح، ونوماوو او د فوطي فارع کاهن لور اسنات ئې ورته راواده کړه!!!

قرآن دربارته د يوسف عليه السلام د ورتلو په اړه داسې فرمايي:

Pö×$$ 7 Rĵ A$% ¼çJ÷. $B÷ù ÓÅÿöZÏ çóÂ Î÷ GÖ& ÿäiÎ ’Îqçã$s? ÎJ$$A$%r

Òšî æ ãá Šÿm ’Îû ÇÚ öF{$ÈË“z 4?ã ÓÍÏùèô A% ÇÎÈ éüB& ûüåB $Z#$!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÜŠÅ ç ã$±„ ß§ øm $k]ÏB ã§6Gƒ ÇÚ öF{$’Î # ßqãä $Y6B 7Ïj°‹ . r ÇÎÎÈ

žöz í•Å F $ãô V r ÇÎÏÈ ûüZÅ ó B $•ô & ß‹Å ç Ÿ r ã$±® `B $ZÏ q•Î

ÇÐÈ bqà)Gƒ (q ç . r (qZB#ä ûïÏ%©

او پاچا وویل: هغه ما ته راولئ چي د ځان لپاره ئې خاص (مشاور) وټاکم، خو له هغه وروسته چي خبري ئې ورسره وکړې وئې ویل: ته (له همدې) ننني ورځي زموږ په دربار کي واکمن امین یې (د پاچا معتمد با صلاحیته چارواکی او د ټولو دولتي شتمنیو امین)!! ده وویل: ما (یوازي) د دولت د خزانو پر چارو وګماره، باور وکړه چي ښه او پوه ساتونکی به وم (هم ئې د ساتنې له عهدې وتلی شم او هم ئې د سم مصرف او په خپل مناسب ځای د لګولو بصیرت او پوهه لرم) او په دې توګه مو یوسف په هغه ملك کي متمکن کړ، چي هر ځای او په هر ډول ئې غوښتل مېشت کېدی شو، چا ته چي مو خوښه شي خپل رحمت او پېرزوینه ورپه برخه کوو او موږ د نېکانو اجر او بدله نه ضایع کوو. او د هغو لپاره چي ایمان ئې راوړی او پرهیزګاري ئې کوله، اخروي اجر او بدله تر دې هم ډېره غوره ده .

پاچا له یوسف علیه السلام سره تر ملاقات نه مخکي تصمیم درلود چي هغه د خپل خاص مشاور په توګه وټاکي؛ خو له هغه سره له خبرو وروسته ئې تصمیم بدل شو او هغه ئې د دربار د معتبر او باصلاحیته وزیر او د ځان د معتمد په توګه وټاکو او خپله فیصله ئې ورته ابلاغ کړه، مګر یوسف علیه السلام د دې پرېکړې او منصب له منلو انکار وکړ او وئې ویل: ما د دې منصب پر ځای یوازي د مصر پر خزانو وګماره، زه به په پوره احتیاط او امانتدارۍ سره د هغو ساتنه وکړم، زه په ځان کي د دې ښانګې د اداره کولو صلاحیت او توان وینم، پاچا له خپل نظره

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېرېږي او د یوسف علیه السلام له رأيي سره توافق ښيي او د دولت د دغي څانګي بشپړ صلاحیت ورسپاري.

د آیت له دې برخي (یتبوأ منها حیث یشاء) نه دوه مطلبونه اخیستل کېږي:

الف_ د مصر ټول هېواد د ده د صلاحیت او واکمنۍ په کړۍ کي شامل وو، چېري چي ئې غوښتتل او سېدلی شو، د مصر هیڅ سیمه د ده د واکمنۍ او اختیار له ساحې بهر نه وه.

ب_ په هغه نظام کي ئې چي هره وظیفه او هر مقام غوښتی وی، بې له ځنډه ئې ترلاسه کولی شو، هیڅوك او هیڅ څه ئې په مخ کي خنډ کېدی نه شو.

حکیم خدای جل شأنه په تدریج سره یوسف علیه السلام هغه مقام ته ورساوو چي په مصر کي متمکن شي، د ده پر مخ د واکمنۍ ټولي لارې پرانیستی شي، قدرت ته د رسېدو ټول اسباب ورته برابر شي، د هغه د ستر او لوړ شخصیت ټولي جلبوونکې برخي د هغې ټولني د مختلفو طبقو او اصنافو لپاره رابرسېره شي، د خلکو اعتماد او باور، احترام او محبت ورته راجلب شي، پس له هغه چي د مصر ولس د ده له اوچتو استعدادونو، صداقت، امانت، پاك لمنتوب او نفس او هوس ته نه تسلیمېدا نه خبر شول، په زندان کي د ده صبر، زغم، مقاومت، ثبات او متانت ټولو ته څرګند شو، خلکو ولیدل چي د مصر پاچا د ملاقات بلنه ورکړه؛ خو ده ونه منله او تر هغه ئې دربار ته له تلو انکار وکړ چي د ده برائت اعلان شي، له پاچاهۍ نه رالاندي د هېواد تر ټولو لوړه عهده ورته سپارل کېده خو ده ونه منله او د دې پر ځای ئې داسي دندې ته ملا وتړله چي د هغې له لارې د خپل مظلوم ولس خدمت وکړی شي، د ده پوهه، بصیرت او درایت ټولو ته ثابت او څرګند شو، د ده لوړ او پیاوړی شخصیت او فکري او اخلاقي عظمت داسي وو چي هیڅ ورسره رقابت او سیالي نه شوی کولی، د مصر ټوله واکمني ئې عملاً په لاس کي پرېوته، پاچا له یوه سمبول نه زیات حیثیت نه درلود، د قحط په کلونو کي د اقتصادي چارو په اداره او سمون کي او له هغه ستر بحران نه د خلکو په ایستلو کي د ده درایت، وړتیا او اهلیت په بشپړه ډول راڅرګند شو، هغه نور عملاً

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پاچا ولیعهد وو، د پاچا له مرګه وروسته ده ته د قدرت په لېږد کې هیڅ خنډ نه وو پاتې، په دې توګه مالك الملك خدای جل شأنه د هغه وخت د لوی هېواد واکمني یوسف علیه السلام ته وسپارله او د ده بلامنازع واکمني ئې پر هغه پراخ او ستر ملك محققه کړه.

هو! دا الله تعالی جل شأنه دئ چې د خپل رحمت او پېرزوینو سیوری پر هغه چا غوړوي چې دی ئې په خپله خوښ کړي او د دې لپاره ئې اهل او وړ وګومي، هغه نه یوازې د خپلو صالحو بنده ګانو اجر نه ضایع کوي؛ بلکې دنیوي او اخروي بدله ئې تر خپل حق څو برابره زیاته ورکوي، نه یوازې په دنیا کې د دوی پر نېکو او غوره کړنو باندې مثبت نتایج مرتب کوي، بلکې په آخرت کې تر دنیا غوره بدله ورکوي، د دوی تقوی او ځان ساتنه د دې باعث شي چې په دنیا او آخرت کې غوره بدلې تر لاسه کړي، هر څوك چې د ایمان په لار کې ثابت پاتې شو او د مبارزې په لوړو ژورو کې مأیوس نه شو، یوې بلې خوا ته ونه ښویېد، ښې او چپ لوري ته منحرف نه شو او په اراده او عزم کې ئې تزلزل رانغی، هغه دې مطمئن اوسي چې عزیز خدای ئې د بري ضامن دئ، نه پرېږدي چې قربانۍ ئې ضایع شي او هڅې ئې بې نتیجې پاتې شي.

بایبل تر دې عنوان لاندې چې (د یوسف ورونه مصر ته ځي)، لیکي: (یعقوب خپلو زامنو ته وویل: ولې ناست یئ او هسې یوه بل ته ګورئ... اورېدلي مې دي چې په مصر کې غله ډېره ده... مخکې له دې چې له لوږې ومرو؛ ولاړ شئ او له هغه ځایه غله راوړئ... لس زامن ئې وخوځېدل... یعقوب بنیامین ورسره ونه لېږو... دوی د یوسف خوا ته ورغلل... سجده ئې ورته وکړه... یوسف وپېژندل... خو په غصې سره ئې دوی ته وویل: له کوم ځایه راغلي یئ؟ دوی ورته وویل: له کنعانه د غلې اخیستلو لپاره راغلي یو... یوسف ته خپل خوبونه ورپه یاد شول.. ورته ئې وویل: تاسو جاسوسان یئ او د احوال معلومولو لپاره راغلي یئ... هغوی وویل: سالاره! موږ د غلې اخیستلو لپاره راغلي یو، جاسوسان نه یو، یوسف ورته وویل: نه تاسو جاسوسان یئ!! هغوی وویل: باداره! موږ ټول دولس ورونه وو، پلار مو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنعان کې دئ، یو هلته پاتې شو، بل مړ شوی... یوسف ورته وویل: څنګه به دا معلوموو چې تاسو رښتیا وایئ؟ یوازې په هغه صورت کې به ستاسو خبره ومنم چې کشر ورور مو هم راولئ... که داسې ونه کړئ د فرعون په سر مې قسم چې له مصره د وتلو اجازه به درنه کړم... یو کس دې ولاړ شي او خپل ورور دې راولي، نور به دلته په زندان کې وي... بیا ئې ټول تر دریو ورځو بندیان کړل،... په درېیمه ورځ ئې ورته وویل: زه له خدایه وېرېدونکی انسان یم... تاسو ټول خوشې کوم... یو کس به په زندان کې پاتې وي، نور مو غله کور ته ورسوئ، خو خپل کشر ورور به راولئ او په دې سره به ما ته ثابته شي چې تاسو صادق یئ او زه به ستاسو له وژلو تېر شم!! دوی دا شرط ومنلو!! بیا ئې سره وویل: له دې ستونزو سره په دې خاطر مخامخ شوي یو چې له یوسف سره مو بد وکړل... یوسف د دوی خبرې اورېدې او دوی نه پوهېدل چې یوسف پرې پوهېږي!! ... بیا یوسف په پټه خپلو نوکرانو ته وویل: جوالونه ئې له غلو ورډك کړئ او د دوی خپلې پیسې هم د غلې په منځ کې پټې کېږدئ... غله ئې پر خرو بار کړه... د لمر لوېدو پر مهال یو ځای تم شول... یوه ورور ئې د خپل جوال خوله پرانستله چې خره ته دانه ترې ورکړي... ناڅاپه ئې ولیدل چې پیسې ئې د جوال په خوله کې پرتې دي... ورونو ته ئې وویل ... هغوی له وېرې لړزېدل چې دا لا خدای څه بلا راباندې راوستله!! ... کنعان ته ورسېدل... ټوله قصه ئې پلار ته تېره کړه... کله چې ئې بارونه پرانستل خپلې پیسې ئې ومونده‌لې... پلار هم ډېر وار خطا شو او وئې ویل: ولې دا مصیبتونه راباندې راځي...)

د بایبل په دې برخې کې هم له ادبي لحاظه ډېر رکاکت شته او هم یوسف علیه السلام او د ده پلار ته داسې نامناسب حرکات او نامناسبې خبرې منسوب شوې چې د دوی له شأنه ډېرې لرې دي!! ورونه په مرګ ګواښل، زندان ته ئې لېږل، د یوسف په شته والي کې دا خبرې کول چې له یوسف سره مو بد کړي ول ځکه له دې مصیبت سره مخامخ شوو، د فرعون په سر لوړه کول... دا ټولې خبرې نه یوازې نامعقولې دي بلکې ښیې چې دا قصه له ځانه جوړه شوې. راشئ وګورو چې قرآن

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې هکله څومره په زړه پوري او درنه وينا لري:

$B9r ÇÎÑÈ brãÅZã ¼ç9 Ndr ô§ù•èù Ïøã (qèz ‰ù # ß'qãäq÷z Ï äs$_r

'Îréþô šc ‡•? ÿw Nå3‹Î/& ô`B Nä3©8 '¯Î 'ÎqçøA% Nd¨Î$gg2 Nd"g_

"Ï‰Zã Nä3 ©ø Ÿxù ¾ïhÎ 'Îqè?ù ó©bîù ÇÎÐÈ û,îï\B$$ŠçØz $R&r ©ø3$$

ìÏ»Š©ÿ9 A$%r ÇÌÈ bqè»ÿ9 $RÎr ç$/& ç¥ã Šï»Žã™ (q9$% ÇËÈ Èbqç)? ÿwr

ô§Î‌d& #‹Î (þç)R$ #ŒÎ $kXqèèƒ ô§Ÿè9 NÍÎ‰ní 'Î Nåè»ŸÒÎ (qèô $

ÇÌÈ šc qãÅ ëƒ ô§Ÿè9

د يوسف ورونه راغلل او د هغه محضر ته ننوتل، داسي چي ده وپېژندل خو دوی ونه پېژاندو او چي كله ئې په خپلو بارونو سمبال كړل ورته ئې وويل: خپل هغه ورور هم راولئ چي له پلاره مو (ورور) دئ، نه گورئ چي زه ډكې ډكې پيمانې وركوم او ښه مېلمه پال يم؟ خو كه ئې ما ته را نه ولئ؛ نو نه به له ما سره تاسو ته كومه پيمانه وي او نه به ما ته رانږدې كېږئ. هغوی وويل: له پلاره به ئې حتماً د ده (د لېږلو) غوښتنه وكړو او موږ هرومرو د دې كار كوونكي يو. خپلو (مؤظفو) زلميانو ته ئې وويل: د دوی هغه مال چي (د غلې په بدل كې ئې وركړی)، (په پټه) د دوی په پېټو كې كېږدئ، داسي چي كور ته د ستنېدو پر مهال پرې پوه شي، ترڅو بېرته راوگرځي.

گورئ چي په دغو لنډو آيتونو او مختصرو الفاظو سره؛ عظيم الشأن قرآن څومره حقايق بيان كړي او څومره ژوري لارښووني ئې زموږ مخې ته ايښې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه ئې د بايبل غلطي ويناوي تصحيح کړې؟! لکه څنګه چې د يوه جامع او بليغ کلام تقاضاء ده قرآن پرته له دې چې ووايي يوسف عليه السلام خپل کار څنګه پيل کړ، د ښېرازه کالونو په دوران کي ئې څه وکړل او د وچ کاليو لپاره ئې څه تياری ونيو؟ سره له دې چې په دې اړه ئې هيڅ نه دي ويلي او خبره ئې له هغه ځايه پيل کړې چې د ده ورونه د غلې اخيستلو لپاره مصر ته راغلي او د ده په حضور کي ودرېدلي، له همدې نه د قرآن هر هوښيار لوستونکی په دې پوهېږي چې يوسف عليه السلام په دې موده کي کوم کوم کارونه کړي، له دې آيتونو نه معلومېږي چې:

يوسف عليه السلام په خپلو لوړو قايدانه استعدادونو سره په کار پيل کړی، د مصر د ځمکو ښېرازه کولو او د کر کښت وضعيت ښه کولو ته ئې خاصه پاملرنه کړې، د پاچا د خوب تعبير ته په پام سره ئې په لومړيو اوه کلونو کي پريمانه غله اخيستلې او په ګودامونو کي ئې ذخيره کړې، د قحط د کلونو لپاره ئې پوره تياری نيولی، د قحطي په رارسېدو سره ئې دا کارونه کړي: د غلو دانو لپاره ئې مناسبه بيه ټاکلې، د هغې غلې مقدار ئې ټاکلی چې ښايي يوه يوه کس ته د مناسبې دولتي بيې په مقابل کي ورکړې شي، هر څوك بايد په خپله د غلې اخيستلو لپاره حاضر شي، د غلې پلورلو لړۍ ئې تر خپل نظارت او څارنې لاندي پيل کړې، په داسي حال کي چې د مصر په نورو سيمو کي خلك له سختې قحطۍ سره مخامخ ول، په مصر کي د غلې د زياتوالي او ارزانۍ انګازې هري خوا ته رسېدې او خلك له لرېو لرېو سيمو، ډله ډله د غلو اخيستلو لپاره مصر ته راتلل او د ضرورت وړ غله ئې په ډېره ارزانه بيه ترلاسه کوله او د مصر د چارواکو د ښه نظم، ښو اخلاقو او ښې مېلمه پالنې ښې خاطرې ئې له ځانه سره وړلې.

د يوسف عليه السلام ورونه هم د غلې د پېرلو لپاره مصر ته ورځي، په خپل نوبت سره د يوسف عليه السلام حضور ته منل کېږي، يوسف عليه السلام هغوي وپېژندل، خو دوی د هغه په پېژندلو کي ځکه پاتې راغلل چې په کوهي کي د ده له غورځولو تر دغه دمه نږدې شل کلونه تېر شوي وو، په هغه وخت کي يوسف عليه

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام تنکی ځوان وو، څه موده ئې د عزیز مصر په کور کې تېره کړه، نږدې لس کلونه ئې په زندان کې تېر کړل، له واکمنۍ نه ئې تر اوو کلونو زیاته موده تېره شوې وه، دغې اوږدې مودې له خپلو لوړو ژورو سره د یوسف علیه السلام په ځیرې کې ډېر بدلون راوستی وو، په ځانگړې توگه، هغوی دا تصور هم نه شو کولای چې ښایې د دوی جفا سپزلی ورور به داسې ستر مقام ته رسېدلی وي، د حضور هیبت او د احتیاج او ضرورت احساس هم نه پرېږدي چې انسان تر ځان لوړ لوري ته ځیر شي او د څېرې خطونه ئې په دقت سره وارزوي او وئې پېژني.

د غذايي موادو د تجارت او احتکار د مخنیوي لپاره د هرې کورنۍ پر هر وگړې به په ټاکلې اندازه غله خرڅېدله، هر بالغ نارینه باید په خپله د خپلې ټاکلې غلې د پېرلو لپاره حاضر شوی وی، د یوسف ورونو د خپل معذور او په سترگو ړوند پلار او ناسکه ورور لپاره هم غله وغوښته، د پلار عذر ئې ومنل شو؛ خو د ورور په اړه ورته وویل شو: په وروستي ځل باید هغه هم دلته راولئ، که چېرې مو دروغ ویلي وو او هغه مو حاضر نه کړ، نو زموږ خوا ته نور مه راځئ او د غلې تر لاسه کولو طمع هم مه کوئ!! گورئ چې د بایبل او قرآن د ویناوو تر منځ څومره ژور توپیرونه شته، بایبل د یوسف علیه السلام چلند داسې انځور کړی لکه د یوه کم ظرفه انسان چلند، داسې الفاظ او کارونه ئې هغه ته منسوب کړي چې د یوه ستر شخصیت له شأنه ډېر لرې دي، خو د قرآن عظیم الشأن څرگندونې داسې دي چې د یوسف علیه السلام ستر شخصیت، صبر، زغم او تدبر په کې له ورایه ښکاري، د قرآن له وینا معلومېږي چې یوسف علیه السلام له خپلو ورونو سره په معامله کې ډېر محتاط دئ، هڅه کوي چې د ده له کومې وینا او حرکت نه د ده د ورونو حساسیت او حسادت راونه پارېږي او مصر ته له راتلو او د ده په خوا کې له مېشتېدو ډډه ونه کړي، دا اندیښنه هم ورسره ده چې داسې نه ورور ته ئې کوم ضرر ورورسوي. هغو کسانو ته چې د بدوي او صحرايي ژوند په باب پوره او دقیق معلومات نه لري، په دې مطلب پوهېدل لږ گران دئ چې یوسف علیه السلام ولې په هماغه لومړني ملاقات کې خپلو ورونو ته ځان معرفي نه کړ؟ د هغه وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نيمه بدوي ژوند غوښتنه او تقاضا دا وه چي يوسف عليه السلام له خپلو ورونړو سره په ډېر احتياط چلند وکړي، د دوی اعتماد جلب کړي، له داسي تدبيره کار واخلي چي لومړی د ده سکه ورور روغ رمټ ورته راورسوي، مصر ته په مکررو تلو راتلو او د وړيا مرستو په ترلاسه کولو سره او د ده د ډېر ښه سلوك په ليدو سره ډاډه او مطمئن شي چي يوسف عليه السلام هغوی ته د ضرر رسولو او انتقام نيت نه لري او کولی شي په بشپړ ډاډ، اطمئنان او درناوي سره د ده په څنگ کي ژوند وکړي او د ورور گلوی له معاملې ئې مطمئن او ډاډه وي.

په نيمه بدوي کورنيو کي کله کله يو ناسنجول شوی او بې احتياطه حرکت د يوې لويې کورنۍ د بشپړې تباهۍ لامل شي، يوسف عليه السلام يوه ترخه تجربه درلوده، ښايي محتاطانه عمل ئې کړی وی، ښايي هغه وخت ئې ځان خپلو ورونړو ته معرفي کړی وی چي له يوه پلوه ئې خپل ورور په لاس ورغلی او له بله پلوه ئې پر خپلو کينه کښو او حسودو ورونړو باندي د هر ډول شاته تگ لارې بندې کړې وی، غوښتل ئې ورونړو ته ثابته کړي چي د ده په اړه ئې اشتباه کړې، بې موجبه ئې حسادت ورسره کړی، دا ورور دوی ته مينه او درناوی په زړه کي لري، غواړي د تل لپاره د ده په خوا کي په عزت او درناوي سره ژوند وکړي، نه ښايي له داسي مهربان ورور سره د دښمنۍ لار غوره کړي، دوی ته ئې تر هغه ځان معرفي نه کړ چي پر خپلو اشتباهاتو او قصور پوه شي، له دې پرته بله لاره ورته پاتې نه وي چي د دښمنۍ پر ځای ورورې ورسره وپالي، کله چي هغوي هر يو د دې ناپېژندوی سړي د شرافت، مېلمه پالنې، فضيلت او احسان په اړه په خپلو منځونو کي هم او د خپلي کورنۍ په وړاندي هم په مکرر ډول يادونه کړې او په وار وار ئې ستايلی، پس له هغه چي دوی پوه شي دا همغه کس دئ چي دوی ورسره حسادت کاوو او په څاه کي ئې وغورځاوو، همغه چي دوی په بده سترگه ورته کتل، د دښمنۍ وړ ئې گاڼو، دا يو مهربان ورور دئ، د ستايلو وړ شخصيت، دا دئ په نه پېژندل شوې څېرې کي ئې د ده څومره ستاينه کړې، هر ځای او د هر چا په وړاندي ئې دی ستايلی؛ مگر دا له عقل او انصافه لرې خبره نه ده چي له همدې شخصيت سره د

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف علیه السلام په خبره کي حسد وکړي؟! په دې توګه به دوی په خپلې اشتباه پوه شي او په خپل دریځ کي به بدلون راولي.

یوسف علیه السلام نه یوازي دا چي له دوی نه د خپل ورور د راوستلو کلك تعهد اخلي بلکي داسي تدبیر کاروي چي ټوله کورنۍ د ده د ورور په لیږلو توافق وکړي، دا ترتیب ئې ونیولو چي د دوی راوړې بضاعه (هغه جنس چي د غلې د پېرلو لپاره ئې له ځان سره راوړي وو) بېرته کورنۍ ته مسترد شي، خو له دې وېرې چي که ئې خپلو ورونړو ته وسپاري ښایي ضایع شي او خپل پلار ته وو ایي چي غله ئې د همغه جنس په بدل کي اخیستې ده، د خپلو ورونړو په امانتدارۍ بې باوره وو، نو ځکه ئې خپلو معتمدو زلمیانو ته وویل: د دوی راوړي توکي د غلو په پېټو کي داسي ځای په ځای کړئ چي فقط کور ته له رسېدو وروسته او هغه وخت پرې پوه شي چي خپل پېټې پرانیزي، چي په دې سره به ټوله کورنۍ تشویق شي او مصر ته د ده د سکني ورور له لیږلو سره به توافق وکړي.

د (درهم) او (دینار) پر ځای د ((بضاعه)) د کلمې استعمال دا ښیي چي هغه مهال پېر پلور جنس د جنس په بدل کي وو او لا سیکه نه وه رایج شوې، د بایبل دا وینا هیڅ وزن او اعتبار نه لري چي د یوسف علیه السلام ورونړو سکې له ځان سره وړې وې، له دې خبري دا هم معلومېږي چي د دوی د راوړو توکیو حجم هومره وو چي د غلې په پېټو کي ئې پټول ګران کار نه وو، له دې ټولو خبرو دا جوتېږي چي د دوی (بضاعه) باید ګاڼې وي چي د مجبوریت له مخي ئې د غلې په بدل کي ورکړې وې، احتمالاً د دې صحنې لیدل یوسف علیه السلام سخت ځورولی او تصمیم ئې نیولی چي دا ګاڼې سلامت او په بشپړه توګه د ده کورنۍ ته ورسېږي او په دې سره هم د ورونړو او هم د کورنۍ د نورو غړو باور او اعتماد ترلاسه کړي.

قرآن ورپسې فرمایي:

R z & $YèB @Åö'ù @ö2ß$ZË ìŽä R/'»ŷ {q8% ôûg‹Î& #<Ï {pã_' $Џ=ù

(c) ketabton.com: The Digital Library

$JŸ2 žvĵ Ïøã Nä3B#ä @d A$% ÇÏÎÈ bqãŸ»s9 ¼çµ9 $R̂r @Gò6 R

ÇÏÎÈ ûüÏqŞ9$$Ñmö qèr $žŸ»m Ïöz ª! $$ @ö% `B Ï‹Å& #?ã NäçŸB&

ÓëR $B R/'»7 {q8% NÏŽÒĵ ÒŠâÓß Fè»Ÿ Ï {r% ` r ÓßèFB {qS Gù $#9r

9ë/ @ø. BŠ“Rr $R% { & ăÿtßr $Z-ë& çÜRr $YØĵ ÒŠâ$Yçè»Ÿ Ï ¾ÏÉd

$ZÏöqB Eqêé 4Ï®m Nä6 èB ¼ã#ÅÅÖé ô9 A$% ÇÏÎÈ Ž•Å„ @øŸ2 7Ï°Œ

ª! A% Óß)ÏöqB ṃö?#ä $$=ù Nä Þ$tã b& Wĵ ŷÏnÎ ÓÍ_ÝèF9 «! $šÆ Ï B

{qè Š$r 7Ïh°r 5> $/ .`Ï B {qè ö? Ÿw ÓÍ_6»ƒ A$%r ÇÏÎÈ ®‹Ï r ÃqŠ R $B 4?ã

+ žvĵ Nõtç$Ẽĵ äó« `Ï B «! $šÆ Ï B NäZã ÓÍ_ôé$Br pÎhŸGB 5> °qß ôÏ B

ÇÏÈ bqè%2 qFB$ÈÈ@qGŠù Ïøær Mù)q? Ïøã

كله چي دوى خپل پلار ته وگرځېدل، وئې ويل: پلاره! له موږ نه ئې يوه پيمانه وسپموله، نو خپل ورور مو راسره ولېږه تر څو (بشپړي) پيمانې ترلاسه کړو، موږ به ئې خامخا ساتونکي وو. پلار ورته وويل: آيا د ده په اړه داسي باور درباندي وکړم لکه مخکي چي مي د ده د ورور په اړه باور درباندي کړی وو؟ همدا او بل څه نه؟ خدای خورا ښه ساتونکی دئ او هغه تر هر رحم کوونکي زيات مهربانه دئ. خو کله چي دوى خپل پېټي پرانستل؛ نو خپله بضاعه (جنس) ئې وموندو چي ورگرځول شوى، وئې ويل: نور نو څه غواړو؟ دا هم زموږ بضاعه (جنس) چي بېرته راکړى شوى،

(c) ketabton.com: The Digital Library

(پربېږده چې بیا ولاړ شو) او خپله کورنۍ له لوږې وژغورو او د خپل ورور ساتنه وکړو، دا خو یوه آسانه پیمانه ترلاسه کول دي!! وئې ویل: تر هغه به ئې درسره ونه لېږم چې کلکه الهي ژمنه راسره وکړئ چې بېرته به ئې رارسوئ مگر دا چې محاصره او ایسار کړی شئ او چې کله ئې کلك قول ورکړ، وئې ویل: پر هغه څه چې موږ ئې وایو الله وکیل او ذمه وار دئ. وئې ویل: زامنو! له یوې دروازې (ښار ته) مه ننوځئ، له مختلفو دروازو ورننوځئ او زه (په دې وینا سره) د الله کومه پرېکړه درنه نه شم دفع کولی، د پرېکړو واك خو یوازې له الله سره دئ، پر هغه مې توکل دئ او هر توکل کوونکی باید پر هغه توکل وکړي.

د یوسف علیه السلام ورونه خپلې کورنۍ ته وروگرځېدل، دومره غله ئې له ځان سره وړې وه چې د اوږدې مودې لپاره ټولې کورنۍ ته کافي نه وه، خپل پلار ته ئې وویل: په کار ده چې ډېر ژر بیا مصر ته ولاړ شو، نوره غله راوړو، زموږ کشرى ورور هم راسره ولېږه چې د هغه برخه هم ترلاسه کړو، ډاډ درکوو چې په ښه توگه به ئې ساتنه کوو. پلار چې د یوسف علیه السلام د بیلتون داغ پر زړه لري او پر خپلو زامنو باور نه شي کولی او د اعتماد وړ ئې نه بولي؛ په ځواب کې وایې: آیا له ما دا توقع لرئ چې د ده په اړه هم پر تاسو همغسې اعتماد وکړم چې د ده د ورور په اړه مې پر تاسو وکړ، همدا او بل څه نه؟ دا خو عجیبه توقع او بې ځایه انتظار دئ! الله تعالی به مو په خپله وساتي هغه تر هر چا ښه ساتونکی دئ، ما ته د مصر د هغه مهربان او مېلمه پال کس نوم ډېر مه اخلئ، الله تعالی تر هر رحم کوونکي زیات مهربان دئ، هغه به مو په دې قحطۍ کې وساتي، هغه به پر موږ مهربانه شي، د خپل رحمت له بې پایه سمندر نه به مو خړوبه کړي او زموږ مشکل او ربړه به له بلې لارې حل کړي. خو کله چې دوی خپل پېټي پرانستل او ناڅاپه ئې خپل مال په کې وموندو، نو د هغه چا په څېر چې خپل ستر هدف ته رسېدلی وي او یا مضبوط او پیاوړی دلیل په لاس ورغلی وي، خپل پلار ته ئې وویل: نور نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر دې زيات څه غواړو؟ دا دئ مال او متاع مو هم رامسترد شوې، پرېږده چي لاړ شو، خپل ورور هم له ځان سره بوځو، کورنۍ له لوږې وژغورو، موجوده غله مو لږه ده او ټولي کورنۍ ته کفايت نه کوي! يعقوب عليه السلام مجبور شو، له خپل دريغ نه کوز شو او مصر ته د خپل کشر زوی له لېږلو سره ئې په نه زړه توافق وکړ او خپلو زامنو ته ئې وويل: په دې شرط ئې درسره لېږم چي د الله تعالی په نامه راسره ژمنه وکړئ چي خامخا به ئې روغ رمټ رارسوئ، مگر دا چي له کومي پېښي سره مخامخ شئ، څوك مو په زور ايسار کړي، محاصره شئ او له محاصرې د وتلو لار ونه مومئ. يعقوب عليه السلام مصر ته د خپل کشر زوی له لېږلو سره توافق وکړ، خو له ډېرو انديښنو سره، د يوسف عليه السلام د هجران او بېلتون درد ئې لا نه وو هېر کړی چي اوس په دې ناموافقو حالاتو کي خپل ټول زامن په گډه او يو ځای د سختو مجبوريتونو په وجه ناچار سفر ته لېږي، له دې پرته بله چاره نه لري، خپلو زامنو ته توصيه کوي چي کله مصر ته ننوځئ نو ټول له يوې دروازې مه ننوځئ، بلکي بېل، بېل له مختلفو دروازو او لوريو ننوځئ، نه ويل کېږي ستاسي ډله يېز ورتگ د شريرو خلکو توجه ځان ته جلب کړي او داسي وانگېري چي دا لويه ډله به خامخا د ډېرو غلو د پېرلو لپاره له اطرافه ښار ته راغلې وي او ښايي پرېمانه مال ئې هم له ځان سره راوړې وي، داسي نه چي د همدې لپاره ستاسو په ضد په کومې خطرناکې توطئې لاس پوري کړي او ضرر دروررسوي، په دې پسې نه يم چي په خپلې دغې توصيې سره به الهي تقدير بدل کړم او هغه څه چي خدای تاسې ته غوښتي دي له تاسې به ئې دفع کړم، الله تعالی چي کومه پرېکړه کړې هغه خامخا تر سره کېږي، دی يوازنی واکمن دئ او پرېکړې د ده له لوري کېږي، د هستۍ په ادارې کي او د حکمونو او پرېکړو په صادرولو کي هيڅوك ورسره شريك نه دئ، ما پر خدای توکل کړی، څوك چي غواړي پر چا او څه توکل وکړي نو يوازي پر الله تعالی دې توکل وکړي.

دلته گورئ چي يعقوب عليه السلام له هغه ستر معنوي شخصيت او لوړ پيغمبرانه مقام او منزلت سره او له هغه قرب او نږدې والي سره چي د الله تعالی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دربار کي ئې لري، په دنیوي چارو کې، د نورو عادي خلکو په څېر خپل انساني تدابیر په کار وړي، نه له غیبه خبر دئ او نه په چارو کي د تصرف ادعا لري او نه د دې مدعي دئ چي الهي تقدیر بدلولی شي، پر خپل خدای توکل کوي او ټول خلک پر خدای باندي توکل او اعتماد ته رابلي.

همدارنګه ګورئ چي د پیغمبرانو په مکتب کي د تدابیرو غوره کول نه پر الهي مقدراتو د اعتقاد منافي دئ او نه پر خدای جل شانه باندي د توکل منافي، د دې مکتب پلویان په داسي حال کي چي پر نه بدلېدونکو الهي مقدراتو کلکه عقیده لري، خدای خپل وکیل او چاره ګر بولي او پر هغه توکل کوي، له دې سره سره په چارو کي انساني تدابیر په کار اچوي، نه ئې پر الله تعالی باندي توکل او بروسه له دې ایساروي چي په خپلو چارو کي له تدبیره کار واخلي او نه ئې پر قضا او قدر باندي اعتقاد او باور.

همدا شان ګورئ چي قرآن په دغه تاریخي درس او د یوه ستر پیغمبر په عملي ژوند کي موږ ته دا رازده کوي چي د (توکل) ځای له (تدبیر) نه وروسته دئ اول باید (تدبیر) خپل کړې او بیا پر الله تعالی توکل وکړې.

بایبل لیکي چي (یعقوب علیه السلام د کشر زوی له لېږلو سره موافقه وکړه او وئې ویل: که خدای غواړي چي زه بې اولاده شم نو پرېږده چي بې اولاده شم... زامنو ته ئې وویل: مخکنۍ پیسې هم درسره واخلئ او همدومره نوري هم... شهد، بادام، پستې، عطر لرونکي بوټي او نوري تحفې ئې ورکړې چي د مصر حاکم ته ئې وروړي... کله چي له یوسف سره مخامخ شول هغه وویل: دوی به نن غرمه له ما سره ډوډۍ خوري... ناظر دوی د یوسف قصر ته وروستل... قصر ته د تلو په وخت کي ډېر وېرېدل... ګمان ئې کاوو چي ښایي د هغو پیسو په وجه به مو بندیان کړي چي زموږ په پېټو کي اېښودل شوې وې... نو ځکه ئې د قصر په دروازه کي ناظر ته وویل: مخکي چي موږ کومي پیسې درکړې وې هغه مو په خپلو پېټو کي وموندلې... بېرته مو له ځانه سره راوړې... هغه ورته وویل: اندېښنه مه کوئ، ښایي ستاسو او ستاسو د نیکونو خدای به دا پیسې ستاسو په پېټو کي اېښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، ځکه چې ما خپلې پيسې ترلاسه کړې دي... يوسف ته ئې هديې ورکړې... د پلار او د کورنۍ د احوال پوښتنه ئې ترې وکړه... خپل کشر ورور ته ئې گوته ونيوله چې آيا دى همغه ستاسو کشر ورور دئ؟ يوسف دوى د عمر په حساب يو تر بل مخکې پر دسترخان کښېنول...دوى په دې کار ډېر حيران شول... يوسف خپل سکه ورور ته تر نورو پنځه برابره زيات خوراك کېښود...له ډوډۍ وروسته يوسف خپل ناظر ته وويل چې ډك ډك پېټي ورته بار کړئ... پيسې ئې هم د پېټو په خوله کې ورته کېږدئ... او زما جام د بنيامين په پېټي کې پټ کېږدئ... ناظر همداسې وکړل... سهار وختي ورونو خپل پېټي پر خرو بار کړل او وخوځېدل، خو لاډېر لرې نه وو تللي چې ناظر ورپسې ورغى او د يوسف دا خبرې ئې ورته وکړې: ولې مو د ښېگڼو په بدل کې بدي راسره وکړه؟ ولې مو زما د بادار همغه مخصوص جام چې شراب په کې څښي او فال پرې گوري غلا کړى؟ دوى ورته وويل: لوړه کوو چې موږ دا کار نه دئ کړى... له چا سره چې تا دا جام وموندو هغه ووژنه او موږ به هم د خپل بادار غلامان وو...هغه ورته وويل: صحيح ده خو يوازې غل به زما غلام وي نور به درومي... تلاشي ئې د مشر ورور له پېټي پيل کړه... د بنيامين په پېټي کې ئې وموند... بېرته ښار ته راوگرځېدل... د يوسف په وړاندې ئې سجده وکړه... هغه ورته وويل: ولې مو دا کار راسره وکړ؟ مگر نه پوهېدئ چې زه د فال له لارې په دې پوهېدى شم چې زما جام چا غلا کړى...وئې ويل: اوس به هغه څوك زما غلام وي چې جام ئې غلا کړى... ورونو ورته ويل: سالاره! پوهېږو چې ته د فرعون په څېر ځواکمن يې... که موږ له بنيامين نه پرته خپل کور ته ولاړ شو پلار به مو له ډېره غمه ومري... نو يوسف ونتوانېدو چې نور صبر وکړي... خپل ځان ئې ورونو ته معرفي کړ... ورته ئې وويل چې ژر ولاړ شئ او پلار ما ته راورسوئ. فرعون له دې پېښې خبر شو... يوسف ته ئې وويل: ورونو ته دې ووايه چې کنعان ته ولاړ شي، خپله کورنۍ دلته راولي، زه به ښېرازه ځمکه ورکړم... څو گاډۍ هم ورسره ولېږه چې ښځې او ماشومان په کې راولي... دوى د خپل پلار خوا ته ورسېدل... ورته ئې وويل: يوسف ژوندى دئ او د ټول مصر حاکم دئ... پلار ئې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خبرو باور نه کاوو خو چې سترګې ئې پر ګاډیو ولګېدې... وئې ویل: اوس مې باور راغی چې یوسف ژوندی دئ، ځم چې له مرګه مخکې ئې ووینم!!)

د بایبل په دې ویناوو کې زیاتې غلطې او بې بنسټې خبرې شته چې څو بېلګې ئې دا دي:

یعقوب خو دغه وخت هم په خپل کور کې یولس زامن درلودل، څنګه به ئې د یوه بنیامین د لېږلو په وخت کې دا خبره کوله چې که خدای غوارړي بې اولاده شم پرېږده چې بې اولاده شم؟

دوی د فقر او لوږې له داسې حالت سره مخامخ ول چې په خپل مرګ وېرېدل، د ښځو ګاڼې ئې د غلو لپاره پلورلې، دومره شهد، بادام، پستې، عطر او نورې هدیې ئې له کومې کړې چې پر خرو ئې بار کړې؟

د یوسف ناظر ورته دروغ وویل چې دا پیسې به ستاسو خدای ستاسو په پېټو کې اېښې وي!!

یوسف دوی د عمر په حساب مشر تر کشره مخکې پر دسترخان کېښنول او دې کار ته دوی حیران پاتې شول. خپل سکه وررور ته ئې د نورو په پرتله پنځه برابره زیات خواړه مخې ته کېښودل!! آیا کوم شریف انسان به داسې کار وکړي چې په یوه دسترخان باندې د خپل یوه مېلمه تر مخ د نورو په پرتله پنځه برابره خواړه کېږدي؟ که داسې کار شوی وی نو د یوسف د ورونو لپاره همدا کافي وو چې د ده خوا ته هیڅکله رانه شي!!

ولې به بیا هم د دوی پیسې د پېټو په خوله کې پټې ږدي؟

دوی د یوسف د شرابو جام پټ کړی، په دې جام سره به یوسف فالونه نیول!! په داسې حال کې چې نه خو پیغمبران علیهم السلام شراب څښي او نه فالونه ګوري، د بایبل له دې وینا معلومېږي چې لیکونکی ئې هغه څوك دئ چې خلك په دروغجنو او غولوونکو فالونو غولوي او شکرانې ترې شکوي. یوسف علیه السلام ته دا خبره منسوبول چې ورونو ته ئې وویل، مګر په دې نه وئ خبر چې زه په فال سره هغه څوك پېژندی شم چې زما جام ئې غلا کړی، یوازې د داسې چا کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدی شي چي پیغمبران علیهم السلام او د دوی له تګلارو خبر نه وي.

په داسي حال کي چي مخکي ئې په مکرره توګه لیکلي دي چي یعقوب علیه السلام په سترګو ړوند شوی وو، خو دلته لیکي چي کله یعقوب علیه السلام ګاډی په خپلو سترګو ولیدې نو باور ئې راغی چي یوسف علیه السلام ژوندی دئ!!

قرآن د بایبل دا ټولي غلطي خبري تصحیح کوي او په ډېرو موجزو او بلیغو الفاظو سره فرمایي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÇÔÎÈ

او کله چې (مصر ته) هماغسې ننوتل چې خپل پلار ورته ویلي وو، هغه د الله هیڅ پرېکړه نه ترې دفع کوله، دا خو د یعقوب علیه السلام په زړه کې هسې له یوې هیلې پرته بل څه نه وو چې تر سره ئې کړه او یقیناً چې دی د هغه علم خاوند وو چې موږ ورښودلی وو، خو ډېر خلك نه پوهېږي. او کله چې د یوسف محضر ته ننوتل؛ خپل سکه ورور ئې په خپل څنګ کې کښېناوو او وئې ویل: زه ستا هماغه (ورك شوی) ورور یم، پر هغه څه چې دوی کول مه مأیوسه کېږه! او چې کله ئې دوی په سامان سمبال کړل، نو د اوبو لوښی ئې د خپل ورور په پېټي کې کېښود، بیا جارچي غږ کړ: کاروانیانو! تاسې حتماً غله یاست! دوی مخ ورواړاوو او وئې ویل: څه شی لټوئ؟ ورته ئې وویل: شاهي پیمانه لټوو، هر څوك چې هغه راوړي د یوه اوښ بار د هغه شو او زه د دې ذمه وار یم. دوی وویل: په خدای قسم، تاسې پوهېږئ چې موږ د دې لپاره نه یو راغلي چې په ځمکه کې فساد وکړو او موږ غله نه یو. ورته ئې وویل: که چېرې درواغجن وئ نو جزا به ئې څه وي؟ هغوی وویل: جزا به ئې دا وي چې د چا په پېټي کې پیدا شو هغه به په بدل کې اخیستل کېږي، موږ ظالمانو ته داسې سزا ورکوو.

یعنې د یعقوب علیه السلام زامن د پلار له توصیې سره سم ښار ته ننوتل، پلار په خپلې دې توصیې سره نه شو کولای له دوی څه دفع کړي، فقط د دې توصیې حاجت ئې په خپل زړه کې احساس کړ، چې تر سره ئې کړه، د ده توصیې اوویناوې د هغه علم له مخې وې چې الله تعالی ورپه برخه کړی وو، ټولې خبرې ئې عالمانه وې، ډېر خلك په دې حقایقو نه پوهېږي، کله تدبیر د توکل منافي ګڼي، کله احتیاط په الهي مقدراتو او په قضا او قدر د ایمان مغایر بولي او کله پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای ایمان او پر الله تعالی توکل په دې معنی نیسي چي ځان تقدیر ته وسپاري او له هر ډول تدبیر نه لاس په سر شي.

د قرآن له وینا معلومېږي چي یوسف علیه السلام خپل سکه ورور په مناسب وخت کي خپلي خوا ته غوښتی، د احوال پوښتنه ئې ترې کړې، ده د نورو خبرو په ضمن کي د خپل ورور د ورکېدو قصه ورته کړې او یوسف علیه السلام ورته ویلي: زه ستا هماغه ورك شوی ورور یم، د خپلو وروڼو په ناروااوو کړو وړو مه مأیوسه کېږه، داسي څه ترتیب نیسم چي ته له ما سره پاتې شې او وروڼه دې کور ته ولاړ شي او غله له ځانه سره یوسي. د همدې لپاره ئې خپلو موظفو کسانو ته لارښوونه کړې چي د (غلې او اوبو پیمانه) د ده د سکه ورور په پېټي کي په پټه کېږدي او بیا اعلان وکړي چي شاهي پیمانه ورکه شوې ده او حتماً کاروانیانو غلا کړې ده، چا چي راوړه او یا ئې وښودله د یوه اوښ بار غله به ورته انعام ورکوو، د یوسف علیه السلام وروڼو وویل: موږ نه غله یو او نه د فساد لپاره راغلي یو، دلته مجبوریت راوستي یو، که چېري په موږ کي هر څوك غل وخوت، سزا به ئې دا وي چي د همدې غلا په بدل کي به ئې تاسو ته سپارو...

قرآن دلته څو خبري لري چي زیاته توجه غواړي: فرمایي:

ïn‹Å& äÌæŕ `Ë $g_•÷ GÓ‍ŸS Sè ïn‹Å& äÌæŕ Ÿ@6% óÔgÉ‹ãŧ'Î &‰6ù

ä$±„ b& wĵ Å˜ÎJ$Ë ïŠ ’În$z& ‹ê Ûïï b%. $B #Ŗqã $R6ōÏ š• ÿº‹.

ÇÐÏÈ ÒŠîæ Aüè “Ë Eèà2 -ûùr ã$±® `B Ṃ»_ ‘Š Rùö ª! $

نو د خپل ورور له پېټي نه مخکي ئې (دنورو) له پېټو پیل کړه، بیا ئې د ورور له پېټي راوایسته، داسي مو یوسف ته تدبیر وروښود، خپل ورور ئې د پاچا د دین له مخي نه شو نیولی، مگر دا چي الله غوښتي وی، د هغه چا درجې لوړوو چي موږ ئې غواړو او د هر پوهندوی پر سر بل ښه پوه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې آيتونو خلاصه دا ده: تلاشي پيل شوې، لومړی د نورو پېټي پلټل شوي او په پای کي د ده د سکه ورور او د هغه له پېټي ئې پيمانه راايستلې، دا يو الهي تدبير وو چي يوسف عليه السلام ته ښودل شوی، د مصر د قوانينو له مخي ده خپل ورور نه شو راګرځولی، الله تعالی چي چا ته وغواړي پوهه او حکمت ورپه برخه کوي او په همدې حکمت سره د هغه مقام او منزلت لوړوي، خو هيڅوك دې په خپل علم او حکمت نه غره کېږي، په دې دي خبر وي چي د هر پوه په سر بل پوه شته.

د دې وينا په اړه څو خبري په پام کي ولرئ:

قرآن د بايبل د وينا برعکس دا ورك شوی شی کله د سقاية (د اوبو څښلو لوښی) او کله ئې صواع (پيمانه) بولي، له دې نه معلومېږي چي دا لوښی سطل يا لوېې کاسې ته ورته لوښی وو چي هم د اوبو لپاره کارېدو او هم د پيمانې لپاره، د بايبل دا ادعا غلطه ده چي دا د يوسف عليه السلام د شرابو جام ګڼي، د پاچا د شرابو جام داسي په ميدان نه وي پروت چي د غلو دانو پېرلو لپاره راغلي خلك ئې غلا کړی شي!!

له دې نه دا هم معلومېږي چي د مصر د هغه وخت ټولنه يوه مدني ټولنه وه، نظم او قانون په کي حاکم وو، چارواکو او ځواکمنو واکدارانو هم د قانون خلاف کار نه شو کولی، د يوسف عليه السلام په څېر ځواکمن کس هم نه شو کولی خپل ورور بې دليله بندي کړي او يا ئې له ځان سره تم کړي، دې ته اړ وو چي څه قانوني چاره ورته ولټوي.

دلته قرآن يوه عجيبه صحنه انځوروي، له يوې خوا د يوسف عليه السلام لوی زغم او صبر او له بلې خوا د ده په ضد د ورونو زړه او ژوره کينه په کي انځور شوې، فرمايي:

b9r ¾ïhÅÿöR ’Î B#ß qãšd$S™'ù @ö% `Ë ¼ã©Ó& -•™ ©ô)ù øìó„ bÎ)þpš%

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÇÐÐÈ šc qãÃ ? $JÎ ã=ã& ª! $r $Z 6 B @ óç& A$% óß9 $dÏ‰ã

(ورونړو) ئې وویل: که ده (نن) غلا کړې، نو سکه ورور ئې تر ده د مخه غلا کړې!! (یوسف علیه السلام) دا خبره په خپل زړه کې وساتله (د دوی د دې تور او اتهام په ځواب کې ئې څه ونه ویل) او هغوی ته ئې (د خپل زړه دا خبره ښکاره نه کړه چې) وئې ویل: تاسو په ډېر بد مقام او حالت کې یئ او الله تعالی ستاسو د وینا په حقیقت ښه پوه دئ.

گورئ چې له یوې خوا ئې ورونړو لا خپله ژوره کینه نه ده هېره کړې او اوس هم د ده په ضد د زړه برېاسي په داسې ناروا تورونو سره راباسي او له بلې خوا یوسف علیه السلام لا پرې مهربانه دئ، نه غواړي ځواب ورکړي او له ځانه دفاع وکړي، د دوی په حال افسوس کوي، بیا ئې هم تصمیم دا دئ چې دغه حسود او کینه کښ ورونړه ئې خوا ته راشي او د ده په څنگ کې ژوند وکړي!! قرآن په دې سره موږ ته لارښوونه کوي چې د پیغمبرانو علیهم السلام شأن داسې وي، د پیغمبرانو علیهم السلام په لار تلونکي مشران باید داسې وي، د یوه صالح مشر ځانگړتیا دغه ده، باید داسې لوی زغم او لوی زړه ولري او له خپل قدرت نه په استفادې سره له چا نه خپل غچ او انتقام وانخلي.

$RÎ ÿç% 6 B $R‰n& õã, ù #Žî. $V,ø© $I& ÿã bÎ ãÍè$ kŠ7 (q$%

$Rô `r `B žvÎ ‹ ê Ûb& « $Œ$èB A$% ÇÐÑÈ šú üÏ ¡ó B$ `Ï 7 1•R

$šŠÅ (qÃ=z çë (qÝ«¯ŠõŠ$$=ù ÇÐÌÈ šc qßÎ=»à© #]Î $RÎ ÿç‰Ÿã $Yè»FB

« $`Ï $ŽÏöB Nã,øæ ‹ z & ô% Nä$/& žc & (þq=è? N9& Nèçî Ÿ2 A$%

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

(د يوسف ورونو) وويل: عاليقدره! رښتيا درته وايو چي دی ډېر عمر خوړلی سپين ږيری پلار لري (د ده ببلوالی نه شي زغملی)، د ده په ځای له موږ نه يو تن په اسارت ونيسه، موږ دي له نېکانو څخه بولو. وئې ويل: خدای ته پناه (وړم) چي له هغه چا پرته چي خپله متاع مو ورسره موندلې بل څوك په اسارت ونيسو، په هغه صورت کي خو به د ظالمانو له ډلي څخه وو. نو کله چي ترې ناهيلي شول، د پټو خبرو لپاره گوښې ته (له خلکو بېل) شول، مشر ئې وويل: مگر دې ته مو پام نه دئ چي خپل پلار مو د الله په نامه ژمنه درنه اخيستې؟ او تر دې د مخه مو چي د يوسف په اړه تېری کړی وو؟ زه خو به تر هغه دا ځمکه هيڅکله پرې نږدم چي يا مي پلار اجازه راکړي او يا الله تعالی زما په اړه کومه پرېکړه وکړي او هغه تر ټولو غوره حکم کوونکی دئ. پلار ته مو ورشئ او ورته ووايئ: زوی دې غلا وکړه، دا شهادت مو له هغه پرته په بل څه نه دئ ولاړ چي موږ په خپله پرې پوه شوي يو (په خپلو سترگو مو وليدل چي غلا شوی مال د ده له پېټي راووت، دا کار ئې زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په غیاب کې کړی) او مور خو په غیاب کې د ده څارنه او ساتنه نه شوی کولی. له هغه کلي چې په کې وو او له هغه کاروانه چې په کې راغلو پوښتنه وکړه، ډاډه اوسه چې مور رښتوني یو. وئې ویل: داسي نه ده؛ بلکې ستاسو نفسونو کوم کار درته ښایسته کړی، نو (زما دې) غوره صبر وي، امېد دئ چې الله تعالی ټول راته راولي، بې شکه چې هغه باحکمته پوه دئ.

په دې آیتونو کې څو اساسي مطالب د غور وړ دي:

یوسف علیه السلام غواړي چې خپل سکه ورور له ځان سره وساتي، دا موضوع ورته خاص اهمیت لري؛ خو د مصر د حاکم نظام او موجوده قوانینو له مخي نه شي کولی هغه په اسارت ونیسي او له ځان سره ئې وساتي، د ده د ورونو دې وینا ورته کار آسانه او ستونزه ئې ورته حل کړه چې وئې ویل: له هر چا سره چې پیمانه پیدا شوه د غلا په جرم دې زنداني شي، الهي تدبیر د ده مرسته وکړه، الهي تدبیر داسي دئ چې د دښمن خبره په خپله د دښمن د غاړې غړوندی شي، په خپل ایښي دام کې ئې پښه ونښلي، تېشه د بل لپاره پورته کړي خو خپله پښه پرې ووهي او هره تیره چې پورته کوي پر خپل سر ئې لګېږي.

له دې وینا معلومېږي چې د مصر پاچا لا ژوندی دئ او د هغه قوانین په ټولني کې نافذ دي، یوسف علیه السلام په پیغمبرۍ نه دئ مبعوث شوی او د مصر په نظام کې د پیغمبرۍ له حیثیت سره وظیفه نه تر سره کوي، د هغو خلکو رأیه سمه نه ده چې په دې نظام کې د یوسف علیه السلام د کار په استناد غواړي په غیر اسلامي نظامونو کې کار کول توجیه کړي، ځکه دا د ده له بعثت نه مخکې حالت وو.

یوسف علیه السلام د خپلو ورونو د ځواب له اورېدلو وروسته، ساتونکو ته هدایت ورکوي چې بارونه وپلټئ، د پلټنې کار باید داسي وي چې هیڅا ته شك راپیدا نه کړي، نو ځکه ئې پلټنه د یوسف علیه السلام د نورو ورونو له پېټو پیل کړه او په پای کې د ده د سکه ورور وار راغی او ورکه شوې پیمانه ئې ترې وښکله

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د ورونو له ژمنې سره سم ئې په اسارت ونیو.

په دې آیت کې د دین لفظ داسې کارول شوی چې د دین حقیقت په ډېره واضحه توګه بیانوي، فی دین الملك فقره ښیي چې د اسلام له نظره دین یعني پر ټولنې حاکم نظام، یعني هغه نظام چې د انسان فردي او ټولنیز مناسبات او اړیکې تنظیموي او مشاجرې ئې حل و فصل کوي. دا سمه نه ده چې څوك دین خاص مذهبي مراسم وګڼي او په عباداتو، اورادو او اذکارو کې ئې خلاصه کړي.

د ژوند په هرې برخې کې چې چا ته پر نورو خلکو فضیلت او لوړوالی ورپه برخه شي، نو دې ته دې متوجه وي چې دا فضیلت خپل ذاتي کار ونه ګڼي او پرې مغرور نه شي؛ بلکې باید په دې باور وي چې د دې برلاسي او فضیلت منشأ او سرچینه الهي عنایت او پېرزوینه ده، باید باور ولري چې الله تعالی د هر سر د پاسه سر پیدا کړی او د هر پوه او عالم نه بر بل عالم، دا باور په انسان کې د غرور او تکبر احساس له منځه وړي او نه پرېږدي چې په ټولنه کې د ځان لاندې خلك تحقیر کړي او په سپکه سترګه ورته وګوري.

د یوسف علیه السلام ورونو چې لا ئې د یوسف علیه السلام په باب په زړه کې کینه درلوده او د ده سکه ورور ئې ښه نه ایسېدو، د دې صحنې په لیدو سره د خپل زړه بړاسې داسې وایستې: ورور ئې هم د ده په څېر وو، هغه هم غل وو!! د دې پر ځای چې له خپل ورور نه دفاع وکړي اوپوهه د هغه په ضد شهادت ورکوي، د دې پر ځای چې د پېښې په اړه د شك او شبهې څرګندونه وکړي او په دې کار کې د خپل ورور لاس لرل رد کړي، پر هغه باندې وارد شوی اتهام تصدیقوي او صحیح ئې ګڼي او ادعا کوي چې دا کار د هغه له شأنه لرې نه دئ، ورور ئې هم غل وو، د هیڅ شك ځای نه دئ پاتې، په کار ده چې مجازات شي او په اسارت ونیول شي!! یوسف علیه السلام ځواب نه ورکوي، د هغه څه له ویلو ډډه کوي چې زړه ئې غوښتل، له ځان سره وایي: لا مو هغه مخکنی بد خوی نه دئ بدل شوی، لا له خپله ناروا دریځه نه یئ راکوز شوي، الله تعالی ستاسو د خبرو په حقیقت ښه پوهېږي.

د ورونو حالت ډېر عجیب انځور شوی؛ چا ته چې یوه شېبه مخکې ئې غل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼي؛ وايي: د قدر وړه! د هغه پر ځای زموږ يو تن په اسارت ونيسئ، هغه سپين ږيری پلار لري، موږ له تا نه ډېرې ښېګړې ليدلې دي، په دې باب هم له موږ سره احسان وکړه، ستا په څېر له يوه محسن نه د احسان طمع لرو!! يوسف عليه السلام په ځواب کې ورته وايي: الله تعالی ته پناه وړم چې يو بې ګناه سړی د يوه مجرم پر ځای مؤاخذه کړو، په هغه صورت کې خو به موږ ظالمان وو!! قرآن په دې سره موږ ته لارښوونه کوي چې يو د بل په بدل کې مجازات کول ظلم دئ، پيغمبران عليهم السلام راغلي چې د داسي ظلم ټغر ټول کړي او دا هغه ستره خبره ده چې له يوې اسلامي ټولنې پرته ئې په بل ځای کې مثال نه شو موندلی، دا اوس په يوويشتمې پېړۍ کې د مجرم پر ځای د ده پلار، زوی او ورور ځورول کېږي، د قاتل په بدل کې د ده پلار، زوی او ورور وژل کېږي، د يوه کس د جرم په مقابل کې په کلي، قوم او حتی ملت بريد کېږي، په لسهاوو او سلهاوو کسان وژل کېږي.

کله چې د ورونو ټينګار بې نتيجې پاتې کېږي او د خپل ورور له خوشې کېدو ناهيلي کېږي، نو له خلکو بېلېږي او په يوې ګوښې کې په ټيټ غږ په خبرو لګيا کېږي، مشر ورور ئې ورته وايي: آيا له پلار سره مو خپله کلکه ژمنه هېره کړې؟ تر دې د مخه مو د يوسف په اړه هم تېری وکړ؟ ما هوډ کړی چې تر هغه پوري به دا ځای نه پرېږدم چې يا مي پلار هدايت راکړي او يا الله تعالی خپله فيصله صادره کړي، زه د الهي فيصلې انتظار کوم، تاسې پلار ته ورشئ او ورته ووايئ چې زوی دې په غلا نيول شوی، ښه پوهېږو چې دا کار ئې کړی، صحيح ده چې موږ بايد د ده څارنه او ساتنه کړې وی، خو هغه دا کار پټ او زموږ له نظره لرې تر سره کړی، موږ څرنګه په غياب کې د ده ساتنه کولی شوی؟ ته د هغه کلي له خلکو پوښتنه وکړه چې موږ په کې اوسېدو او دا پېښه په کې وشوه، له هغه کاروان نه وپوښته چې موږ ورسره يو ځای راغلو، ترڅو حقيقت درته څرګند شي او زموږ رښتينولي درته ثابته شي. له دې وينا نه څو خبري جوته کېږي: لومړی دا چې د بايبل دا وينا غلطه ده چې ورونو ئې د يوسف عليه السلام په وړاندي يوه بل ته ويلي چې موږ په دې خاطر له دغو مصيبتونو سره مخامخ شوي يو چې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف سره مو بد وکړل، داسي خبره هیڅ مجرم د نورو په وړاندي نه کوي، که څه هم گمان ئې دا وي چي نور د دوی په خبرو نه پوهېږي، که ئې ویلو ته اړ شي نو په پټو غونډو کي او په ټیټ غږ ئې کوي، هغسي لکه چي قرآن د یوسف علیه السلام د ورونو په هکله فرمايي. او دوهمه خبره دا چي مشر ورور ئې د دوی پر هغه فوري شهادت اعتراض کړی او دا ئې یوه غلطي گڼلې چي خپل کشر ورور او یوسف علیه السلام ئې په غلا تورن کړل!!

که څه هم ځینو درنو مفسرینو (و ما شهدنا إلا بما علمنا و ما کنا للغیب حفظین) داسي تفسیروي: موږ د هغه څه په اړه شهادت ورکوو چي علم پرې لرو او په خپلو سترگو مو لیدلي، خو له هغه څه خبر نه یو چي د پردې تر شا شوي، موږ د خپل ورور له پېټي د پیمانې د وتلو صحنه ولیدله، نو ځکه وايو چي هغه غلا کړې ده؛ خو دا چي د پردې شاته څه شوي او چا دا کار کړی، له دې راز نه خبر نه یو. دا تعبیر د قصې له روح سره اړخ نه لگوي او څو اعتراضونه پرې کېږي:

الف: د (إن ابنك سرق) له فقرې په ډېر وضاحت سره څرگندېږي چي دوی د خپل ورور پر غلا تأکید لري او په هغه کي د شك او تردید ځای نه ویني.

ب_ دوی داسي نه دي ویلي چي (وما شهدنا الا بما رأینا): او موږ خو یوازي د هغه څه شهادت ورکوو چي په سترگو مو لیدلي، بلکي داسي ئې ویلي: (و ما شهدنا الا بما علمنا)) یعني زموږ شهادت د هغې غلا په هکله د پوهې له مخي ده، پوهېږو چي دا کار شوی، په حقیقت ئې باور لرو.

ج_ همدارنگه، نه دي ویل شوي چي: (و ما کنا للغیب عالمین) یعني موږ له غیبه خبر نه یو، بلکي ویل شوي چي (و ما کنا للغیب حافظین) یعني موږ څه ډول کولی شوی چي د ده ساتنه وکړو په داسي حال کي چي دا کار ئې زموږ په غیاب کي او په پټه تر سره کړی؟

بیا هم گورئ چي حساس او هوښیار پلار د دوی خبرو ته د شك په سترگه گوري، باور پرې نه کوي دا ځکه چي هم خپل کشر زوی ښه پېژني او هم دوی، حدس وهي چي خبره داسي نه ده، حقیقت بل څه دئ، د دوی شهادت د عقدو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نفساني اغراضو محصول ګڼي او ورته وايي: داسي نه ده؛ بلکي ستاسو نفسونو کوم کار درته ښاېسته کړی، نو (زما دې) غوره صبر وي، امېد دئ چي الله تعالی ټول راته راولي، بې شکه چي هغه باحکمته پوه دئ. يعني الله تعالی په ټولو رازونو خبر دئ او د هغه په هر کار کي حکمتونه نغښتي دي، امید دئ هغه مي په دې مصیبت کي مرسته وکړي او ټول روغ رمټ راته راولي.

دلته يعقوب علیه السلام د الله تعالی دوه صفات يادوي او وايي: هغه (باحکمته) (پوه) دئ، په دې سره د يعقوب علیه السلام د زړه دوې خبري افاده شوې: ۱- الله تعالی ښه پوهېږي چي دا پېښه ولې او څنګه رامنځ ته شوې؟! ۲- د الله تعالی هيڅ کار بې حکمته نه وي، امېد دئ په دې کي هم موږ ته کوم خير او مصلحت مضمر وي. او دا هغه څه دي چي هر مسلمان ئې بايد له مصيبتونو سره د مخامخ کېدو په مهال ووايي.

قرآن د بايبل د وينا خلاف د يعقوب علیه السلام حالت داسي انځوروي:

È“š $$šÆ Ë ç$ZÌã ÒMŽÒ‹ä3r #`Îqã 4 ã 4"™'»f A$%r ßÿã 4q?r

$Ê •m šc qã? Ú£m #`Îqãã2 õ? (àGÿ? «! $? (q8$% ÇÑÍÈ Òšà. qßù

«! $’‹Î ÞÌ“ãr Óã (qãÔ& $JÞ A$% ÇÑÎÈ šú üÅÎ»gÿ$šÆ Ë bqã? ‡&

`Ë (qÝ¡ s¡ù (qçdÿ$Ó_¯»f ÇÑÏÈ šc qß-è? Ÿw $B «! $šÆ Ë ñ-õ&r

žw) «! $ÇÍr§ `Ë ß§ «Ÿ'f Ÿw ¼çR) «! $ÇÍr§ `Ë (qÝ«Ÿ'? Ÿwr ïŠÅ&r #`Îqã

ÇÑÐÈ brãÿ»3ø$šÆ)ø$

او له دوی ئې مخ واړاوو او وئې ویل: وای افسوس د يوسف په حال! له غمه ئې د سترګو تور سپين شو (سترګې ئې بې نوره شوې) او هغه د غمونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغمونكى وو (خپل غمونه ئې زغمل)، (زامنو) ورته ويل: په خداى قسم، تل يوسف دومره يادوې چې غم ځپلى (او له ډېرو اندېښنو به ويلي) شې او يا به هلاك شې. وئې ويل: زه خو خپل غم او خفگان خداى ته ژاړم او له الهي علومو نه په هغه څه پوهېږم چې تاسې پرې نه پوهېږئ (زه له الله تعالى شكايت نه كوم بلكي الله تعالى ته شكايت كوم)، زما زامنو! لاړشئ! يوسف او د هغه ورور ولټوئ او د خداى له رحمته مه نااميده كېږئ، دخداى له رحمته له كافري ډلي پرته بل څوك نه نا اميده كېږي.

يعني نوي داغ زوړ داغ تازه كړ، د كشر زوى نيونه د يعقوب عليه السلام د زړه زخمونه نورهم ژور كړل او د خپل زړه ژور او سوځند درد ئې په دې الفاظو بيان كړ: (يا اسفى على يوسف)، خو دا د زړه چيغه ئې په گوښه كې، له خپلو زامنو نه لرې او له الله تعالى سره د راز او نياز پر وخت، د زړه له تله وايسته، په داسې حال كې چې د يوسف له غمه ئې دومره ژړلي وو چې د سترگو ليد ئې كم شوى او ړوندېدو ته نږدې شوى وو، هره اندېښنه به ئې په خپل زړه كي زغمله او نه ئې پرېښوده چې غم او خفگان ئې نورو ته څرگند شي. خو دا ئې نه شوى كولى چې د سترگو اوښكې تمې كړي، د خد اى پيغمبران او اولياء همدغسي دي، له سختو آزموينو سره مخامخ كېږي، د خداى په لاره كي دردونه او رنځونه ويني، خو له صبر او زغم نه كار اخلي، تل صابر او شاكر وي، د خپل غم او غصې په باب يوه خبره هم پر ژبه نه راوړي، شكوه او شكايت نه كوي، څومره چې له ډېر غم او درد سر ه مخامخ كېږي، همدومره ئې خپل رب ته تضرع او زاري زياتېږي او الله تعالى د خپل صالح او مخلص بنده دغه حالت خوښوي، الله تعالى د خپل بنده قرب خوښوي، آزمېښتونه، كړاوونه او ستونزي انسان خپل رب ته ورنږدې كوي او اړيكي ئې له الله تعالى سره مزيد ټينگوي او مزيد قوت وربخښي، له دردونو او كړاوونو سره د مخامخ كېدو پر وخت د هغو مؤمنو مبارزينو تگلاره همدا ده چې د انبياوو عليهم السلام خط تعقيبوي، صبر كوي، خپل غمونه زغمي، جزع و فزع

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه کوي، چیغې نه وهي، خپل سر او مخ په څپېړو نه وهي، خپلې جامې نه شلوي، خپل غم او خفگان زغمي او له ځرگندولو ئې ډډه کوي، په خلوت کې خپل رب ته خپل شکایتونه وړاندې کوي او د خپل درد علاج ترې غواړي، یوازې د اوښکو په بهېدو بسنه او اکتفاء کوي، هغه اوښکې چې بې اختیاره بهېږي. الله تعالی ته اوښکې تویول او په خلوت کې د غم او خفگان ځرگندونه د ایمان نخښنه ده او له الله تعالی نه شکایت او په ریا سره اوښکې تویول د نفاق علامه ده.

حسود او کینه کښ زامن، د پلار له خولې، په وار وار د یوسف علیه السلام د نوم له اورېدو او د ده له غمه د اوښکو په تویولو لازیات عقده من کېږي او ورته وایي: دا د یوسف (علیه السلام) ډېره یادونه پرېږده، دې حالت ته ئې ورسولې، پر ځان رحم وکړه، آیا تر هغه به ئې ویر کوې چې له پښو ولوېږې او ومرې؟ ستا دا بې صبري به ستا د هلاکت سبب شي او هغه ځای ته به دې ورسوي چې انسان پر الهي قضا باندې اعتراض کوي او همدا ئې د هلاکت لامل شي! پلار په ځواب کې ورته وایي: زه له الله تعالی شکایت نه کوم؛ بلکي خپل شکایتونه الله تعالی ته وړاندې کوم، د خپلو دردونو د علاج درمل ترې غواړم، هغه ته زاري کوم، پر دین او غوښتنو ئې او پر ایمان او لوازمو ئې تر تاسو ډېر ښه پوهېږم. زامنو! ولاړ شئ، یوسف (علیه السلام) او ورور ئې ولټوئ او د الله تعالی له رحمته مه مأیوسه کېږئ؛ ځکه چې یوازې کافر د الله تعالی له رحمته ناامېده کېږي.

قرآن د بایبل د وینا په خلاف فرمایي چې د یوسف وروڼه درېم ځلې مصر ته د غلې لپاره تللي او په همدې درېیم ځل یوسف علیه السلام ځان ورمعرفي کړی او جریان داسي معرفي کوي:

pè»ÒÎÎ $Z¥Å r žØ 9$$Z=d&r $Z¡¡ B ãfíè$$ k Š»7 (q$% ïøã (qèz Š $B=ù

šú üÏ%Á F3$$ “ Ìø ©$bÎ $Zšøã ø£Á ?r ©ø3$$Z9 Å$ ‡'ù p8 _ “B

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

کله چي د ده محضر ته ننوتل؛ نو وئې ویل: عالیقدره! موږ او زموږ کورنۍ کړاوونو ځپلې یو، له ناڅیزې متاع سره راغلي یو، (زموږ ستونزو ته په پام سره او پرته له دې چي زموږ د متاع مقدار او ارزښت ته نظر وکړې) پوره پیمانه را او (څه) د صدقې په توګه راکړه، بې شکه چي خدای صدقه ورکوونکو ته اجر او بدله ورکوي. وئې ویل: آیا پوهېږئ چي تاسو له یوسف او ورور سره ئې په ناپوهۍ کي څه وکړل؟ هغوی وویل: آیا په رښتیا ته یوسف یې؟ وئې ویل: هو! زه یوسف یم او دا مي ورور دئ، یقیناً چي خدای پر موږ احسان وکړ، څوك چي تقوی غوره کړي او (د مصایبو په وړاندي) صبر وکړي، نو خدای هیڅکله د دغو نېکانو اجر نه ضایع کوي. هغوی وویل: پر خدای قسم چي الله تا ته پر موږ غوره والی درکړی او یقیناً چي موږ خطا کوونکي وو. وئې ویل: نن هیڅ پړه درباندي نه شته، خدای دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخښنه درته وکړي او هغه تر هر رحم کوونکي زيات رحم کوونکی او مهربانه دئ. زما دا کميس يوسئ او زما د پلار پرمخ ئې وغوړوئ، ليدونکی به شي او خپله ټوله کورنۍ ما ته راولئ.

د يوسف عليه السلام وروڼه د پلار په وينا بيا د مصر په لوري خوځېږي، خپله پاتې ناڅيزه شتمنۍ هم له ځانه سره اخلي تر څو نوره غله پرې واخلي، لوږې او فقر ځپلي، په ډېره پريشانه وضعه مصر ته ننوتل او د يوسف عليه السلام په حضور کي حاضر شول او هغه ته ئې وويل: عالي قدره! پر موږ ډېره بده ورځ راغلې، څه مو چي کور کي درلودل ټول خلاص شوي، له لږې شتمنۍ سره درته راغلي يو، هيله من يو چي زموږ ناڅيزې پانګې ته له پامه پرته هماغه پخوانی مقدار غله راکړې، له تا نه د صدقې طمع لرو، يوسف عليه السلام د خپلو وروڼو خوار و زار حالت، د صدقې او خيرات غوښتلو په وړاندي خپل سيك له لاسه ورکړ، د هغوی له دردو ډکو خبرو بې تابه کړ اوښکې ئې له سترګو وخوټېدې او له دې پرته ئې بله چاره نه موندله چي ځان ورمعرفي کړي او ورته ووايي: آيا پوهېږئ چي د ناپوهۍ پر مهال مو له يوسف عليه السلام او د هغه له ورور سره څه وکړل؟ وروڼو ئې دا تصور نه شو کولی چي دا اوس يوسف عليه السلام ته مخامخ ولاړ دي، په حيرت سره ئې وپوښتل: آيا په رښتيا ته يوسف يې؟!! هغه په ځواب کي وويل: هو! زه يوسف يم او دا مي ورور دئ! خدای پر موږ احسان وکړ او دا د الله تعالی نه بدلېدونکی او ثابت سنت دئ چي څوك د تقوی لار غوره کړي او د ستونزو په وړاندي صابر وي، نو اجر ئې د ده په خوا کي خوندي او محفوظ دئ، حتماً به ئې ترلاسه کوي، الله تعالی ئې هڅې هيڅکله نه عبث کوي او اجر ئې نه ضايع کوي.

قرآن د يوسف عليه السلام قصه، له دې ټول تفصيل سره د دغو څو خبرو د اثبات لپاره کوي چي يوسف عليه السلام خپلو وروڼو ته وکړې: الله تعالی د متقيانو او صابرانو اجر نه ضايع کوي، چا چي له دوی سره جفا کړې ټيټ سر به ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وړاندې ودرېږي، په خپلې خطا او د دوی په حقانیت به اعتراف کوي. دا دئ ګورئ چې د تقدیر ځواکمنو لاسونو د یوسف علیه السلام ورونه هغه ځای ته نابېره، بې خبره او د خپلو عزایمو او ارادو خلاف رسولي او د هغه حقیقت په اعتراف ئې اړ کړي چې له هغه نه د تېښتې لپاره ئې کومې جفا ګانې نه وې چې له یوسف علیه السلام سره ئې ونه کړې، کومې هڅې نه وې چې وئې نه کړې او کوم تدبیرونه نه وو چې وئې نه سنجول... خو دا دئ نن د تقدیر مضبوطو او ځواکمنو لاسونو د هغه چا په وړاندې ودرولي چې دوی ئې پر ښېګړو له اعتراف نه تېښته کوله او دې ته حاضر نه وو چې ومنې الله تعالی یوسف علیه السلام ته پر دوی غوره والی ورکړی، له چا سره چې دوی ناروا رقابت او سیالي کوله، هغه ئې د وژلو وړ ګاڼه، نن د هماغه چا د صدقې طمع لري، د ده احسان ته ئې سترګې نیولې دي، هغه په پرله پسې ډول خپل محسن ګڼي او غوره شخصیت ئې بولي او هر ځل د خپلو خبرو په پیل کې هغه ته عزیز او عالي قدر وایي. دا هماغه یوسف دئ چې دوی ورسره کینه او حسد کاوو، هماغه شخص چې دوی کوهي کې واچاوو او کلونه ، کلونه ئې د هغه کینه په زړه کې وپالله او فقط څو ورځې مخکې او له شلو کلونو وروسته ئې هغه ته (غل) وویل!! عجیبه له عبرتونو ډکه صحنه ده!! د تقدیر لاسونه څومره ځواکمن دي؟ څنګه مغرور، متعصب او کینه ور غاړه غړوونکي په ګونډو کوي؟ څنګه ئې د حقیقت اعتراف ته اړ کوي؟!!

خو راشئ وګورئ چې د قرآن د دې قصې اتل، یوسف علیه السلام د بریا او فتحې په وخت د خپل مغلوب سیال او رقیب سره څنګه چلند کوي او په دې سره موږ ته څه لارښوونه کوي او کوم درسونه راکوي؟!!

د یوسف علیه السلام کریمانه او له عظمته ډك ځواب د ده د شخصیت جلال او عظمت په ډېره ښه توګه ننداري ته ږدي او دا ښیي چې د خپلو ورونو ټولې جفا ګانې ئې هېرې کړې دي او په لطف، مهربانۍ او زړه سوي سره چلند کوي، فرمایي: ډاډه اوسئ چې نه مو ملامتوم او نه کوم اعتراض درباندې لرم، ما بخښلي یاست، الله تعالی دې هم تاسو ته بخښنه وکړي، په دې باور ولرئ چې الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعالی ډېر او تر هر چا زيات مهربانه دئ. دا چې قرآن ولې دا قصه په دومره تفصيل سره رااخيستې او په دې کې خپل مخاطب ته څه پيغامونه لري، په دې هغه وخت ښه پوهېدی شو چې د پيغمبر صلی الله عليه وسلم هغه وينا خپلې مخې ته کېږدو چې د مکې له فتحې وروسته ئې خپلو زړو دښمنانو ته وکړه، کله چې له لس زره فاتح فوځ سره په داسې حال کې مکې ته ننوت چې هيچا ئې د مقابلې توان په خپلو متو کې نه ليدو، دښمنان ئې يا وتښتېدل او يا ئې د ځان د ژغورلو لپاره هغو پناه ځايونو ته پناه يووړه چې پيغمبر عليه السلام ټاکلي وو. الهي وعدې ترسره شوې، د يوسف د سورې په ترڅ کې چې کومې وړاندوينې شوې وې او پيغمبر عليه السلام ته دا ډاډ او اطمئنان ورکړی شوی وو چې ستا مخالفين به هم د يوسف عليه السلام د ورونو په څېر ستا په وړاندې ټيټ سر ودرېږي، همداسې وشول، رسول الله صلي الله عليه وسلم د فتحې په دوهمه ورځ، په داسې حال کې چې د قريشو ټول مغرور سرداران د ده په وړاندې د مغلوبو اسيرانو په څېر، په يوه ليکه، له شرم او خجالت نه ځوړند سرونه ولاړ وو، ده د يوه مهربان او درونډ ورور په توګه ورته وويل: له ما نه د کومې معاملې توقع کوئ؟ هغوی په ځواب کې وويل: له خپل کريم ورور نه، چې زموږ د کريم ورور زوی دئ، د عفوې او بخښنې انتظار لرو! له ځنډه پرته ئې وفرمايل: هغه څه در ته وايم چې زما ورور يوسف عليه السلام خپلو ورونو ته ويلي وو:

لاتثريب عليکم اليوم، اذهبوا وانتم الطلقاء

نن هيڅ ملامتيا درباندې نشته، درومئ تاسو آزاد ياست!

د قصو په اړه د بايبل او قرآن تر منځ نه يوازې له دې پلوه ژور توپيرونه شته چې د قرآن وينا، د بيان اسلوب، الفاظ او جوړښت ئې ډېر دقيق، خوندور او اغېزناک دي، هر لفظ ئې په ډېر دقت سره غوره شوی او په خپل مناسب او ښايسته ځای کې کارول شوی او هر يو خاص مطلب افاده کوي، خو د بايبل داسې چې يوه برخه ئې د بلې برخې متناقض، الفاظ او د جملو ترکيب ئې له رکاکتونو ډک، نه ئې عقلمن انسان منلی شي او نه د ادبي سليقې خاوند ترې خوند اخيستی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي، بلکي له دې پلوه به هم د دواړو ترمنځ ژور توپیر وګورئ چي د قرآن قصې ځانګړې موخې او اهداف تعقیبوي، هره قصه د یوه ستر مطلب د ښه توضیح لپاره وړاندي کوي، په هري قصې کي لارښووني او درسونه لري، خو د بایبل قصې فقط قصې او شجرې دي، د یوسف علیه السلام قصه ئې یوه ښه بېلګه ده، دا قصه په قرآن کي په دومره ښایسته او خوندورې بڼې کي راغلې چي د قرآن هر مینه وال ئې په ډېرې آسانۍ سره حفظ کولی شي، په عربي هېوادونو کي خو وضعیت داسي دئ چي اکثر امامان په دې خاطر په لمانځه کي د دې سورې له قرائته ډډه کوي چي که احیاناً په کي غلط شي نو له ډېرو خواوو به فتحه ورکول کېږي. په همدغې خوندورې او آسانې سورې کي د الله د لارې مجاهدینو ته هومره ژورې او پراخې توصیې او لارښووني شوې چي هر مجاهد ته ئې یادول ضروري برېښي.

دا هم د قرآن یو ستر اعجاز دئ چي د نزول له نېټې تر ننه په ملیونهاوو خلکو هغه حفظ کړی، تاسو به په ټولي نړۍ او ټول بشري تاریخ کي هیڅ داسي مذهبي او غیر مذهبي، د شعر یا د نثر کوم کتاب ونه مومئ چي د قرآن په اندازه حافظان ولري!! د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: دا ولې تاسو په خپل اوږده تاریخ کي د بایبل محدود شمېر حافظان هم نه لرئ؟!! ځواب ئې څرګند دئ؛ انسان هغه کلام ژر حفظ کولی شي چي د زړه دړه ئې ورته پرانیستلې شي، له عقل سره ئې اړخ ولګوي، محتوی ئې لوړه او د الفاظو ترکیب ئې خوندور وي، باور وکړئ چي ما په ټول بایبل کي یوازي د داوود مزامیر داسي وموندل چي څه نا څه د انسان د زړه دروازه ورته خلاصه شي او په هغه کي معنوي او ادبي خوند او ښکلا احساس کړي، له دغو څو پاڼو پرته نور په ټول بایبل کي څوك دا خوند او ښکلا نه شي موندلی.

یوسف علیه السلام د خپلو ورونو له خبرو پوه شوی وو چي عزتمن پلار ئې د ده په فراق کي ړوند شوی، خو دی په داسي موقعیت کي نه وو چي مصر پرېږدي او د خپل ګران پلار لیدو ته ورشي، د قرآن له وینا معلومېږي چي په دې وخت کي دی د مصر د واکمنۍ پر تخت ناست وو، خو د بایبل وینا دلته هم د نورو مواردو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په څېر له تناقضاتو ډکه ده، يوې خوا ته د يوسف عليه السلام د ورونو له قوله داسي حکايت کوي: پلار ته ئې وويل: يوسف ژوندی دئ او د ټول مصر حاکم دئ، خو له بلې خوا وروسته ليکي چي يوسف د فرعون حضور ته ورغی او ورته ئې وويل: زما پلار او ورونه له خپلو رمو، گلو او هر څه سره چي درلودل ئې له کنعانه دلته راغلي او په جوشن کي ځای په ځای شوي، خپل هغه پنځه ورونه ئې هم ورمعرفي کړل چي له ځان سره ئې راوستي وو!! د بايبل په وينا کي نه يوازي له دې پلوه تناقض شته چي ورونو ته ئې هغه خبره منسوبوي او بيا دا خبره کوي؛ بلکي له دې پلوه هم چي وايي: پلار او ورونه له رمو، گلو او هر څه سره راغلي، په داسي حال کي چي له دې د مخه ئې په وار وار ليکلي چي له ډېرې لوږې او فقره ئې د مرگ وېره وه!! څوک چي گلې او رمې لري ولې به د غلو دانو لپاره خپلي گانې خرڅوي، قحطي خو تر انسانانو مخکي څاروي ځپي، مالداران هغه وخت له ستونزو، لوږې او فقر سره مخامخ کېږي چي خپل څاروي له لاسه ورکړي. د مصر د پاچا لپاره د فرعون نوم راوړل په خپله يوه غلطي ده ځکه د غرب د دائرة المعارف له مخي هم په دې وخت کي د مصر پاچايان د فرعون په نامه نه يادېدل.

يوسف عليه السلام خپلو ورونو ته وويل: زما دا کميس له ځان سره يوسئ او د پلار پر مخ ئې وغوړوئ، چي سترگې ئې روښانه شي، بيا ټوله کورنۍ زما خوا ته راولئ. د ده احساس دا وو چي پلار ئې په دې وجه د خپلو سترگو نور له لاسه ورکړی چي د گران زوی د مرگ خبر ئې په داسي حال کي اورېدلی چي په وينو سور خيرې کميس ئې مخي ته پروت وو، دا د ده مهربان بوډا پلار ته درنه ناڅاپي صدمه وه، د ده پر زړه او دماغ دا سخت گوزار د دې باعث شوی چي له امله ئې د سترگو نور له لاسه ورکړي، يوسف عليه السلام په خپل پيغمبرانه فراست سره وانگېرله چي د زوی د ژوند زېری او هغه کميس چي د زوی بوی ترې احساسېږي، دا به هغه لويه صدمه جبران کړي چي له امله ئې د پلار سترگې بې نوره شوې. نو ځکه ئې په اطمئنان سره وويل: يأت بصيراً: سترگې به ئې روغې او روښانه شي.

دلته قرآن د يعقوب عليه السلام په اړه يوې داسي خبري ته اشاره کوي چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاصه توجه غواړي، قرآن کریم یعقوب علیه السلام د یوه دراك او حساس شخصیت په توګه معرفي کوي، داسي چي له مصره کاروان د ده د ورك شوي زوی له کمیس سره راخوځېږي، لا له مصره د ېر نه دئ لرې شوی چي دی په کنعان کي د خپل زوی د کمیس بوی احساسوي، خو بايیل بیا د ده په هکله داسي وايي: زامنو ئې ورته وویل: یوسف ژوندی او د ټول مصر حاکم دئ!! خو ده تر هغه په دې خبري باور نه کاوو چي ګاډی ئې ولیدې!! قرآن داسي فرمايي:

b& Iwq9 #ßqã xƒí ßÅV 'î) bdq& š^ $% ç̌ë$Ï M=Á ù $9r

ä!` b& $9=ù ÇÎÈ Éƒ‰)$š• î»=Ê 'Å 7Rî) «! $? (q$% ÇÎÈ brßŸyê

Å=æ& þî) bà6 ©@& ß9& A$% #ŽÅ / £?ó$ ¾ïûô r 4?ã ç9)ß ç̌ë6$

$Zä $R) $Z/qè $Z9 öÿóG$R$/'»ƒ (q$% ÇÎÈ šc qß=è? Ÿw $B «! $`Ï

Ðšm9$âqãó$qè ¼çR) þn Ba9 ãÿóG& š' ôq™ A$% ÇÏÈ ûüïÜ»z

ÇÐÈ

کله چي کاروان له (مصره) لرې شو؛ نو پلار ئې وویل: که مي بې عقله ونه ګڼئ زه خو (نن) د یوسف (خوږ) بوی احساسوم! ورته ئې وویل: په خدای قسم چي ته په خپلي پخوانۍ اشتباه کي یې (زاړه خیالونه دې غلطوي)!! نو کله چي زېری ورکوونکی قاصد راورسېد او (د یوسف) کمیس ئې د ده پر مخ وغوړاوو ناڅاپه ئې سترګې رڼې شوې، وئې ویل: نه مي وو درته ویلي چي د الله تعالی له لوري د راکړل شوي علم په وجه په هغه څه پوهېږم چي تاسو پرې نه پوهېږئ. دوی وویل: پلاره! زموږ (د ګناهونو لپاره له الله تعالی نه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخښنه وغواړه، یقیناً چې موږ خطا کاران وو. وئې ویل: ژر به له خپل رب نه بخښنه درته وغواړم، بې شکه چې هغه مهربان بخښونکی دئ.

کله چې کاروان له مصر نه د کنعان په لور وخوځېد او له ښار نه لږ څه لرې شو، د یوسف علیه السلام پلار وویل: نن مې د یوسف علیه السلام بوي ترسپږمو کېږي، هیله من یم چې د ډېر سپین ږیرتوب له امله مې په کم عقلتوب متهم نه کړئ، د کورنۍ غړو ته په دې خبري پوهېدل او باور کول گران کار وو، په ډېر تأکید سره ئې ورته وویل: اشتباه کوې، تېر وختونه دریادېږي، ستا د خیال په فضا کې د تیرو وختونو یادونه، د کوم غولوونکي بوی احساس درکوي، ته ئې د یوسف علیه السلام خوږ بوی گڼې!! لازیات وخت نه وو تېر شوی چې ناڅاپه زېری ورکوونکی را ورسېد او د یوسف علیه السلام کمیس ئې د پلار پر مخ وغوړاوو او په همدې سره د زوی له بېلتونه راټوکېدلی د څگر داغ جوړ او ړندې سترگې روښانه شوې، نو د کورنۍ غړو ته ئې مخ کړ او وئې ویل: ما درته نه وو ویلي چې زه له الهي علم نه په هغه څه پوهېږم چې تاسې پرې نه پوهېږئ، ما دا احساسوله چې یوسف علیه السلام ژوندی دئ او آخر به ئې وگورم، درته ویل مې چې ولاړ شئ او دواړه ولټوئ او له الهي رحمته مه نا امېده کېږئ، درته ومې ویل چې د یوسف علیه السلام عطر مي تر سپږمو کېږي، تاسې نه منله، دا دئ ټولي خبري رښتیا وختې او حقیقت ئې درته څرگند او ښکاره شو!!

دا جریان د هغه فراست او پوهي حقیقت په واضحه توگه څرگندوي چې الله تعالی ئې خپلو پیغمبرانو او اولیاوو ته ورکوي او ښیي چې هغوی پر غیب علم نه لري، خو د غیب له عالمه داسي وړمې احساسوي چې سرچینه او لوری ئې ورته څرگند نه وي، کله دا وړمې په ویښه احساسوي او کله په خپلو خوبونو کې د غیب له عالمه پیغامونه ترلاسه کوي، خو دا (علم) نه بلکې (احساس) وي، دا احساس د ظاهري پنځگونو حواسو کار نه دئ، مرجع او سرچینه ئې څرگنده نه وي، بنده پرې هیڅ تسلط نه لري، د پټو حقایقو وړمې ئې په خپلو څپو سره احساس راوپاروي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږي دا احساس څنګه ورسره راپیدا شوی؟!! د دې احساس واګې د انسان په اختیار کې نه وي، نور هم په دې نه شي قانع کولی چې په دې احساس کې ورسره شریك شي، هماغسې لکه چې یعقوب علیه السلام یو وخت نه شو کولی څو متره آخوا په کوهي کې د یوسف علیه السلام له لوېدو خبر شي؛ خو بل وخت په ډېر لرې واټن کې، له مصر نه د کنعان په لور د کاروان له خوځېدو سره سم د خپل زوی د کمیس بوی احساسوي، خو نه په دې باندې پوهېږي چې دا بوی له کومه راځي او نه په دې چې ولې نن دا احساس ورسره راپیدا شوی، منبع ئې کومه او لوری ئې کوم دئ او نه نورو ته په پوره ډاډ او اطمئنان سره کومه خبره کولی شي، کله چې غواړي د خپلې کورنۍ له غړو سره خپل نننی احساس شریك کړي، زړه نا زړه ورته وایي: که مې په کم عقلۍ متهم نه کړئ زه نن د یوسف بوی احساسوم!! ګورئ چې د کورنۍ غړي ورسره توافق نه کوي او په ښکاره ډول او په پوره تأکید سره ورته وايي: اشتباه کوې، تیر وختونه دریاد ېږي!!

ښايي ستاسو د هر یوه په ژوند کې کله داسې واقع شوي وي چې زړه مو ناڅاپه د یوې پېښې د رامنځ ته کېدو خبر درکوي او تاسو له کوم خاص دلیل نه پرته د کومې پېښې انتظار کوئ، ناڅاپه وینئ چې ستاسې د زړه احساس رښتیا ثابت شو او ستاسو انتظار پر ځای وخوت، مثلاً د خپلې کورنۍ له غړو سره ناست یئ، یو تن وايي: ګومان کوم چې ورور جان به مې نن یا سبا له سفره راشي، د کورنۍ نور غړي وايي: نه، هغه لا د راتګ نیت نه لري، دی ورته وايي: هو! زه هم همداسې انګېرم، خو نه پوهېږم چې ولې مې زړه راته وايي چې هغه له سفره راځي!! ناڅاپه وینې چې حدس ئې صحیح وخوت، ورور ئې د محاسباتو او انګېرنو خلاف او د احساس سره سم راغی!! ممکن نه دئ چې دا احساس دې محض یو تصادف وي، ښايي د هغو کسانو شمېر لږ نه وي چې دې ته د تصادف په سترګه ګوري، خو د قرآن له دغو ویناوو معلومېږي چې دا تصادف نه دئ، دا چې په څو پر له پسې مواردو کې د یعقوب علیه السلام (احساس) سم او د حقیقت مطابق خېژي، دا ښیي چې په انسان کې د ده له پنځو حواسو نه علاوه د احساس

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي يوه (ملَكه) شته چي د راتلونكو پېښنو نه اطلاع ترلاسه كوي، خو په داسي توگه چي نه د دې پيغامونو له لوري او منبع خبر وي، نه كوم سلطه پرې لري او نه د ده په امر او هغه وخت چي دى ئې غواړي ورته راځي.

دا احساس او اړوند ملكه ئې په تقوى سره وده كوي، په پيغمبرانو، پرهېزگارانو او صالح انسانانو كي كمال ته رسېږي، دوى ته داسي فراست ورپه برخه شي چي نه يوازي د ملمع، گرانو، پېچلو او مبهمو خبرو په حقيقت پوهېدل ورته آسانوي بلكي د ملمع او غولونكو څېرو تر شا پټ زړونه او د هغوى موخې پېژندى شي، د يعقوب عليه السلام په قصې كي مورږ ته د دغه حساس لرې ليد څو بېلگې مخي ته راغلې.

زامن ئې ډېر وروسته پوه شول چي دوى هم د يوسف عليه السلام په اړه اشتباه كوله او هم د خپل پلار په اړه، د پلار په وړاندي پر خپلو غلطيو اعتراف كوي او ترې غواړي چي له الله تعالى نه ورته بخښنه وغواړي.

د قرآن له وينا معلومېږي چي يوسف عليه السلام له ښاره بهر، د خپلي كورنۍ د استقبال لپاره منتظر ولاړ وو چي راورسېدل، مور او پلار ئې په خپلي گاډۍ كي، خپلي خوا ته كښېنول او د ښار په لوري وخوځېدل، د قرآن وينا داسي ده:

ª! $äâ$© bÎ) ŽÇB (qèä Š$$A$%r Ïnøq/& Ïnøl) #“ r#ä # ß'qãã4?ã (qèz Š $$Ð=ù

ÏM/'»ƒ A$%r #%ÉÚß' ¼çµ9 (r”z r Ą ëè%$ ’?ã Ïnøq/& ìù‘r ÇÌÈ ûüÏZB#ä

ö) þÎ ` ¡ ôn& %ôr $ym ’În $g=è_ %ô @%ô `Ë ‘»ƒëâ @ƒÍrÜ? # ‹»d

ß»Üøt±9$ø“R b& ‰è/ . `Ë ŕô7%$ `Ë NäÎ ä! `r Çõ Å9$ `Ë ÓÍ_ •z &

ÇÌÈ ãÅtø$Ð ŠÎè%$qè ¼çR) ât±„ $J) #‹Ü9 ’În b) þ† Îq=z) ûü#/r ÓÍø

(c) ketabton.com: The Digital Library

•Û$ù Ï] ƒŠ%nÆ$è@ƒrÛ ` B ÓÍFô=ãr Å uB$$ ` B ÓÍF‹?#ä %‰ É ' *

$VÎóÈ ÓÍ@q? í•ÅFy$ $‹R‰9$ 'Î ¾Çír |MR& ÇÚ óÆ$r ÏN°q»J¡¡ 9$

ÇÊÉÈ ûüÅÎ»Á 9$Î ÓÍ)ÅØr

نو کله چي د یوسف علیه السلام محضر ته ننوتل، مور او پلار ئې په خپلي خوا کي کښېنول او وئې ویل: که خدای کول په ډاډ او امن سره مصر ته داخل شئ. او خپل مور او پلار ئې تخت ته لوړ کړل او ورته په سجده شول او وئې ویل: مهربانه پلاره! دا هماغه زما د پخواني خوب تعبیر دئ چي پالونکي رب رښتونی کړ او له ما سره ئې هغه وخت هم احسان وکړ چي له زندانه ئې وایستم او تاسو ئې له بېدیا دلته راوستلئ، وروسته له هغه چي شیطان زما او زما د ورونو تر منځ شخړه راولاړه کړه، بې شکه چي زما پالونکی رب د هر څه لپاره چي وغواړي لطیف دئ، (په لطافت او دقت سره ورته رسي هیڅ څه ئې مخي ته نه شي خنډ کېدی) یقیناً چي هغه باحکمته پوه دئ. زما پالونکیه! پاچاهي دي راکړه او تأویل الاحادیث دې رازده کړ، د آسمانونو او ځمکي خالقه! ته مي په دنیا او آخرت کي مولا او کار جوړوونکی یې، ما مسلمان وفات کړه او له صالحانو سره مي یو ځای کړه.

په دې آیتونو کي په لږ دقت سره څو اساسي مطالب تر سترګو کېږي:

الف: یوسف علیه السلام د خپلي کورنۍ د استقبال لپاره له ښاره بهر وروتلی.

ب: پلار او مور ئې په خپلي خوا کي په داسي وسیلې کي کښېنولي چي د لارې په اوږدو کي ورسره یو ځای وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ج: په ټولي لارې کي هم او په ټول مصر کي هم داسي خاص امنيتي تدابير نيول شوي چي آثار او نښي نښاني ئې له ورايه ښکاري او يوسف عليه السلام هغه ته په اشارې سره خپل مور او پلار ته وايي: د خدای له غوښتنې سره سم په امن او امان سره ښار ته ننوځئ.

د: د دې آيتونو له الفاظو او په خاصه توگه د (العرش) او (الملك) له الفاظو په وضاحت سره معلومېږي چي يوسف عليه السلام اوس د مصر پاچا دئ او د مصر اقتدار په بشپړه توگه د ده په واك کي دئ.

هـ: مخامخ شاهي ماڼۍ ته تللي او هلته يوسف عليه السلام خپل مور او پلار پرشاهي تخت کښېنولي او په خپله له تخت نه لاندي ودرېدلی او د هغوی احترام ئې پر ځای کړی، خو مور، پلار او ورونو ئې دی د دې درناوي وړ او مستحق گڼلی او هغه ته ئې د تعظيم مراسم په ځای کړي. مفسرين د (خروا له سجداً) په تفسير کي لاندي مختلف نظريات لري:

ځيني په دې باور دي چي د يوسف مور، پلار او ورونو ئې د شکرانې سجده وکړه او الله جل جلاله ته په سجده شول، خو د يوسف لپاره او د هغه نعمت په خاطر چي الله جل جلاله د يوسف په وجه پر دوی پېرزو کړ.

ځيني په دې عقيده دي چي له اسلام نه په مخکي شرايعو کي د تعظيم سجده د غير الله لپاره روا گڼل کېده، خو اسلام د غير الله لپاره هم د عبادت او هم د تعظيم سجده حرام وگرځوله او فقط د خدای جل شانه لپاره ئې ځانگړې کړه؛ گواکي د يوسف مور، پلار او ورونو يوسف عليه السلام ته د تعظيم سجده کړې نه د عبادت سجده.

د مفسرينو يوه بله ډله په دې عقيده ده چي سجده؛ پر ځمکي باندي د تندي اېښودلو او د چا په پښو کي د لوېدلو په معنی، په هيڅ آسماني شريعت کي غير الله ته جايز نه وه، په مخکنيو شرايعو کي هم د هغې د جواز هيڅ سند نه شو موندلی، هغوی وايي چي نه ښايي په هر ځای کي سجده پر ځمکي باندي د تندي اېښودلو په معنی تعبير کړو؛ لکه چي په قرآن کي د لمر، سپوږمۍ، ستورو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونو، غرونواو ... سجده په مكرر ډول راغلې؛ خو د نومړو موجوداتو دا سجده په هغې معنی نه شو اخيستی چې ګواکې دوی سر پر ځمکې باندي ايښی، ځکه دا موجودات نه شمزۍ لري، نه ملا او نه هم زنګنونه چې د دغو غړو په وسيله رکوع ته لاړ شي او بيا سجده وکړي او نه وچولی لري چې پر ځمکه ئې کېږدي، د هغوی د سجدې معنی الله ته له کامل انقياده پرته بل مفهوم نه شي درلودی، همدارنګه يوسف عليه السلام ته د مور، پلار او ورونو سجده د تعظيم او انقياد اظهار وو نه د عبادت سجده او نه د هغه پښو ته د پرېوتلو سجده، که تېرو بحثونو ته لږ ځير شو او د يوسف عليه السلام هغه (رؤيا) په پام کي ونيسو چي لمر، سپوږمۍ او يوولس ستوري ئې د ځان په وړاندي د سجدې په حالت کي ليدلي وو او نن د دغې صحنې د مشاهدې پر وخت وايي: ګرانه پلاره! دا زما د هغه پخواني خوب تعبير دئ چي زما پالونکي رب رښتونی کړ، دا ښيي چي د ويښې سجده به د خوب (رؤيا) سجدې ته ورته وه، حتماً به د دواړو ترمنځ څه شباهت وو، نه هغه تندی پر ځمکي ايښودل وو او نه دا.

يوسف عليه السلام د دې حالت په ليدو سره فرمايي: پالونکي خدای مي پر ما احسان وکړ (پر خپلو ښېګړو ئې ونازولم)، زه ئې له زندان نه بهر کړم او دغه مقام ته ئې ورسولم، تاسې ئې له صحرا نه دلته راوستلئ، وروسته له هغه چي شيطان زما او زما د ورونو تر منځ نزاع را منځته کړه، زما رب جل شانه چي دکوم کار اراده وکړي په لطافت او دقت ئې تر سره کوي، هغه باحکمته پوه دئ. په دې څرګندونو کي هم څو ټکي د غور وړ دي:

الف: د خپل پالونکي خدای په نعمتونو، احسان او عنايت اعتراف کوي او د دې پر ځای چي قدرت ته رسېدل او نعمتونه ترلاسه کول د خپلو هڅو، کمال او لياقت نتيجه وګڼي، برعکس هغه الهي احسان بولي.

ب: د ده خوا ته د ورونو په شمول د ټولي کورنۍ راتګ لوی نعمت انګېري، يعني دا چي هغه نه يوازي ټولي جفاګاني هېري کړې دي، بلکي دا الهي پېرزوينه او احسان ګڼي چي نن ئې ورونه په څنګ کي دي، له همدغه ځای نه کولی شو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې پوه شو چې يوسف عليه السلام ولې له خپلو ورونو سره هغه چلند کاوو، په ډېر احتياط سره خوځېدو، نه ئې غوښتل چې ژر او له وخت نه مخکې ځان دوی ته معرفي کړي؛ ځکه هغه داسې انګېرله چې ښايي له مقدماتي کارونو نه مخکې ځان معرفي کول به د ورونو د حسادت او کينې د راپارېدو سبب شي او د ده خوا ته له راتلو به ډډه وکړي.

ج_ هغه د خپلو ورونو او ځان ترمنځ د منازعې او شخړې عامل شيطاني لمسونې او تحرکات ګڼي او په دې اړه د بحث په دوران کي اول ځان ته ګوته نيسي او وروسته د ورونو نوم اخلي؛ دا په خپله يوه ظريفه نکته او حساس ټکی افاده کوي او ښيي چې له ورونو سره په معامله کي څومره محتاط دئ او څنګه له هر هغه عادي حرکت اومعمولي اشارې نه چې د دوی د احساساتو په ژوبلېدو منتج شي، ځان ساتي.

د_ وايي: په دې ټولو پېښو کي الهي حکمت مضمر وو، حکيم خدای غوښتل چې په دې توګه ما له بېديا نه مصر ته راولي او د مصر واکمني راوسپاري. يعني هغه نه يوازې دا چې تېر هېر کړي او د خپلو ورونو جفاګاني ئې په بشپړه توګه له پامه غورځولې اوهيڅکله هم د غچ په فکر کي نه دئ؛ بلکي نوموړې پېښې او لوړې ژورې، داسې عادي او طبيعي پېښې ګڼي چې مخکي له مخکي مقدر شوې او له الهي مقدراتو سره سم د ده مخې ته راغلې، د الله تعالی په لطف او توفيق ترې تېر شوی او دغه اوسني مقام ته رسېدلی دئ.

عظيم الشأن قرآن د يوسف عليه السلام دا له عبرتونو، پندونو او لارښوونو نه ډکه قصه د ده په جامع دعا پای ته رسوي: د دعا په پيل کي د الله جل جلاله پر دوو نعمتونو چې دی ئې پرې نازولی اعتراف کوي: (زما ربه! پاچاهي دې راکړه او تأويل الاحاديث دې راوښود) او دا همغه (حکم) او (علم) دئ چې الله جل شأنه ئې له انبياوو او د دوی له صادقو پلويانو سره د ورکړې ژمنه او وعده کړې ده، بيا الله جل جلاله په دنيا او آخرت کي خپل مولا او کار جوړوونکی بولي او ورپسې له الله جل شأنه څخه غواړي چې د ژوند تر پايه پوري همدغسې مطيع او منقاد پاتې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مرگ هغه وخت او په هغه حالت کي ورته راشي چي په بشپړه توگه خپل رب ته تسليم، فرمان وړونکی او منقاد وي او په پای کي ئې د الله د صالحو بنده گانو په کتار کي د ودرېدو او د هغوی مقام او منزلت ته د رسېدو افتخار په برخه شي.

په دې سره قرآن موږ ته د صالح مشرانو ځانگړتیاوې راښيي او د دوی او د فاسدو واکمنانو تر منځ ژور توپيرونه را په گوته کوي، دا د دوی لومړۍ ځانگړتيا گڼي چي اقتدار ته رسېدا ئې له خپل رب نه بغاوت ته نه شي هڅولی، اقتدار غرور او مستي نه په کي راولاړوي او د دې سبب نه گرځي چي د خپل رب له اوامرو سرغړاوی وکړي، ځان له قانون نه اوچت وگڼي، ضوابطو او مقرراتو ته التزام ونه لري او په خپله د قانون او شريعت ځای ونيسي؛ بلکي دوی داسي دي چي د قدرت په لوړو پوړو کي له نورو او تر مخکني وخت نه لازيات شريعت او قانون ته التزام لري او ورته غاړه ږدي. دوهمه ځانگړتيا ئې هغه تل پاتې تمنا وي چي دوی د صالح کسانو په قطار کي وي او صالح کسان د دوی په خوا کې. هر مشر له خپلو ملگرو او د ملگرو د ځرنگوالي په اړه د ده له هيلو او تمنياتو نه پېژندی شئ، د کوم مشر چي ملگري او مشاورين نېك او صالح وي او غواړي چي صالح ملگري او نېك مشاورين ئې په څنگ کي وي، هغه صالح مشر دئ، نېك کسان به په چارو گماري، له دې نه به ځان ساتي چي ظالم چارواکي پر خلکو مسلط کړي، نه پرېږدي چي هغه خاينې او مکارې څېرې ئې په (بطانه) کي شامل شي او د ده شا و خوا ونيسي، چي دربارونو او واکمنانو ته د تقرب او نژدې کېدو په لارو چارو پوه دي او په غوړه مالۍ، چاپلوسۍ او چالاکۍ سره ځان دربار ته رسوي، لوړو مقاماتو ته د رسېدو په سوړو بلد دي او په دې لار کي له هيڅ ذلت او رذالت نه ډډه نه کوي. د بد مشر خوا کي به بده (بطانه) او ناصالح ملگري او مشاورين وگورئ، هغه چي له ناروااوو لارو مخکي تللي، تر دربار پوري رسېدلي، د مشرانو شا وخوا ئې نيولې، د دربار قرب او نږدې والي شهرت او قدرت ورپه برخه کړی او په همدې سره ئې د ناروا گټو ترلاسه کولو لارې ځان ته پرانيستې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن چي په کومي موخې دا قصه رااخیستې او د کومو مهمو مطالبو د اثبات او ښه توضیح او د یوه تاریخي مثال په ترڅ کي ئې د بیانولو لپاره زموږ مخي ته ایښې، د قصې په پای کي ئې داسي بیانوي:

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

`Å6 »9r 2” žlÿã $Ž‹‰n b‰. $B É »6ØŒ{$ ’írÇ ×ǒã ÑîÅ Á‰

Õöj)Ï ÞÆq‘r “ ‰èr äŐ« Èà2 Ÿ‹Åÿ?r Ïf‰ƒ ûü/ “Ÿ‰$,ƒŸ‰Á?

ÇÈ bqãÖŠsã

دا د غیب خبري دي چي په وحي سره ئې تا ته درښیو او ته هغه مهال د دوی په څنګ کي نه وې چي د کار (په اړه ئې خپلي رأیې) راغونډې کړې او په داسي حال کي (سره سلا) شول چي پټ تدبیر او توطئه ئې جوړوله. ډېری خلك داسي دي چي که ته هر څومره (د دوی پر هدایت باندي) حریص وې ایمان نه راوړي. او ته (د دعوت په عوض کي) کومه بدله نه تري غواړې، دا خو عالمیانو ته له پنده پرته بل څه نه دئ. او په آسمانونو او ځمکي کي څومره داسي نښي، نښاني شته چي دوی پرې تېرېږي (ویني ئې او احساسوي ئې) خو دوی (له اعتناء او تامل نه پرته) مخ تري اړوي. او ډېری ئې پر الله ایمان نه راوړي؛ مګر دا چي شرك کوونکي وي. آیا له دې ځان خوندي ګڼي چي د کوم الهي عذاب سیوری پرې وغوړېږي او یا قیامت په داسي حال کي ناڅاپه پرې راشي چي بې خبره وي. ورته ووایه: همدا مي لاره ده، د الله لور ته په بصیرت سره بلنه ورکوم، زه هم او هغه هم چي زما متابعت کوي او زه له مشرکانو څخه نه یم. او له تا نه مخکي مو چي له کلیوالو نه څوك لېږلي او وحي مو ورته کړې له سړو پرته بل څوك (فرشتې) نه ول؛ آیا د ځمکي پر مخ نه دي ګرځېدلي او نه ئې دي لیدلي چي تر دوی د مخکنیو پایله څنګه وه؟ او د استوګني اخروي ځای خو د هغو لپاره ډېر غوره دئ چي تقوی ئې کوله، آیا تعقل نه کوئ؟ تر هغه چي پیغمبران ناامېده شوي او انګېرله ئې ده چي درواغجن انتظار تېر ایستي دي، ناڅاپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ نصرت او مرسته وررسېدلې او هغه څوك ژغورل شوي چې موږ غوښتل او زموږ عذاب له مجرمينو نه شي ايسارېدی. يقيناً چې د دوی په قصو کې د عقل خاوندانو ته ځانګړی پند او عبرت (پروت)دی، دا هسې له ځانه جوړه شوې وينا نه ده، بلکې تر ځان د مخکنيو تصديق او تأييد دئ او د هر څه تفصيل او د ايمان راوړونکو لپاره لارښود او رحمت.

د يوسف عليه السلام د قصې له راوړلو نه د قرآن موخه دا وه چې د پورتنيو مهمو مطالبو تاريخي بېلګې زموږ مخې ته کېږدي، د دغو مطالبو شرح او تفصيل دا دئ: د دغو آيتونو د نازلېدو پر مهال او هغه وخت چې رسول الله صلي الله عليه وسلم د يوسف عليه السلام د قصې مختلفې او حساسې برخې او لوړې ژورې خلکو ته بيانولې؛ نو د دې قصې د اتلانو له پيدايښت او وفاته نږدې ۲۵۰۰ کلونه تېر شوي وو، دا قصه له ټولو دغو تفصيلاتو سره او هغسې چې پيغمبر عليه السلام خلکو ته بيانوله نه په کوم کتاب کې موندل کېده او نه په خلکو کې له يوه نه بل ته ويل کېده، پيغمبر عليه السلام په ليك لوست بلد نه وو چې له کوم کتابه ئې اقتباس کړې وی، مخکنيو مسخه شوو مذهبي کتابونو په ډېرې غلطې بڼې کې وړاندې کړې وه، پوښتنه دا ده چې پيغمبر عليه السلام څرنګه دا له عبرتونو ډکه تاريخي قصه په دومره دقت او تفصيل سره او په داسې اغېزناکې بڼې کې وړاندې کړه؟ څنګه وتوانېدو چې د دې قصې په ترڅ کې له يوې خوا د مکې د هغه مهال وضعيت انځور کړي، له بلې خوا هغه څه په اغېزناکه توګه بيان کړي چې د ده او مخالفينو تر منځ تېرېدل او له بلې خوا د دعوت مخالفين د دې عبرتناکې قصې په هېندارې کې خپله څېره او راتلونکې وګوري او خپلې پايلې او محتوم برخليك درك کړي، متوجه شي او عبرت واخلي؟ او څنګه د دې قصې ټولې برخې يوه په بلې پسې رښتيانۍ شوې؟ د قريشو مشرانو هم د يوسف عليه السلام د وروڼو په څېر له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره د رخې او کينې لاره ونيوله، د هغه پر ضد ئې د عناد او دښمنۍ لپاره ملاوې وتړلې، په خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

منځونو کي ئې وويل: يا هغه ووژنئ يا ئې زندان ته کښې کړئ او يا ئې له مکې نه تبعيد کړئ، هغه او ياران ئې له مکې مکرمې نه هجرت ته اړ کړل؛ خو لا زيات کلونه نه وو تېر شوي چي ټول د يوسف عليه السلام د ورونو په شان، د رسول الله صلي الله عليه وسلم مخي ته ټيټ سر او شرمېدلي ودرېدل او عذر ئې ترې وغوښت او ده هم دوی ته د يوسف عليه السلام وينا تکرار کړه: (لاتثريب عليکم اليوم)؟!!

پيغمبر عليه السلام په دې ټولو خبرو باندي څنګه او له کوم ځای نه پوه شو؟ قرآن فرمايي: دا غيبي اخبار دي چي الله تعالی ئې د وحي په وسيله درښيي، دا قصه ښيي چي ته په رښتيا د الله رسول يې او الهي وحي ستا لارښوونه کوي، ځکه چي له وحي نه پرته څوك په غيبو باندي نه شي پوهېدی.

تا د دې قصې په ترڅ کي ستر ستر انکار نه منونکي حقايق د خلکو مخي ته اېښي، خو ډېری خلك داسي وي چي يوازي د حقايقو په ليدو او اورېدو سره ايمان نه راوړي، برهان او استدلال ئې نه شي قانع کولی، د زړه سواندو بلونکو او داعيانو هغه سخت حرص او تلوسه چي د دوی د هدايت په اړه ئې لري، دا هم د دوی د هدايت لپاره کفايت نه کوي او داسي نتيجه نه ورکوي چي د حقايقو په محض ليدلو سره ايمان راوړي او خپل زاړه او غلط افکار او عقايد شا ته وغورځوي، ډېری خلك له حاکمې وضعې سره جوړ جاړی کوي، د خپلي ټولني له روان بهير سره خوځي، دې ته ترجيح ورکوي چي له نورو سره اوږه په اوږه پر مخ ولاړ شي که څه هم هغوی په غلطو لارو روان وي، د خپلي زمانې له غوښتنو سره ځان عادي کړي، دا نه خوښوي چي په دوی، د دوی د ټولني په حالت او په حاکمې وضعې کي بدلون راشي، دعوتګران بايد د دې وضعې په ليدو نااميده نه شي، هغه لږ شمېر خلك چي له حاکمې وضعې سره د ټکر جرأت، همت او شهامت لري او غواړي له روانې بدې وضعې سره مقابله وکړي، د خپلي ټولني د ځواکمنو جاذبو له اغېز نه د وتلو ځواك په ځان کي ويني او د حاکم نظام په جوړښت کي او د حاکم او محکوم په وضعې کي د بدلون راوستلو ضرورت احساسوي، همدغه خلك د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي نهضتونو د مشرانو او د مصلحو دعوتگرانو لپاره کافي دي، همدوی دي چې په وضعې کې بدلون راولي، د ټولني د خوځښت مسیر بدلوي او بیا هغه مخالف اکثریت هم په دوی پسې روانېږي او د دوی لار تعقیبوي.

ستا د حقانیت د اثبات لپاره دا هم کافي ده چې ته د دعوت په عوض کې له خلکو نه د بدلې او عوض غوښتنه نه لرې او دا د پیغمبرانو علیهم السلام او د صالحو او رښتونو بلونکو یوه ستره نښه ده، په همدې سره یو صالح او حقیقي دعوتگر له یوه ټگمار بلونکي نه بېلولی شو، قرآن کریم له ټولو پیغمبرانو نه دا قول رانقلوي چې خپلو قومونو ته ئې ویلي: له تاسو نه څه طمع نه لرو، اجر او بدله درنه نه غواړو، موږ د عالمیانو له پالونکي رب نه د اجر طمع لرو، د پیغمبرانو علیهم السلام د مواصفاتو او ځانگړتیاوو د بیانولو په ترڅ کې په دې صفت ترکیز او په مکرره توگه د هغه یادونه ښیي چې دا صفت او ځانگړتیا خاص اهمیت لري؛ او موږ دې ته متوجه کوي چې د مشر او لارښود په انتخاب کې باید دې ته په جدي توگه پاملرنه وکړو او یوازي هغه څوك د مشر او د ټولني د لارښود په توگه غوره کړو چې نه له خلکو نه مادي طمع لري او نه معنوي، نه دا هیله ترې لري چې وئې ستایي او مداحي ئې وکړي او نه د ځان او د خپلو خپلوانو لپاره د مادي امتیازاتو په فکر کې وي، هغه څوك چې د خلکو لارښوونه خپل دیني مسئولیت او شرعي تکلیف گڼي، اجر ئې له الله تعالی نه غواړي، د حق په لار کې تر نورو زیاته قرباني ورکوي، نه دا چې نور خلك قربانی ته دعوتوي خو په خپله د نورو د خولو او وینو په بیه له جوړ شوي رنگین دسترخانه تغذیه کېږي، نه هغه چې غواړي خلك د دوی د چړچو او عیاشیو په پښو کې ذبح شي، د دې لپاره قرباني ورکړي چې دوی جاه او جلال ته ورسېږي، نه هغه چې غواړي په جامو او خوړو کې تر نورو امتیازات ولري او د اوسېدو ځای ئې تر نورو غوره او مرفه وي.

په آسمانونو او ځمکي کې ډېري داسي خورې نښي نښانې تر سترگو کېږي چې د زمانې په اوږدو کې په وار وار ځان ښیي، راښکاره کېږي او اوړي را اوړي چې انسان د الله تعالی په لوري بلي، حق ته بلنه ورکوي، د کفر له بدو پایلو نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېرول کوي او عبرتناکې پایلې ئې انسان ته انځوروي؛ خو ډېری خلك د دغو نښو نښانو تر څنګ په بې پروایۍ او بې باکۍ سره تېرېږي، نه فکر په کې کوي او نه عبرت ترې اخلي.

که چېرې انسان د خپل چاپېریال ښکارندو مظاهرو ته لږ ځیر شي او د خپلو کړنو په تاریخي بېلګو لږ غور او فکر وکړي، په زرګونو بلونکي او داعیان به په کې مومي چې دی د الله تعالی لوري او لارې ته دعوتوي او د سمې لارې په تشخیص او ټاکنې کې ئې مرستې ته ورځي. خو ډېر لږ کسان دا کفایت او اهلیت ترلاسه کوي، د دغو محدودو وګړو له جملې نه چې ایمان راوړي، ډېری ئې مشرك شي او خپل ایمان د شرك په ګندګیو لړي، ځیني ئې داسې وي چې د الله تعالی په څنګ کې له غیر الله نه هم طمعه لري، مرسته ترې غواړي او د هغوی کورګي ته پناه وړي، ځیني ئې له غیر الله نه داسې وېرېږي لکه له الله تعالی نه، ځیني ئې له غیر الله سره داسې مینه کوي چې داسې مینه او محبت یوازې له الله تعالی سره ښایي، یوه ډله ئې د غیر الله په وړاندې داسې منقاد او فرمان وړونکي وي چې داسې انقیاد له الله تعالی پرته بل چا ته جواز نه لري... د مشرکو وګړو په پرتله د هغو سوچه او مخلصو مسلمانانو شمېر چې ایمان ئې په شرك نه دئ لړل شوی، دومره دئ لکه د دنګو غرونو په ډېرو بې ارزښتو ډبرو کې د قیمتي کاڼو شمېر!!

دغه کافر او مشرك عناصر چې د پیغمبرانو علیهم السلام له دعوت سره مخالفت ته ملا تړي او له حق دین سره جنګېږي، څه شي له الهي عذابه ډاډه کړي؟ ولې د قیامت له ناڅاپي راتګ نه د امنیت احساس کوي؟ آیا دې خبرې بې باکه کړي او د ګناه کولو جسارت ئې ورکړی چې له الهي عذابه وېره نه لري او ځان خوندي ګڼي او د قیامت په ناڅاپي راتلو باور نه لري؟! دا څومره بې بنیاده ډاډ دئ او دا څومره جاهلانه بې باکي!!

دوی ته ووایه: موږ له تاسو نه خپله لار بېله کړې، زه او زما پلویان په بصیرت او پوهې سره د الله لوري ته بلنه ورکوو. الله تعالی له هر عیب او نقص نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاك ګڼو او له شرك نه ځان ساتو، موږ په کايناتو کې د ژور غور او د تاريخ د دقيقې څېړنې او مطالعې په نتيجه کې خپله لار ټاکلې ده، د الله تعالی د قدرت له نښو نښانو نه د ړندو په څېر سطحې نه تېرېږو، د دغو نښو نښانو پيغامونه په غور او تعمق سره اورو او د هغوی په رڼا کې خپله لار ټاکو.

دا دعوت او بلنه نوې نه ده، له دې نه مخکې هم ډېر ستر ستر شخصيتونه تېر شوي چې په وحې سره به ئې لارښوونه کېده، آيا ستا مخالفين او هغه ځواکونه چې ستا دعوت درواغ ګڼي او ستا پر ضد د جنګ جبهه پرانېزي، له تاريخي حوادثو او د خپلو پخوانيو کافرو او مشرکو ملګرو له بدو پايلو عبرت نه اخلي؟!! آيا په دې نه پوهېږي چې وروستی برې به خامخا د حقپالو په برخه کېږي، په دنيا کې هم او په آخرت کې هم او اخروي اجر خو به ئې د دنيا په پرتله ډېر ډېر غوره وي؟!!

دا يوازې ته نه يې چې له ستونزو، کړاوونو او مخالفتونو سره مخامخ يې، په ډېرو پيغمبرانو باندې داسې سخت او له زغملو اوچت کړاوونه راغلي او د مخالفينو له داسې شديد مخالفت سره مخامخ شوي چې د اولواالعزمه پيغمبرانو عليهم السلام د يأس او نااميدۍ اسباب ئې برابر کړي، هغوي له داسې وضعې سره مخامخ شوي چې ګمان ئې کړی د دعوت د بريا په اړه د دوی باور له ګمان او غولوونکو هيلو پرته بل څه نه وو، ځان ئې په کلکې محاصرې کې موندلی، ټولې لارې ئې پر خپلې مخې بندې ليدلې او د برې امکان او احتمال ورته په نشت برابر او محال معلوم شوی. په همدغسې يوې ستونزمنې او له کړاوونو نه ډکې مرحلې کې الهي مرسته وررسېدلې، يأس او نااميدي ئې ختمه شوې او مخکنۍ هيلې ئې ربښتونې ختلې، د نجات ببړۍ ئې له طوفانونو تېره شوې او د نجات او بريا ساحل ته رسېدلې او په همدغې مرحلې کې د دوی پر دښمنانو او مخالفينو باندې الهي عذاب نازل شوی او په کلکه مؤاخذه شوي. تر څو چې پيغمبران نه دي مأيوس شوي، د دعوت کار ئې پر مخ بوولی؛ او د خپل قوم له هدايته ئې طمع نه ده شکېدلې، الله تعالی د دوی پر مخالفينو د عذاب لېږل ځنډولی، خو کله چې قوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ته د رد ځواب ورکړي، دوی ئې رټلي، شړلي او د دوی په خلاف ئې د جنګ جبهه پرانیستې، الهي عذاب پرې نازل شوی، مهلت ئې پای ته رسېدلی او ټغر ئې ټول شوی.

قرآن چې کومې تاریخي قصې زموږ مخې ته ایښې دي، د تاریخ په لوړو ژورو کې د حق او باطل ترمنځ د تصادم او نښتو کومې پېښې ئې بیان کړې دي، په دې کې د عقل خاوندانو ته عبرتناك درسونه دي، دا د نورو کتابونو د هغو قصو په څېر مه ګڼئ چې قصه خوښو له ځانه جوړې کړې، قرآن د تاریخ د ټولو دردمنو، زړه سواندو او صالحو بلونکو او دعوتګرانو او د دوی د رښتوني الهي دعوت تصدیق کوي، هر څه ئې په ډېر دقت او تفصیل سره بیان کړي، ځوك چې د حق په لټه کې وي او پر حقایقو د ایمان راوړلو اراده لري، دا کتاب به ئې لارښود وي او د ده لپاره د الله تعالی د رحمت او پېرزوینې ډالۍ.

بایبل د دې قصې په پای کې لیکي: (یوسف د کورنۍ غړو ته وویل: زه فرعون ته وایم چې تاسو شپني کوله، دا ډنده له نیکونو په میراث درته پاتې ده... اوس له خپلو رمو سره مصر ته راغلي یئ... تاسو به هم فرعون ته همدا خبره وکړئ... که دا ځواب ورکړئ نو هغه به اجازه درکړي چې په جوشن کې پاتې شئ... د نورو سیمو خلك له شپنو کرکه لري... فرعون دوی ته په جوشن کې د پاتې کېدو اجازه ورکړه...یوسف خپل پلار هم فرعون ته راوست او هغه فرعون ته برکت ورکړ!! ... قحطي ورځ په ورځ زیاتېده... یوسف د مصر او کنعان د خلکو ټولې پیسې د غلې په بدل کې ترلاسه او د فوعون په خزانه کې ئې جمع کړې... کله چې د خلکو پیسې ختمې شوې، یوسف ورته وویل: څاروي مو راکړئ چې په بدل کې ئې غله درکړم...دوی مجبور وو د یوه کال غلې په بدل کې د ولس ټول څاروي د فرعون په واك کې شول... خلك بیا راغلل، غله ئې وغوښته او وئې ویل چې اوس خو نه پیسې لرو او نه څاروي، له ځان او ځمکو پرته بل څه نه دي راته پاتې... یوسف د دوی ټولې ځمکې د فرعون لپاره ترې واخیستې... او په دې توګه ټول مصریان د فرعون غلامان شول...یوسف یوازې د کاهنانو ځمکې ترې وانخیستې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځکه چې هغوی ته ئې وړيا خواړه ورکول نو د خپلو ځمکو پلورلو ته اړ نه ول...نو يوسف خلکو ته وويل: ما تاسې او ستاسو ځمکې د فرعون لپاره پېرلې اوس به تاسو ته تخم درکوم چې وئې کرئ او د لو په مهال به پنځمه برخه فرعون ته ورکوئ او پاتې به ئې ستاسو او ستاسو د څارويو خوراك او د راتلونکي کال د تخم لپاره وي... دوی ورته وويل: تا راسره ښېگړه کړې ده، موږ راضي يو چې له دې وروسته د فرعون غلامان وو!!)

گورئ چې بايبل يوسف عليه السلام د يوه داسې انسان په څېره کې انځور کړی چې د فرعون خادم دئ، د ولس له مجبوريتونو نه ئې د فرعون په گټه استفاده وکړه، د ولس هر څه ئې ترې واخيستل او د فرعون په واك کې ئې ورکړل او ټول مصريان ئې د ده غلامان کړل!! آيا تر دې د ستر ظلم او تېري تصور کېدی شي؟ آيا داسې انسان تر فوعون هم لوی ظالم نه دئ؟ آيا دا ممکنه ده چې عادل او مهربان خدای داسې څوك په پيغمبرۍ غوره کړي؟!! له دې دروغجنې وينا نه د بايبل د ليکونکې موخه دا ده چې خپلو پلويانو ته ووايي: مهمه دا ده چې اسرائيليان وژغورلی شي، که په هره بيه وي، حتی د فرعون د ملگرتيا په بيه او حتی د فرعون پېښو ته د يوه لوی ولس د غورځولو او د دوی په غاړه کې د غلامۍ د کړۍ اچولو په بيه!! ځکه چې ستاسو جد يوسف عليه السلام همداسې کړي وو!! ښايي يهودي مارکس او هيگل د ځمکو د دولتي کولو نظريه د بايبل له دغې برخې اخيستې وي!! خو تاسو د بايبل دا نظر له اسلام سره مقايسه کړئ چې وايي، ځمکه د هغه چا ده چې کري ئې!! واکمن د خلکو له شتمنيو نه يوازې عشر او زکات ترلاسه کولی شي، خو دا د واکمن حق نه بلکې د (فقير او مسکين) حق دئ چې حکومت ئې له شتمنو اخلي او په نېستمنو ئې وېشي. قرآن دا د يوه ظالم او فرعوني نظام ځانگړتيا گڼي چې واکمن ئې ځان ته ټولواك وايي او د ملك او ولس ټولې شتمنۍ د ځان بولي، قرآن پيغمبران عليهم السلام او د دوی تگلاره د موسی عليه السلام په څېره کې داسې انځوروي چې هم د ظالم فرعون، هم د تگمار هامان او هم د شتمن قارون مقابله کوي، يو ئې د ظالمانه اقتدار بېلگه، بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې د ټګمارو مذهبي مشرانو ښېلګه او درېیم ئې د حریصو شتمنو او بډایانو ښېلګه. قرآن وايي چې د تاریخ په اوږدو کې تل دغو درېو طبقو د پیغمبرانو علیهم السلام مقابله کړې، خو بایبل یوسف علیه السلام د فرعون او کاهنانو ملګری معرفي کوي، د فرعون په ګټه د عام ولس شتمنۍ مصادره کوي او کاهنانو ته امتیازات ورکوي، په اسلام کې نه خاصه مذهبي طبقه شته او نه د دوی لپاره ځانګړي امتیازات، اسلام فرعوني نظام په دې خاطر محکوموي چې خلك ئې په ډلو ډلو وېشلي وو، طبقاتي نظام ئې رامنځته کړی وو، چارواکو ځان ټولواك ګاڼو او د ولس په شتمنیو کې ئې د هر راز تصرف حق ځان ته ورکاوو.

بایبل دا قصه او د (پیدا ښت) کتاب په دې بېهوده خبرو پای ته رسوي:

(یعقوب له مرګه مخکې یوسف ته وویل: لوړه وکړه چې ما به په کنعان کې ښخوې... د ده دوو زامنو ته ئې برکت ورکړ... د کشر پر سر ئې ښی لاس او د مشر پر سر ئې کیڼ لاس ایښی وو... یوسف وویل: پلاره تا اشتباه کړې... ښی لاس د مشر پر سره کېږده... هغه ورته وویل: زه پوهېږم چې څه کوم... کشر به تر ده مخور او ستر وي او د ډېرو ولسونو پلار به وي... یوسف ته ئې وویل: زه خپله ټوله ځمکه هم تا ته سپارم... زامنو ته ئې وویل: زما خوا ته راغونډ شئ چې درته ووایم پر تاسو به څه حالت راشي!!... رؤبي ته ئې وویل: ته د سیند د څپو په څېر څپانده یې... خو په دې خاطر چې زما پر یوې مېرمنې دې جنسي تېری کړی له دې وروسته به په خپلو ورونړو برلاسی نه یې... شمعون او لاوي ته ئې وویل: تاسو بې رحمه او بې انصافه یئ... یهودا د زمري د هغې بچي په څېر دئ چې له ښکاره وروسته وېده شوی وي، څوك دا جرأت کولی شي چې هغه راویښ کړي... د سلطنت او پاچایۍ عصا به تل د ده په لاس کې وي... بولون به د دریا ساحل کې مېشت شي...یساکار د بار وړونکي حیوان په څېر دئ...دان د هغه مار په څېر دئ چې په لاري کې د آسونو پښې چیچي... په جاد باندې به بریدونه وشي... اشي به ښېرازه ځمکې لري...نفتالي هغه غرڅه دئ چې ښکلي بچیان زېږوي...یوسف هغه مېوه لرونکې ونه ده چې د ویالې پر غاړه ئې ښانګو سیورې غوړولی وي... بنیامین د شیرونکي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېوه په څېر دئ چې په سباوون کې خپل دښمنان داړي او ماښام هغه څه وېشي چې ترلاسه کړې ئې دي!!! بيا د يعقوب عليه السلام او يوسف عليه السلام د مړينې خبره کوي او په همدې سره دا قصه او دا کتاب پای ته رسوي.

د بايبل له منونکو پوښتنه کوو: که دا د برکت ورکولو خبره رښتيا وی او يعقوب عليه السلام د دې واك او اختيار درلودی چې چا ته برکت ورکړي او بختور ئې کړي، نو آيا ده به د خپلې کورنۍ له کوم غړي سپمولی وو؟ آيا دا مجال به پاتې وو چې ځيني ترې محروم شي؟ ولې به ئې د ځينو په هکله هغه خبري کولې چې بايبل ئې ادعا کوي؟ هيڅ پلار نه غواړي چې ځيني زامن ئې ښه او ځيني بد وي، پلار د خپل هيڅ زوی بدبختي او له سعادت نه محروميت نه خوښوي!! د بايبل دا خبره بې بنسټه او واهي ده چې د ښه پلار ټول اولاد به ښه وي او د بد پلار نسل به ټول بد وي، که داسې وی نو د يعقوب عليه السلام په ټول اولاد کې به يو هم داسې نه پيدا کېدو چې د بايبل په وينا ئې ورته ښېرا کړې او بد ئې ګڼلی!! د انسان ښه والی او بد والی د ده په تربيې او روزنې پورې تړلی، هيڅوك له خپلې مور شرير او بد دنيا ته نه راځي او هيڅوك په دې وجه له نورو غوره نه شي کېدی چې په ځانګړې کورنۍ کې پيدا شوی، د آذر په کور کې ابراهيم پيدا کېږي او د نوح په کور کې داسې زوی او مېرمن چې د ده په ځای د کافرانو ملګرتيا کوي.

د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوو: آيا ممکنه ده چې د يعقوب عليه السلام په څېر ستر شخصيت دې د خپلو زامنو په وړاندې يوه زوی ته ګوته ونيسي او ودې وايي: ده زما په مېرمنې تېری کړی؟!! آيا کوم شريف انسان به داسې بد زوی له ځان سره وساتي؟ آيا کوم غيرتي ورور به داسې بدکار ورور په خپلې خوا کې ومني او له هغه سره به ګډ ژوند ته تيار شي؟!! تاسو به په بايبل کې دا وګورئ چې د ټولو پيغمبرانو عليهم السلام په ضد ئې ډېرې کرکجنې خبرې کړې دي او هر يو ئې په يوې او بلې ګناه متهم کړی، دا ښيي چې بايبل د کوم مسيحي لخوا نه بلکې د مسيحيت د ستر دښمن له لورې ليکل شوی، زه په ډېر ډاډ او يقين سره ويلی شم چې بايبل د روميانو په لارښوونه او لګښت او د پولس په څېر د داسې خلکو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس لیکل شوی چې د رومیانو له لوري د همدې کار لپاره ګمارل شوي او وظیفه ورکړی شوې چې د مسیحیانو ټول پیغمبران او لوړ لوړ شخصیتونه په سترو سترو ګناهونو متهم کړي، ما په ټول بایبل کي له آدم علیه السلام نه تر ابراهیم علیه السلام او عیسی علیه السلام پوري داسي کوم پیغمبر ونه موندو چې بایبل دي روغ پرېښی وي او هغه دې په کومي ستري ګناه او غلطۍ نه وي متهم کړی!! څنګه ممکنه ده چې یو خدای پال انسان به د الله تعالی د پاك لمنو او معصومو رسولانو په هکله داسي جسارت کوي او دوی به په داسي لویو لویو ګناهونو تورنوي؟!!

قرآن د بایبل د دې بېهوده ویناوو او یعقوب علیه السلام ته د داسي پوچو او سپکو خبرو او بې بنسټه وړاندوینو د منسوبولو په خلاف فرمایي چې یعقوب علیه السلام له مرګه مخکي خپل زامن راغونډ کړل او ورته ئې وویل: له ما نه وروسته به د چا عبادت کوئ؟ هغوی په ځواب کي وویل: د هغه یوازني رب عبادت به کوو چې ستا او ستا د پلرونو ابراهیم، اسمعیل او اسحاق رب دئ او موږ ورته منقاد یو. او بیا د مخکنیو شخصیتونو په اړه د بحث په هکله یوه ډېره جامع لارښوونه کوي او د هغو خلکو غلطۍ انګېرنې تصحیح کوي چې نېکو شخصیتونو ته د ځان منسوبولو له لارې د امتیازاتو ترلاسه کول او ځان تر نورو غوره ثابتول غواړي، دغه غلطه انګېرنه ده چې قومي او نژادي تعصبات زېږوي او د سترو سترو فتنو او لویو لویو جګړو باعث ګرځي، قرآن فرمایي:

$Jã bqèó ëŸr Óęö¡ . $B Nä9r ©M6¡ . $B $l; ©M=z ô‰ p8é 7ü

ÇÊÌÈ šc qèJè/ (qÿ. البقرة: ۲۸۲

دا یوه ډله وه چې تېره شوه، دوی ته خپلي لاس ته راوړنې دي او تاسو ته خپلي (دوی به د خپلو کړو وړو بدله ترلاسه کوي او تاسو د خپلو کړو وړو)، له تاسو نه دا پوښتنه نه کېږي چې هغوی څه کول؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني هر څوك به د خپلو عملونو په اړه پوښتل كېږي، نه يو د بل ځواب وركولى شي او نه يو د بل د كړو وړو په وجه مكافات او مجازات كېږي!! او دا د بايبل د ليكونكي او د بايبل د منونكو او د ټولو هغو خلكو په خولې ستر او سخت ګوزار دئ چې په نسلي امتيازاتو باور لري او ګمان كوي چې معنوي او مذهبي مقام او منزلت يو داسي موروثي توكى دئ چې له پلاره اولاد ته انتقالېږي، لكه څنګه چې د بايبل بنسټ په همدې غلطي انګېرنې اېښودل شوى، په ټولو جاهلانه او محرفو مذهبونو كې به وګورئ چې دا انګېرنه ئې بنسټ دئ، مذهبي او معنوي مقام موروثي توكى ګڼي، په نسلي امتيازاتو باور لري، يوه خاص ټبر ته پر نورو ترجيح وركوي، د عمل او عقيدې پر ځاى نژادي اړيكي او معروفو شخصيتونو ته انتساب خداى ته د تقرب وسيله بولي، په ټولو دغو محرفو مذاهبو كي دا خبره شريكه ده چې خداى له يوه خاص توكم سره خاص تعلقات لري، هغه ورته تر نورو نازولى دئ، خداى ټول خلك يو برابرنه دي پيدا كړي، ټول توكمونه يو شانته نه دي، د دغو مذهبونو توپير يوازي په دې كي دئ چې هر يو خپل خاص او ځانګړى توكم د خداى نازولى توكم ګڼي.

د سم او ناسم مذهب، صحيح او ناصحيح مسلك، اصلي او جعلي دين تر منځ د قضاوت په اړه دا د يوه ستر اصل په توګه په پام كي ولرئ چې: كوم يو ئې په توكميز توپير باور لري او خاص توكم ته پر نورو ترجيح وركوي او كوم يو ټول انسانان برابر او د يوه پلار اولاد ګڼي، كوم يو مذهبي مقام موروثي توكى ګڼي او كوم يو ئې د انسان عمل او عقيده د ده د معنوي مقام او منزلت معيار ګڼي، ناسم مذهب هغه دئ چې د معنوي مقام په اړه د بايبل په څېر قضاوت كوي او سالم مذهب هغه دئ چې قضاوت ئې قرآن ته ورته وي او وايي: $B $l; M=z 6% pBé 7 ü

ÇÍÈ šc qèJè/ {qç. $Ùã bqèó èŸr Óöj¡ . $B Nä9r M6¡ .

سُبْحَانَكَ اللّهُمّ وَبِحَمْدِكَ، أشهد أن لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قرآن پلوشې

د يوسف سوره

حکمتيار

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلورل شوی صحرایی زلمی!

څنګه له زندانه قصر ته ورسېد

او د نړۍ د ستر او متمدن هېواد پاچا شو؟

راشئ د یوسف له سورې ئې زده کړو!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library